

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ-ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2020, ΑΡ. ΦΥΛ. 553, € 1,50

ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΩΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΟ ΚΥΜΑ Μητσοτάκης-ψευτοαριστερά παραδώσανε τη χρεωκοπημένη χώρα στην πανδημία

Ο λαός, ιδιαίτερα οι εργαζόμενοι, νιώθει σήμερα δύο σκοτάδια να τον καταπλακώνουν: το ένα είναι αυτό της απειλής του φυσικού θανάτου από τον κορωνοϊό, και το δεύτερο η συντριπτική απειλή μίας μεγαλύτερης καταστροφής των ήδη άθλιων όρων της διαβίωσης τους, μέσα από την απώλεια εισοδημάτων και θέσεων εργασίας. Ο κορωνοϊός επελαύνει στο κορμί μιας χώρας που είναι οικονομικά-παραγωγικά πολύ άρρωστη που κάθε παρατεταμένη καραντίνα μπορεί να την αποτελειώσει. Για το ότι σε μια τέτοια χώρα αυτή η καραντίνα έγινε για δεύτερη φορά αναπόφευκτη έχουν βαριές, εγκληματικές ευθύνες η κυβέρνηση και η αντιπολίτευση.

Ο λαός είδε μέσα σε λίγες μέρες έκπληκτος το αυτοσυγχειρόμενο κράτος-πρότυπο της Ευρώπης που άντεξε με λίγα κρούσματα το πρώτο λοκντάουν, να καταρρέει απότομα μέσα στο φθινόπωρο και να μην μπορεί να συνέλθει. Δεν δόθηκε κα-

μία πειστική εξήγηση για το πως η πιο άτρωτη χώρα της Ευρώπης έγινε ξαφνικά η πιο επιρρεπής σε ένα νέο Μπέργκαμο, και κυρίως δεν ειπώθηκε από κανέναν στο διακομματικό πολιτικό σύστημα ότι η Ελλάδα είχε το λιγότερο δικαίωμα απέναντι

στο λαό της από κάθε άλλη ευρωπαϊκή χώρα για να υποστεί ένα δεύτερο λοκντάουν.

Οι δυο ουσιώδεις διαφορές με την υπόλοιπη Ευρώπη

Η πρώτη είναι ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα με χαμηλή οικονομική ανάπτυξη στην περιφέρεια της Ευρώπης οπότε και με μικρές κοινωνικές προσώπων με τον υπόλοιπο κόσμο το χειμώνα. Δεν έχει δηλαδή το χειμώνα τον τουρισμό της Γαλλίας και της Ιταλίας, ούτε τις εμπορικές της εκθέσεις, ούτε τα επιστημονικά τους συνέδρια κλπ. Γι αυτό όπως ακριβώς και οι υπόλοιπες βαλκανικές χώρες προσβλήθηκε πολύ λιγότερο μαζικά οπότε και πολύ πιο καθυστερημένα από τον

λό σε σχέση με τις καπιταλιστικά ανεπτυγμένες χώρες οπότε είχε τον καιρό να προφυλαχτεί πολύ καλύτερα από όσο αυτές και με ένα πολύ πιο έγκαιρο λοκντάουν σε σχέση με το δικό τους. Η δεύτερη είναι ότι μόνο την Ελλάδα βρήκε η πανδημία σε μια τόσο άθλια οικονομική κατάσταση, δηλαδή τόσο αποβιομηχανοποιημένη και γι αυτό τόσο υπερχρεωμένη, και τόσο εξαρτημένη από τον τουρισμό. Ο λαός και η χώρα επέζησαν οικονομικά από το πρώτο λοκντάουν, κυρίως χάρη στην πιστωτική επιφάνεια αλλά και την άμεση υλική βοήθεια που της έδωσαν οι κανονικές χώρες της ΕΕ. Αλλά παρά τη βοήθεια κατάφερε να βυθιστεί οικονομικά περισσότερο από τις άλλες χώρες με το ΑΕΠ της

να έχει πέσει στο 10%. Αυτό που έφερε το χτύπημα της οικονομίας της δεν ήταν τόσο το λοκντάουν αλλά κάτι που κρύφτηκε πίσω από το λοκντάουν, το ότι δηλαδή η κυβέρνηση Μητσοτάκη συνέχισε με λυσσώδεις ρυθμούς το σαμποτάζ της παραγωγής που κορύφωσε η κυβέρνηση Τσίπρα. Γι αυτό το λόγο η οικονομία είχε ήδη οδηγηθεί σε αρνητικούς δείκτες πριν χτυπήσει η πανδημία. Ο κορωνοϊός χτύπησε τη χώρα μας οικονομικά ακριβώς όπως χτυπάει όσους ανήκουν στις ευπαθείς ομάδες όπου είναι πολλαπλάσια θανατηφόρος.

Το μόνο αποκούμπι που κάπως έμενε για να μην χάσει πάρα πολλή

Συνέχεια στη σελ. 5

Πολυτεχνείο 2020: 47 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ 47 ΕΠΕΤΕΙΟΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΑ ΦΑΝΕΡΩΣΕΙ ΜΙΑ

Εδώ και 20 περίπου χρόνια ό,τι λέγεται γιορτασμός της επετείου της μεγάλης εξέγερσης του Πολυτεχνείου βρίσκεται βασικά στα χέρια του μεγαλύτερου εχθρού από τα μέσα αυτής της εξέγερσης, του ψευτοΚΚΕ, που ήταν και είναι από τότε και ο μεγαλύτερος εχθρός του κομμουνιστικού και δημοκρατικού αντιφασιστικού κινήματος στη χώρα μας. Λέγοντας εδώ ψευτοΚΚΕ περι-

λαμβάνουμε και τις δύο κατοπινές μεταστάσεις του με τα πιο έμπειρα στελέχη του μέσα σε ολόκληρο το σώμα του αριστερού αντιφασιστικού κινήματος: τη μετάσταση που λέγεται ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ που έγινε μέσα στην ευρύτερη δημοκρατική αριστερά και τη μετάσταση ΝΑΡ-ΑΝΤΑΡΣΥΑ που έγινε μέσα στην πρώην επαναστατική εξωκοινοβουλευτική Αριστερά.

Αυτό που έκανε κυρίως σε κάθε μια από αυτές τις επετείους η ΟΑΚΚΕ για να υπερασπίσει τη μεγάλη εξέγερση ήταν να φωτίζει τον αληθινό ιστορικό χαρακτήρα της και να καταγγέλει την πολιτική και ιδεολογική γραμμή αυτών των τριών καρκίνων-αρνητών του αληθινού Πολυτεχνείου σε κάθε συγκεκριμένη περίοδο, και μέσα από αυτήν την καταγγελία να προτείνει στο λαό την αντίθετη

τους πολιτική και ιδεολογική γραμμή. Έτσι τόνιζε α) ότι η συνέχιση της ανάδειξης από αυτούς σε κύριων εχθρών των δυτικών ιμπεριαλιστών που είναι σε διεθνή και εσωτερική πτώση ήταν απλά ο τρόπος τους για να εκδηλώνουν στην πράξη την αγάπη τους στους ακόμα πιο επικίνδυνους νεοχιτλερικούς ιμπεριαλιστές,

Συνέχεια στη σελ. 6

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 7 Οκτώβρη: Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και ΟΑΚΚΕ καταγγείλανε το καλοκρυμμένο σκάνδαλο, και απαίτησαν τις πιο βαριές ποινές για όλους τους ναζί, σ. 7,
- Διακομματικό έγκλημα: Άνοιξαν το δρόμο σε νέο λοκντάουν ενώ δυναμώνουν το παραγωγικό σαμποτάζ, σ. 8,
- Η απύθμενη υποκρισία της ψευτοαριστεράς στο ζήτημα της δίκης των ναζιστών σ. 8
- Υποχρεωτικά στην κόψη του ξυραφιού η ιστορική μάχη ενάντια στη δεύτερη προεδρία Τραμπ-Πούτιν, σ. 13
- Διαπιστευτήρια δουλικότητας από τον Δένδια στον Λαβρόφ, σ. 15
- Ναγκόρνο Καραμπάχ, σ. 14

**ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ ΚΟΡΟΪΔΙΑ-ΟΧΙ ΟΙ ΝΑΖΙ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ-
ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η Χ.Α
ΑΠΟΝΑΖΙΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΡΑ
Ο ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΩΝ (σ. 2)**

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ ΚΟΡΟΪΔΙΑ-ΟΧΙ ΟΙ ΝΑΖΙ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ-ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η Χ.Α ΑΠΟΝΑΖΙΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΡΑ Ο ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΩΝ

Ήταν μια ανακούφιση και χαρά για τους δημοκράτες όλοι μαζί οι πιο γνωστοί ναζιστές να μεταφέρονται στη φυλακή μέσα σε μια ατμόσφαιρα ανακούφισης για τη μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού. Για όσο διάστημα θα κρατήσει η περιθωριοποίηση τους από το πολιτικό καθεστώς, ο αντιφασισμός μπορεί να κερδίσει έδαφος αν κάνει μια σταθερή και έντονη πολιτική δουλειά για την αποναζιστικοποίηση της πολιτικής ζωής, του κράτους και της κοινωνίας.

Η μεγαλύτερη πάλη είναι μπροστά μας και πρέπει να είναι αυτή ενάντια στο ξέπλυμα του πολιτικού καθεστώτος και, κυρίως, ενάντια στο συνεχιζόμενο καθυστασιασμό του λαού απέναντι στον ναζιστικό κίνδυνο. Οι δημοκράτες δεν πρέπει να χάσουν από τα μάτια τους ούτε στιγμή το βασικό, που είναι ότι αυτό το δικαστήριο έχει επιβάλει στη ναζιστική συμμορία και τα μέλη της εξευτελιστικά χαμηλές ποινές εξαιτίας του ποινικού και πολιτικού πλαισίου μέσα στο οποίο έγινε η δίκη. Σύμφωνα με αυτό οι ναζιστές μπορούν να συνεχίσουν να υπάρχουν με τη μια ή την άλλη μορφή και στον ένα ή στον άλλο βαθμό σαν το πιο καλά ιδεολογικοπολιτικά συγκροτημένο ρεύμα της ωμής, δηλαδή της φαιάς εθνορατσιστικής και αντισημιτικής-κανιβαλικής βίας του καθεστώτος.

Αυτά φανερόνται ιδιαίτερα στο ασύλληπτο θράσος με το οποίο ΟΛΑ τα κόμματα εκτός από την ΟΑΚΚΕ εξαπατούν το λαό κρύβοντας του ότι οι επτά αρχιναζί δεν θα μείνουν στη φυλακή 13 χρόνια αλλά μόνο 34 μήνες (εφόσον έχουν 18 μήνες προφυλάκιση) (<https://www.lifo.gr/now/greece/299534/papadakis-gia-tis-poines-tis-xrysis-aygis-ta-13-xronia-fylakisis-tha-ginoun-34-mines> , <https://www.megatv.com/2020/10/17/poso-kairo-tha-meinoun-sti-fylaki-oi-xrysaygites/>) Οι υπόλοιποι θα είναι έξω περίπου σε 2, το πολύ 3 χρόνια αν δεν έχουν προφυλακιστεί. Αυτό ισχύει και για τις σχετικά πιο βαριές ποινές 9-10 χρόνια που έπεσαν για τη συνέργεια στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, που μπορούν επίσης να γίνουν 3 χρόνια. Μόνο ο δολοφόνος του Π. Φύσσα Ρουπακιάς θα μείνει μέσα όχι βέβαια με ισόβια που είναι η ανακοινωμένη ποινή του αλλά περίπου 17 χρόνια.

Το πιο χτυπητό είναι ότι σχεδόν όλοι οι ναζί που επιτέθηκαν στους Αιγύπτιους ψαράδες βγαίνουν έξω με αναστολή, ενώ και αυτοί που επιτέθηκαν στα μέλη του ΠΑΜΕ στη Ζώνη κι αυτοί βγαίνουν όλοι έξω, οι δύο με αναστολή, και όλοι με εξαγοράσιμες ποινές (2 χρόνια και 6 χρόνια). Μόνο ο ναζί Πανταζής, ως πυρηνάρχης της συμμορίας στο Πέραμα, που εμπλέκεται και στις δύο υποθέσεις και στην απόπειρα δολοφονίας των Αιγύπτων ψαράδων και στην επίθεση στο ΠΑΜΕ καταδικάστηκε σε ποινή 10 χρόνια, οπότε θα βγει στα 3 χρόνια!

Αυτός ο ευτελισμός των ποινών που ακούστηκαν βαριές για να ικανοποιήσουν και να εξαπατήσουν την κοινή γνώμη εί-

ναι ένα δώρο του νέου ποινικού νόμου του ΣΥΡΙΖΑ που στην πράξη όλοι σήμερα υποστηρίζουν, γι αυτό όλοι μαζί κρύβουν τις εξευτελιστικές ποινές, ειδικά τους 34 μήνες για τους 7 αρχιναζήδες. Μάλιστα ο κόσμος έχει μάθει μόνο το ένα σκάνδαλο, δηλαδή ότι ο νόμος του ΣΥΡΙΖΑ μείωσε τη μέγιστη ποινή των 20 χρόνων για τους διευθυντές της εγκληματικής συμμορίας σε 15 χρόνια (που στους δικαστές φάνηκαν πολλά και τα έκαναν 13 χρόνια). Δεν ξέρει το δεύτερο σκάνδαλο που είναι ότι ενώ οι χρυσαυγίτες θα έμεναν φυλακή με το νέο ποινικό κώδικα τουλάχιστον τα 2/5 του 13, δηλαδή 5 χρόνια και 2 μήνες δηλαδή 62 μήνες, που αν αφαιρεθούν οι 18 μήνες προφυλάκισης σημαίνουν 44 μήνες, ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε την καινοτομία να μπορούν οι κρατούμενοι να χρησιμοποιήσουν ότι πιο ευνοϊκό ίσχυε από τον παλιό κώδικα* οπότε τα 2/5 γίνονται 1/3, δηλαδή μπορούν να βγουν σε 52 μήνες μείον 18 η προφυλάκιση, σε 34 μήνες! Ότι δηλαδή συμφέρει τους χρυσαυγίτες. Στον κόσμο του ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζεται ότι αυτά τα έκανε για να βοηθήσει τους φυλακισμένους της «αριστεράς» όπως αποκαλεί τη σοσιαλφασιστική τραμπούκικη βία, και στο φιλελεύθερο κοινό του λέει ότι το έκανε από ανθρωπισμό για κάθε φυλακισμένο. Σε αυτά τα ζητήματα μπορεί πραγματικά και πρέπει να γίνει μια μεγάλη συζήτηση στους κόλπους της αριστεράς και της δημοκρατίας αντίστοιχα, τι είναι αριστερά και τι δεξιά, τι δημοκρατία και τι φασισμός καθώς και για τη στάση της αριστεράς για τις ποινές στο κοινό ποινικό δίκαιο, αλλά εδώ ο ΣΥΡΙΖΑ και όλο το πολιτικό σύστημα που κρύβονται πίσω από τον πρώτο για να ρίξουν τους χρυσαυγίτες στα μαλακά, μπορούσαν να βάλουν στον ποινικό νόμο ένα και μόνο ένα στοιχείο που θα διαφοροποιούσε το χρυσαυγίτικο κανιβαλισμό από κάθε άλλον: Θα όριζαν ότι οι ρατσιστικές εγκληματικές συμμορίες τιμωρούνται με πολλαπλάσιες ποινές από όλες τις άλλες.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο χαρακτηριστικό για το ότι η «Χρυσή Αυγή» υπάρχει τώρα μέσα στην καρδιά και στο βαθύτερο κύτταρο του διακομματικού πολιτικού καθεστώτος από το εξής γεγονός: Ενώ επιτράπηκε να διακινούνται στις τηλεοράσεις που έκαναν μόκο στα 5,5 χρόνια της δίκης βίντεο και φωτογραφίες από τα ναζιστικά πογκρόμ σε μετανάστες και αντιφασίστες, απαγορεύεται δια ροπάλου να προβάλλεται οποιοδήποτε υλικό επίθεσης στην τουρκική και ιδίως τη μακεδονική εθνική μειονότητα. Αυτό το υλικό κρύβεται σχολαστικά από τα ΜΜΕ γιατί αποτελεί ένοχο εθνικό μυστικό και σημαίνει ένα και μόνο ένα πράγμα: ότι η εθνορατσιστική βία των ναζί στις δύο γηγενείς εθνικές μειονότητες, ειδικά στους εθνικά μακεδόνες είναι μια κρατικά και κοινωνικά εγκληματική και χρήσιμη βία.

Το ελληνικό διακομματικό καθεστώς δεν θέλει καθόλου να σκοτώσει το χρυσαυγιστικό, γιατί αυτός είναι το τοπικό απόσπασμα ενός παγκόσμιου και με αυξανόμενη ισχύ ρεύματος επειδή τέτοιο είναι το κέντρο του, ο αγαπημένος του καθεστώτος

ρωσικός νεο-χιτλερισμός που εμφανίζεται ιδεολογικά σαν νεο-ευρασιατισμός εγκαταλείποντας τελευταία όσο μπορεί τα ανοιχτά σύμβολα του ναζισμού δηλαδή τις σβάστικες και τα SS ενώ κρατάει όλο το ιδεολογικό και πολιτικό περιεχόμενο του: τον αντισημιτισμό, τον εθνορατσισμό, τη λευκή υπεροχή, την ανάδειξη σε κύριου εχθρού των λαών του αστικού δημοκρατισμού και όχι του φασισμού.

Τα σημεία κλειδιά της απόφασης για τη ΧΑ που κάνουν τις ποινές έτσι κι αλλιώς απαράδεκτες είναι δυο: 1^ο ότι ακόμα και τα πιο πολλά χρόνια φυλάκισης για τα ηγετικά στελέχη της συμμορίας σημαίνουν στην πράξη φυλάκιση γι αυτά μόνο 3 χρόνων και 2^ο ότι η εγκληματική συμμορία με τη μία ή την άλλη μορφή θα συνεχίσει να έχει το δικαίωμα του εκλέγεσθαι και πάνω απ όλα να είναι νόμιμη σαν κόμμα ή κόμματα δίνοντας σήμα σε όλη τη φασιστική δεξιά και την ακροδεξιά ότι είναι ζωντανή και άμεσα απειλητική.

Οι καθηγητάδες του ποινικού δικαίου που υπογράφουν περήφανα όλη αυτή την τερατώδη ποινική και σωφρονιστική νομοθεσία ορκίζονται σήμερα με πάθος ότι την έχουν προτείνει με την αγαθή πρόθεση να εξευρωπαϊσουν, δηλαδή να κάνουν πιο ανθρώπινο το ποινικό δίκαιο και ότι καθόλου δεν είχαν στο μυαλό τους να διευκολύνουν τη ΧΑ. Ακόμα και αν κάνουμε την απίθανη υπόθεση ότι αυτοί οι άνθρωποι νόμιζαν ότι ζουν σε μια ευρωπαϊκή χώρα και δεν πρόσεξαν ότι εκατοντάδες ναζί έκαναν επί 30 χρόνια σαφάρι σε μετανάστες στους δρόμους της πρωτεύουσας και ότι επί 7 χρόνια ήταν ταυτόχρονα στην Βουλή της και νομοθετούσαν, αποκλείεται τα κόμματα που ψήφισαν ή αποδέχτηκαν ομόφωνα στην πράξη τις «ανθρωπιστικές» τους εισηγήσεις να μην ήξεραν πολύ καλά τι έκαναν. Γιατί μπορούσαν να απορρίψουν με πάταγο τις εισηγήσεις αυτές τουλάχιστον για όλες τις περιπτώσεις όπου η βία που ασκείται είναι ομολογημένα ρατσιστική, αντισημιτική, και πάνω απ όλα ναζιστική, και να ψηφίσουν ομόφωνα να τιμωρούνται στην περίπτωση αυτή τα εγκλήματα με ποινές αληθινών ισοβίων. Αυτό που δεν πρέπει ποτέ να συγχωρεθεί στο ελληνικό πολιτικό και δικαστικό σύστημα είναι ότι αρνείται να τιμωρήσει ουσιαστικά μια χιτλερική βία που βέβαια δεν σκότωσε εκατοντάδες γιλιάδες κατοίκους της γύρας μας μέσα σε 4 χρόνια όπως έκαναν οι εισβολείς του 40, αλλά τραυμάτισε γιλιάδες ανθρώπους και κυρίως τρομοκράτησε εκατομμύρια ψυχές λειτουργώντας σαν μια μόνιμη καταχθόνια απειλή, ένας μινώταυρος στον οποίο η ελληνική κοινωνία όφειλε να δίνει έναν μικρό κάθε φορά αλλά διαρκή φόρο αίματος και ανομολόγητου φόβου επί 30 ολόκληρα χρόνια. Κανείς δημοκράτης δεν πρέπει να δεχτεί μια ποινή 34 μηνών για ένα τέτοιο ιστορικό έγκλημα, απαιτώντας αλλαγή του ποινικού κώδικα, και ακόμα περισσότερο δεν θα πρέπει να δεχτεί την ακόμα μεγαλύτερη πρόκληση να κατεβούν οι ναζί ξανά

σε οποιοδήποτε εκλογές.

Δεν πρέπει να επιτρέψουν οι δημοκράτες να ρίχνει το ελληνικό διακομματικό πολιτικό καθεστώς στάχτη στα μάτια της Ευρώπης και του ίδιου του ελληνικού λαού ότι πρωτοπόρα φυλάκισε ένα τέρας που όμως το ίδιο γέννησε, δηλαδή να βγαίνει από πάνω με ανείπωτο θράσος σαν πρωταθλητής του ευρωπαϊκού δημοκρατισμού λέγοντας ότι έκανε τάχα μια νέα δίκη της Νυρεμβέργης, ενώ αυτή και γενικά το καθεστώς δεν έχει πειράξει ούτε μια κεραία από τις ιδεολογικές και πολιτικές βάσεις του ναζισμού, παρά μόνο τα παλιά του χρεωκοπημένα σύμβολα και αυτό ούτε καν επίσημα. Γι αυτό είναι πάντα ορθανοιχτός ο δρόμος για μια νέα επέλαση μιας πιο «μετωπικής» πιο «εκσυγχρονισμένης» έκδοσης του ναζισμού. Ήδη η ΕφΣυν σε γκάλοπ της μίλησε για μια «σοβαρή» Χρυσή Αυγή την οποία θέλει το 21% του εκλογικού σώματος. Αλλά σοβαροί ναζί δεν υπάρχουν γιατί αυτό δεν γοητεύει τις πολιτικά καθυστερημένες μάζες που τους ακολουθούν, ιδιαίτερα αφού μπορεί να εμφανιστούν με την πατίνα του φυλακισμένου αγωνιστή. Γι αυτό το μεγαλύτερο σκάνδαλο είναι ότι δεν επιβλήθηκε στους ναζί η ποινή της στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων που καταργήθηκε πάλι με άτυπη συμφωνία όλων με τον ΣΥΡΙΖΑ (αφού κανένα κόμμα δεν

Συνέχεια στη σελ. 12

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα

Ιδιοκτήτης:

Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ

Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:

Κώστας Κούτελος

(Κωδικός 2998)

ISSN 1791-6593

Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος

Τ.Κ. 104 32 Αθήνα

Τηλ.- Φαξ: 210-5232553

Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ

Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Το πολιτικό καθεστώς συγκαλύπτει το χρυσαυγιτισμό μέσα στον κρατικό μηχανισμό

Μέσα στους θεαματικούς κινήσεις των σκηνών των χειροπεδών ένα ολόκληρο πολιτικό σύστημα ισχυρίζεται σε όλες τις τηλεοράσεις ότι η κτηνώδης βία της δολοφονικής συμμορίας για 30 ολόκληρα χρόνια, άρχισε και τέλειωσε με 40 άτομα που πηγαίνουν στη φυλακή για να βγουν σύντομα έξω. Πως είναι δυνατόν να μιλάμε για δικαίωση θυμάτων όταν αυτή τη δίκη καταδικάστηκε για κακούργημα σαν χρυσαυγίτισσα μία αξιωματούχος της αστυνομίας; Πως είναι δυνατόν να λειτουργούσε μόνη της μέσα στη διεύθυνση Πειραιά, με την οποία ένωσαν τόση ασφάλεια οι ναζι-δες ώστε να ανοίξουν τα κεντρικά γραφεία δίπλα της; Οι προστάτες των ναζιστών βρίσκονται όμως και μέσα στη δικαιοσύνη και πάνω στις εισαγγελικές έδρες, όπως αποδείχτηκε περίτρανα σε αυτή την ιστορική υποτίθεται δίκη της καταδίκης της «Χρυσής Αυγής».

Πως μπορεί ένα ολόκληρο πολιτικό σύστημα να παρουσιάζεται στο λαό ότι «εξετέλεσε» το αντιναζιστικό του έργο, όταν σε αυτή τη δίκη υπάρχει μόνο ένα σκεπτικό διατυπωμένο και δημοσιευμένο,

αυτό της φιλοναζίστριας εισαγγελέα που τους αθώωσε το Δεκέμβριο του 2019, ενώ δεν υπάρχει ακόμα έτοιμη ούτε μία λέξη, ούτε μία φράση από το σκεπτικό του δικαστηρίου που καταδίκασε τη συμμορία για να ανατρέψει την κατάπτυστη εισαγγελική αγόρευση; Πως γίνεται να μην έχει γίνει η πιο πλατιά και δημόσια πολιτική καταδίκη αυτής της αγόρευσης; Πως είναι δυνατόν να μην έχουν ξεσηκωθεί σύσσωμοι οι δικηγορικοί σύλλογοι και ο νομικός κόσμος να καταγγείλουν τη σκανδαλώδη αγνόηση ενός όγκου αποδεικτικών στοιχείων ώστε να αθωωθούν οι ναζιστές; Πως μπορεί στη δίκη της Τοπαλούδη να έσπευσαν να ζητάνε διώξεις ενάντια σε μία εισαγγελέα που θέλησε την καταδίκη των ενόχων και τη δικαίωση του θύματος, όλοι από τους δικηγορικούς συλλόγους μέχρι και κυβερνητικά στελέχη, ενώ για την εισαγγελέα που υποστήριξε μέχρι το τέλος της δίκης την αθώωση όλων των ναζι-τεράτων πλην του Ρουπακιά, που πρόσβαλε με τον πιο βάνουσο τρόπο τα θύματα τους, να έχουν συμφωνήσει όλοι μαζί να σιωπήσουν με το πρόσχημα του σεβασμού του θεσμικού της ρόλου που η ίδια με ωμότητα και κυνισμό καταπάτησε; Το πιο σημαντικό είναι το ότι ολόκληρη η «Χρυσή Αυγή» είναι σαν κόμμα εγκληματική οργάνωση, δεν αποτελεί τμήμα της απόφασης που έχει αναγνωστεί, αλλά υπάρχει μόνο στο κατηγορητήριο και επαναλα-

μπάνεται σαν γεγονός από όλους τους δημοσιογράφους. Υπήρχαν αρκετές αθώσεις από την κατηγορία για ένταξη, ενώ η διατύπωση του σκεπτικού που στηρίζει την απόφαση παραπέμπεται στο μακρινό σημείο της καθαρογραφής της, αφού η έδρα δεν φρόντισε να το ξεκαθαρίσει κατά την εκφώνηση των ποινών. Είναι φανερό ότι το πολιτικό σύστημα επιμένει στο «όχι εκτός νόμου η Χρυσή Αυγή» γιατί αλλιώς θα μπορούσε να ψηφίσει έναν τέτοιο νόμο στη Βουλή με στοιχεία που υπάρχουν και από τη δίκη αλλά είναι διαθέσιμα εδώ και χρόνια και γνωστά σε όλα τα κόμματα. Έτσι εύκολα δεν θα κατέβαινε στις εκλογές η ΧΑ. Επειδή όμως τα κόμματα, δηλαδή η πολιτική εξουσία δεν το θέλει αυτό, ρίχνει την ευθύνη στον Άρειο Πάγο να την απαγορεύσει να κατεβεί στις εκλογές, δηλαδή πάλι αναθέτει στη δικαστική εξουσία (ειδικά σε έναν Άρειο Πάγο που έχει αθώσει ανοιχτούς ναζιστές υπερασπιστές του ολοκαυτώματος σαν τον Πλεύρη) μια πολιτική ευθύνη που την έχουν κυρίως τα κόμματα, φροντίζοντας έτσι ώστε η ΧΑ να μείνει νόμιμη. Άλλωστε πρέπει έτσι κι αλλιώς να δοθεί εντολή σε όλες τις εισαγγελίες της χώρας να κινούν αυτεπάγγελα διώξεις για όλες και κάθε μία από τις πολλές επιθέσεις βίας που εμπλέκονται μέλη της «Χρυσής Αυγής» και που δεν εξετάστηκαν σε αυτή τη δίκη, για το κακούργημα της ένταξης και

συμμετοχής. Γιατί δεν γίνεται αυτό; Τώρα μόνο με τους ναζι έστω για κάποιο διάστημα στη φυλακή είναι δυνατό να τολμήσουν να καταθέσουν τα χιλιάδες θύματα της συμμορίας σε αστυνομία και δικαστήρια. Έτσι μπορούσε μια δίκη της ΧΑ να αντιστοιχεί κάπως σε δίκη τύπου Νυρεμβέργης. Πρώτα αποπλίζεται ο ναζισμός και μετά δικάζεται. Αν δεν γίνει έτσι δεν υπάρχει ελεύθερη δικαιοσύνη.

Να γιατί ο Χρυσοχοϊδης δεν έχει στείλει ακόμα τους επιθεωρητές του στη διεύθυνση ασφαλείας Πειραιά να μελετήσουν όλα τα συμβάντα που είχαν αναφερθεί με θύματα αλλοδαπούς, ή με καταγγελία για χρυσαυγίτες, εκεί που υπηρετούσε η καταδικασμένη για κακούργημα αστυνομικός, να ερευνήσει τι θάφτηκε, τι κουκουλώθηκε ποιοί ήταν οι συνεργοί της; Γιατί αφού είναι γνωστά ονόματα αποστράτων που έχουν συνταχθεί με τον Κασιδιάρη, και έχουν εκλεγεί ευρωβουλευτές της συμμορίας, δεν κινείται άμεσα καμιά έρευνα στο στρατό, για την απομάκρυνση όλων των χρυσαυγιτών από το στρατό; Αυτές θα ήταν οι ελάχιστες συνέπειες μίας πραγματικά ιστορικής απόφασης, δηλαδή η αρχή μιας αποναζιστικοποίησης του κράτους και της κοινωνίας.

Τέλος σχετικά πάλι με τη δίκη της Νυρεμβέργης τη νομική συνέπεια ενός νικηφόρου αντιφασισ-

τικού αγώνα με 50 εκατομμύρια μάρτυρες που τη συγκρίνουν κάποια εγχώρια και διεθνή μέσα με τη δίκη της ΧΑ την τόσο όψιμη, τόσο λειψή, τόσο θαμμένη από τα ΜΜΕ και κυρίως με πλησιέστερο το φασιστικό κρατικό μηχανισμό στην Ελλάδα, αυτή άφησε μία παρακαταθήκη που το ελληνικό κράτος επιλέγει ενσυνείδητα να αγνοεί και να καταπατά με κυνισμό και φιλοναζιστικό πάθος. Η παρακαταθήκη αυτή ήταν η Διεθνής Αντιρατσιστική Σύμβαση του ΟΗΕ που έχει ολόκληρο κεφάλαιο σύμφωνα με το οποίο οι ναζιστικές συμμορίες πρέπει παντού να κηρυχθούν παράνομες σαν εγκληματικές συμμορίες. Το έγκλημα του ναζισμού έχει αποδειχθεί, δεν χρειάζεται καμία άλλη απόδειξη από το αίμα και την πάλη των λαών.

Η δίκη της «Χρυσής Αυγής» απόδειξε πως λειτουργήσει το καθεστώς των προστατών των ναζιστών μεθοδικά και για χρόνια για να τους φέρει στην καλύτερη δυνατή θέση που θα μπορούσε ακόμα και όταν τελικά κάθισαν στο σκαμνί.

Αποτελεσματική απάντηση στους ναζιστές μπορεί να υπάρξει από ένα δημοκρατικό αντιφασιστικό μέτωπο μόνο μέσα από την καταγγελία των προστατών τους, και με τη μαχητική προβολή του αιτήματος να βγουν εκτός νόμου.

Ο Κοντονής καρφώνει το ΣΥΡΙΖΑ για τον επαίσχυντο νόμο - δώρο στη «Χρυσή Αυγή»!

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, www.oakke.gr, στις 9/10/2020

Φαίνεται πως οι συμμαχίες του Σύριζα με τον παλιό εσωτερικάκια Κοντονή και τον ακαδημαϊκό Παρασκευόπουλο του βγήκαν ξινές! Όχι ότι αυτοί οι δυο είναι τίποτα δημοκράτες στον μέχρι τώρα πολιτικό τους βίο. Κάθε άλλο!

Ο πρώτος, σαν υπουργός δικαιοσύνης, ανέλαβε το βρώμικο έργο να καταργήσει, μέσα σε ένα όργιο παρανομιών και σε σύγκρουση με τη διεθνή ποδοσφαιρική ομοσπονδία (ΦΙΦΑ), το αυτοδιοίκητο του ποδοσφαίρου, περνώντας τη διοίκηση της ΕΠΟ (Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία) ουσιαστικά σε κρατικό έλεγχο, σε συμμαχία με ό,τι πιο βρώμικο και τραμπουκικό υπάρχει στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Ο δεύτερος (ο Παρασκευόπουλος), σαν υπουργός δικαιοσύνης του ΣΥΡΙΖΑ, ανέλαβε και διεκπεραίωσε την εκκαθάριση της εισαγγελέως Τσατάνη, η οποία είχε καταγγείλει τις συντονισμένες απειλές εναντίον της από τον καραμανλικό κυπατζή υφυπουργό του Τσίπρα Παπαγγελόπουλο-Ρασπούτιν, τον πολιτικό συκοφάντη-εκτελεστή του ΣΥΡΙΖΑ Μπαξεβάνη και τους εγκάθετους τους ψευτοαναρχικούς φασίστες θαυμαστές του ναζι-Καλέντζη «Πυρήνης της φωτιάς». Επί Παρασκευόπουλου ξηλώθηκε και ο εισαγγελέας Ντογιάκος, που έβγαλε το εξαιρετικά καλό κατηγορητήριο εναντίον της «Χρυσής Αυγής» που πολύ ενόχλησε το καθεστώς, επειδή πολύ σωστά την κατονόμαζε «εγκληματική οργάνωση ενδεδυμένη με το μανδύα πολιτικού κόμματος!» Αυτή η φράση ενόχλησε πολύ και τελικά εξαφανίστηκε από την απόφαση του δικαστηρίου, επειδή ξεσκεπάσει την τακτική των

ναζιστών να μεταμφιέζονται σε «νόμιμο κόμμα», και, αν γινόταν δεκτή από το δικαστήριο, θα έκλεινε το δρόμο για παρόμοιες μελλοντικές μεταμφιέσεις (πχ κόμμα Κασιδιάρη ή κάποιο άλλο κόμμα-συμμορία). Ο Ντογιάκος τιμωρήθηκε ιδιαίτερα γι' αυτή του την παρέκβαση, με την έκπτωσή του από τη θέση του Προϊσταμένου της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, γιατί το διακομματικό καθεστώς καθόλου δε θέλει ένα συντριπτικό χτύπημα στους ναζιστές, αλλά μάλλον μια εγχείρηση προσαρμογής τους και πιθανά την απόσυρσή τους για ένα διάστημα. Άλλωστε ο Παρασκευόπουλος βαρύνεται και με την κατάπτυστη φιλοχρυσουγιτική δήλωση ότι με τους ναζιστές «πρέπει να επιδιώκουμε σύγκλιση και όχι ρήξη»!

Φαίνεται, πάντως, πως αυτοί οι δυο δεν ήταν διατεθειμένοι να λερώσουν αρκετά τα χέρια τους, και ο ένας μετά τον άλλον ξηλώθηκαν από τον Τσίπρα, για να αντικατασταθούν τελικά από τον συνήγορο των «Πυρήνων της Φωτιάς», Καλογήρου.

Έλα που ο Κοντονής τους τη φυλούσε, και χτες κάρφωσε κανονικά τον Τσίπρα για το τεράστιο σκάνδαλο της ευνοϊκής προς τους ναζιστές αλλαγής του Ποινικού Νόμου, που μέχρι τώρα είχε κουκουλωθεί και είχε καταγγελθεί εμφατικά μόνο από την ΟΑΚΚΕ! Μάλιστα ήταν το κεντρικό σημείο του πανό της ΟΑΚΚΕ στην προχθεσινή μαζική αντινα-

ζιστική διαδήλωση. Στο χορό μπήκε αμέσως ο Παρασκευόπουλος που επιβεβαίωσε τις κατηγορίες κατά του Τσίπρα, και γρήγορα η Νέα Δημοκρατία και το ΚΙΝΑΛ τρέξαν να καλυφθούν καταγγέλλοντας κι αυτοί το Σύριζα για το φιλοχρυσουγιτικό νόμο. Μέχρι και ο Λαφαζάνης, που πρόπερσι χαριεντιζόταν με τους ναζιστές του Πλεύρη για το Μακεδονικό, πήδηξε στο τρένο των καταγγελιών, το ίδιο και οι ΣΕΚίτες-Ανταρσίοι και οι ΠΑΜΕτζήδες-κνίτες που τρέχουν τώρα να εξηγήσουν γιατί σαν συνήγοροι των θυμάτων των ναζιστών αποσιώπησαν τις εκτριμικές διατάξεις του νόμου και δεν κήρυσαν πολιτικό πόλεμο στον ΣΥΡΙΖΑ για να εμποδίσουν αυτή την τερατώδη εκδούλευση στους ναζιστές! Εννοείται ότι οι δικαιολογίες που ψελλίζει τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ του τύπου «τις αλλαγές τις πρότεινε μια νομοπαρασκευαστική επιτροπή που δούλεψε επί 10 χρόνια, δηλαδή για αλλαγές βάρους χρόνου σύμφωνα με τα κατευθυντήριες της ΕΕ και όχι έχοντας στο μυαλό της μια συγκεκριμένη δίκη» είναι γελοίες. 1ον γιατί αυτή δεν ήταν μια απλή δίκη αλλά η πρώτη στην χώρα και στον κόσμο μετά τον β' παγκόσμιο πόλεμο ενάντια σε κοινοβουλευτική ομάδα ναζιστών-δολοφόνων, 2ον γιατί στις δημοκρατίες δεν νομοθετούν οι οποιοσδήποτε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, αλλά τα κοινοβούλια με προτάσεις των κυβερνήσεων, 3ον γιατί μια δημοκρατική κυβέρνηση μπορεί να οφείλει σύμφωνα ακριβώς με τις ευρωπαϊκές δικαιοτικές αρχές να διακρίνει με σαφήνεια ανάμεσα σε μια ρατσιστική και μάλιστα

ναζιστική (δηλαδή γενοκτονικά αντισημιτική) εγκληματική συμμορία και σε κάθε άλλη και να νομοθετήσει προβλέποντας ειδικά πελώριες ποινές για αυτήν, και 4ον, και το συντριπτικότερο για το ΣΥΡΙΖΑ, γιατί αφού σκόπευε να περάσει νόμο που έκοβε στο μισό τις ποινές των ναζι και επιπλέον τους επέτρεπε κατέβασμα στις εκλογές από τη φυλακή, είχε όλη την άνεση χρόνου να επιταχύνει τη δίκη της ΧΑ που σερνόταν τόσα χρόνια ανάμεσα στα άλλα ...ακόμα και λόγω έλλειψης αιθουσών, ώστε αυτή να έχει τελειώσει πριν την αλλαγή του νόμου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι λοιπόν βαριά εκτεθειμένοι όλοι τους, όχι μόνο γιατί όταν ο σκανδαλώδης νόμος ψηφίστηκε το 2019 δεν το κάνανε τεράστιο θέμα, όχι μόνο γιατί το ξεχάσανε την επόμενη μέρα, αλλά γιατί διαπράξαν ένα έγκλημα μεγάλης διάρκειας που επιπλέον φρόντισαν να το κουκουλώσουν τόσο μεθοδικά και τόσο μπετοναρισμένα ομόφωνα ως χθες. Αν δεν είχε βρεθεί συμπτωματικά ο Κοντονής και οι προσωπικές του βεντέτες, (που βαθύτερα αντιστοιχούν στο ότι ο σοσιαλφασισμός χρησιμοποιεί τις διάφορες αστικές φράσεις και στελέχη σαν απλά σκαλιά για να ανεβαίνει και μετά τα κλωτσάει οπότε κάποτε αυτά μπορούν να παίρνουν εκδίκηση), η δίκη θα τελείωνε με την ευνοϊκή για τους ναζιστές ρύθμιση να περνάει απαρατήρητη στην πλατιά μάζα των δημοκρατών. Ειδικά η Νέα Δημοκρατία είχε για πάνω από ένα χρόνο την ευκαιρία να αλλάξει τα σχετικά άρθρα του Ποινικού Κώδικα και δεν το έκανε. Μάλιστα το Νοέμβριο του 2019 έκανε αλλαγές

στον Ποινικό Νόμο χωρίς να πειράξει τα συγκεκριμένα άρθρα! Αυτό το δικαιολογεί λέγοντας ότι, ακόμα και αν άλλαζε το νόμο, κάθε κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα να δικαστεί με τον πιο ευνοϊκό για αυτόν νόμο που ήταν σε ισχύ κατά τη διάρκεια της δίκης του. Πράγματι έτσι είναι, όμως η αλλαγή του νόμου θα ήταν μια ισχυρή πολιτική δήλωση, μια έμπρακτη καταγγελία και καταδίκη του συριζαϊκού φιλοχρυσουγιτισμού, και μια ασπίδα για μελλοντικές δίκες.

Ήδη ο ΣΥΡΙΖΑ, που προσπαθεί να τα μαζέψει, διέγραψε ταχύτατα τον Κοντονή, λέγοντας ότι οι δηλώσεις του εκπροσωπούν «εχθρικά προς την αριστερά συμφέροντα» (δηλαδή ότι όλο αυτό είναι ένα κόλπο της ΝΔ και ο Κοντονής πράκτοράς της!), εξαπολύοντας μια εκστρατεία παραπληροφόρησης για το περιεχόμενο των αλλαγών στο νέο ΠΚ, προκειμένου να συσπειρώσει τους υποστηρικτές του που πολύ ζορίζονται για να συμμαζέψουν τα ασυμμάζεψα. Ο ίδιος ο Κοντονής φαίνεται να τα στρογγυλεύει μετά τη διαγραφή του, λέγοντας πως ποτέ δεν είπε ότι υπήρχε πολιτική σκοπιμότητα.

Οι αριστεροί και οι δημοκράτες θα πρέπει να αξιοποιήσουν αυτή την αποκάλυψη για να αναζητήσουν τη βαθύτερη εξήγηση του γιατί κόμματα που εμφανίζονται σαν αριστερά ή δημοκρατικά δεν θέλουν να ξεμπερδέψουν με το ναζισμό οριστικά και αμετάκλητα, αλλά του προσφέρουν τέτοιες πρωτοφανείς ξεδιάντροπες εκδουλεύσεις.

ΚΙΝΗΣΗ «ΠΑΙΔΕΙΑ ΓΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»**ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΑ ΓΙΑ ΠΕΡΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟ**

Οι φετινές καταλήψεις, όπως και οι περισσότερες των τελευταίων χρόνων, δεν έχουν μέσα τους τίποτα το προοδευτικό, ούτε για το μαθητικό κίνημα, ούτε για την εκπαίδευση, ούτε για το λαό. Αυτό μας το λένε τα ίδια τα γεγονότα.

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ-ΤΟ ΣΚΟΤΩΜΑ ΤΩΝ 15ΜΕΛΩΝ

Η βασικότερη προϋπόθεση για να χαρακτηριστεί οποιοδήποτε κίνημα συνδικαλιστικής βάσης προοδευτικό είναι μια στοιχειώδης δημοκρατική συζήτηση μεταξύ των μελών του, εδώ μεταξύ των μαθητών και μια καταρχήν συμφωνία στην ανάγκη της διεξαγωγής της

Αυτή η προϋπόθεση δεν ικανοποιήθηκε ούτε στο τόσο δα. Δεν υπήρξαν ούτε συζητήσεις, δεν υπήρξαν ούτε καν έντονες διαμαρτυρίες, παρόλο που θα ήταν ολότελα δίκαιες, για την αδιαφορία της κυβέρνησης να προστατεύσει την υγεία μαθητών και εκπαιδευτικών βρίσκοντας περισσότερες αίθουσες και διορίζοντας τους απαραίτητους εκπαιδευτικούς, ήδη από το καλοκαίρι, για να φτιάξει 15μελή τμήματα. Επίσης θα ήταν δικαιολογημένη και μια έντονη αντίθεση με την επίσημη συνδικαλιστική στάση των καθηγητών, η οποία έθετε σαν πρώτο αίτημα με απεργία μάλιστα, την κατάργηση της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών (!) και όχι τη δημιουργία των 15μελών τμημάτων. Πουθενά δεν υπήρξε η παραμικρή διαμαρτυρία που να έκραζε τη μαθητική αγανάκτηση για την κατάσταση στα σχολεία. Πολύ δε περισσότερο δεν υπήρξε ούτε η παραμικρή συζήτηση για το κύριο αίτημα που εμφανίστηκε μετά στις πορείες ή με αφίσες στα σχολεία και που ήταν: «Μόνο η μάσκα δεν είναι προστασία... δώστε λεφτά για την παιδεία».

Εφόσον εκφραζόταν η διάθεση για ένα κίνημα διαμαρτυρίας από τους μαθητές, τότε το 15 μελές κάθε σχολείου(ή έστω τα μέλη του που είναι παρόντα στο σχολείο) θα συνεδρίαζε και θα αποφάσιζε γενική συνέλευση των μαθητών και σε αυτήν, μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες και συζητήσεις, θα αποφασίζονταν τα μέσα της πάλης, ενδεχόμενα αν υπήρχε η θέληση για μια τόσο ψηλή μορφή πάλης και η πραγματικά μαζική και περιφρουρημένη απεργία των μαθητών η οποία είναι δυνατή κυρίως με την κατάληψη του σχολείου.

Το 15μελές είναι το πιο βασικό θεσμικό όργανο της μαθητικής δημοκρατίας, γιατί αυτό το έχει εκλέξει μια πραγματική γενική ψηφοφορία των μαθητών, με μια πραγματική γενική συνέλευση και με υποψήφιους άμεσα γνωστούς στους μαθητές. Είναι ένα όργανο στο οποίο αυτοί που μιλούν στο όνομα της αριστεράς στη χώρα, αλλά και στην εκπαίδευση, έχουν συνήθως ελάχιστες έδρες, αντίθετα από τα συνδικαλιστικά όργανα των δασκάλων και των καθηγητών στα οποία έχουν την πλειοψηφία. Αυτός είναι και ο βασικός λόγος που αυτή η κατανομή αριστερά που ελέγχει την εκπαιδευτική δημόσια υπαλληλία, δεν θέλει τα 15μελή και τα έχει ποδοπατήσει εδώ και χρόνια τόσο με τις πραξικοπηματικές καταλήψεις που πολλές φορές είναι ενάντια στη θέλησή του 15 μελούς (και που εκφράζεται στο

ήδη κατειλημένο σχολείο το πρωί εκεί έξω από τα κάγκελα της αυλής του), όσο και με τη δημιουργία διάφορων Συντονιστικών μαθητών, τα οποία βέβαια δεν τα εκλέγει κανείς μαθητής, και των οποίων συνήθως το οργανωτικό και πολιτικό κέντρο τους βρίσκεται στον Περισσό, δηλαδή στον πιο πιστό εσωτερικό πολιτικό πυλώνα του ρώσικου σοσιαλμπερριαλισμού στη χώρα μας. Τα Συντονιστικά αυτά έχουν απόφραξη γραμμή της κρατικής ψευτοαριστεράς και φυσικά δεν λογοδοτούν σε καμιά Γενική μαθητική συνέλευση. Αυτό είναι ένα ασύλληπτο βάρους έγκλημα ενάντια στη συνδικαλιστική δημοκρατία όχι μόνο των μαθητών, αλλά και των καθηγητών και των γονιών στο σχολείο. Η λεγόμενη μαθητική κατάληψη των τελευταίων χρόνων στα δημόσια σχολεία είναι η κατάληψή τους κυρίως από το ψευτοΚΚΕ με εργαλείο μειοψηφικά αποσπάσματα μαθητών που παίρνουν πραξικοπηματικά την εξουσία στο σχολείο ποδοπατώντας κυρίως τον μαθητικό συνδικαλισμό και την ίδια τη θέληση της πλειοψηφίας των μαθητών.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΡΟΑΥΛΙΟΥ

Όλοι ξέρουμε πως ξεκινούν εδώ και αρκετά χρόνια οι καταλήψεις. Πρώτα κλείνει πρωί πρωί με λουκέτο και αλυσίδες η πόρτα του σχολείου από ελάχιστους μαθητές, πράγμα που κανένα 15μελές και καμιά γενική συνέλευση δεν έχει εξουσιοδοτήσει να γίνει και που το 15μελές, πολλές φορές, δεν το έχει ούτε καν από πριν πληροφορηθεί. Δηλαδή έχει γίνει ήδη κατάληψη, χωρίς να την έχει ψηφίσει κανείς και που την γνωρίζει μόνο μια ελάχιστη μειοψηφία. Πρόκειται καταρχήν για ένα συνδικαλιστικό αντιμαθητικό πραξικόπημα. Στη συνέχεια οι μαθητές μπαίνουν μέσα στο προαύλιο για να ψηφίσουν καλεσμένοι όχι από το θεσμικό αντιπροσωπευτικό όργανο που οι ίδιοι οι μαθητές έχουν εκλέξει, το 15 μελές τους, αλλά από τους πραξικοπηματίες που έκλεισαν το πρωί την πόρτα. Ακολουθεί μια ψηφοφορία που ήδη έχει βάλει τους μαθητές προ τετελεσμένων, δηλαδή είναι μια επίφαση δημοκρατίας. Γιατί ουσιαστικά τους κάνει τον εξής εκβιασμό: όποιος καταψηφίσει την ήδη πραγματοποιημένη κατάληψη είναι απεργοσπαστής γιατί τη σπάζει. Μόνο αν την ψηφίσει είναι αγωνιστής. Στην ουσία έχουμε μια πραξικοπηματική ψυχολογική βία με δημοκρατικό επικάλυμμα. Αμέσως μετά φεύγουν οι μαθητές που έχουν καταψηφίσει την κατάληψη και κατά τις 11 ή και νωρίτερα το πρωί εγκαταλείπουν και οι τελευταίοι μαθητές το προαύλιο γιατί προφανώς κανείς δεν πιστεύει σε μια τέτοια κατάληψη αφού δεν μένουν ούτε καν αυτοί που την πραγματοποίησαν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η κατάληψη γίνεται συνήθως στο προαύλιο και οι μαθητές δεν μπαίνουν στο κυρίως κτίριο του σχολείου. Αυτό γιατί όλοι ξέρουν από πείρα ότι αν καταληφθεί όλο το κτίριο με αυτόν τον ξένο στους μαθητές τρόπο, δηλαδή

από μια κατάληψη που δεν είναι πραγματικά δική τους, θα υπάρξουν ζημιές από αυτούς που ο κόσμος ονομάζει αναρχικούς, αλλά που είναι εκείνο το ρεύμα που δεν τα έχει ούτε καν με τους εκπαιδευτικούς που δεν κάνουν τη δουλειά τους, δηλαδή που συμπεριφέρονται σαν παρασιτική κρατική γραφειοκρατία, αλλά με την εκπαίδευση γενικά και το οποίο λειτουργεί αποσπαστικά στο υλικό επίπεδο για το σχολείο ολοκληρώνοντας την εκπαιδευτική αποσάθρωση της οποίας ηγείται το πιο αδιάφορο, και το πιο παρητημένο κομμάτι της καθηγητικής υπαλληλίας. Με λίγα λόγια ο κίνητος καταλήψεις αφού αδειάσει το σχολείο το αφήνει ευάλωτο σε ένα μαθητικό ή εξωσχολικό λούμπεν. Αυτό είναι ένα κομμάτι των φτωχών μαθητών που το ελεεινό εκπαιδευτικό σύστημα έχει διώξει από την τάξη, και που ο κίνητος βέβαια, όπως δεν κριτικάρει ουσιαστικά το εκπαιδευτικό σύστημα, δεν κριτικάρει και ακόμα περισσότερο δεν διαπαιδαγωγεί ούτε αυτό. Αυτό είναι τελείως φυσικό γιατί η καταστροφή της εκπαίδευσης και της μόρφωσης, ιδιαίτερα των παιδιών της φτωχολογιάς είναι ο κύριος στόχος του ψευτοΚΚΕ του πιο αντιβιομηχανικού και γι αυτό πιο αντιπρολεταριακού και πιο κομπραδόρικο κόμματος της χώρας (μετά τους ρατσιστές-ναζί της ΧΑ). Η αντίφαση είναι ότι αν γίνουν και μάλιστα σύντομα εκτεταμένες ζημιές η κατάληψη τελειώνει με τον εκφυλισμό ή από μια εξέγερση από τους έξω γονείς και μαθητές που είναι μεν πιο προοδευτική από το κίνημα των πραξικοπηματιών, αλλά βρίσκεται πολύ πιο δεξιά σε σχέση με τη μεγάλη νεολαιίστικη μάζα γιατί δεν προτείνει έναν αγώνα με προοδευτικά αιτήματα, αλλά θέλει απλά να κάνει μάθημα με τις παλιές συνθήκες. Αντιπαράκειται δηλαδή στο σοσιαλφασισμό με ένα κίνημα συντηρητικό και που σαν τέτοιο δεν τον ανατρέπει, ούτε τον απομονώνει από την πλατιά δημοκρατική μάζα μαθητών και γονιών, αλλά αντίθετα πολλές φορές τον ενισχύει και τον κάνει να φαίνεται ότι αυτός είναι η πρόοδος στο σχολείο. Πολύ δε περισσότερο αυτό συμβαίνει όταν οι απεργίες καταφεύγουν σε βία απέναντί σε μαθητές που συμμετέχουν στην κατάληψη. Αυτό το κίνημα λειτουργεί ουσιαστικά σαν προβοκάτορας υπέρ των πραξικοπηματιών που καθοδηγούν την κατάληψη. Για να μην γίνουν λοιπόν οι καταστροφές που θα τελειώσουν πρόωρα την κατάληψη-πραξικόπημα και επι πλέον θα υποχρεώσουν τον ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ να καταγγείλουν και να χαλάσουν τις σχέσεις τους με το μαθητικό λούμπεν-ένα άλλο εργαλείο τους που χρησιμοποιούν επίσης για τους δικούς τους σκοπούς στην κεντρική πολιτική σκηνή-έχει γίνει στην πράξη η εξής ανομολόγητη συμφωνία των κνιτών με τους μαθητές: εσείς κάνετε την κατάληψη του προαυλίου και εμείς σαν το κυρίαρχο κρατικό κυβερνητικό κόμμα του Θεοδωρικάκου Μητσοτάκη, δηλαδή το αντιΚεραμέως κόμμα της ΝΔ, σας προφυλάσσουμε από τις επιπτώσεις του να μένετε από απουσίες ή να χαθεί η χρονιά για όλους. Οπότε είναι όλοι «ικανοποιημένοι».

Με αυτές τις πραξικοπηματικές καταλήψεις και με αιτήματα που δεν έχουν καμιά σχέση με τα αληθινά μαθητικά προβλήματα και με πλήρη κρατική και μάλιστα κυβερνητική προστασία, ένα μέσο πάλης που στο παρελθόν έχει συνδεθεί με το μεγάλο αντιχουντικό αγώνα του λαού μας, σιγά σιγά καταστρέφεται στη μαθητική συνείδηση. Το μίσος μαθητών και γονιών ενάντια στις καταλήψεις σαν μορφή ενός αγώνα θα μεγαλώσει τόσο που δύσκολα στο μέλλον θα χρησιμοποιείται, καταστρέφοντας ένα σημαντικό μέσο πάλης που είναι ουσιαστικά ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να γίνει μια απεργία των μαθητών.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Στο ίδιο μήκος κύματος κινούνται και τα αιτήματα των τελευταίων καταλήψεων. Σε αυτά κυριάρχησε η γραμμή όλης της ψευτοαριστεράς, η οποία εκφράζεται μέσα από το κυρίως κνίτικο Συντονιστικό των μαθητών για «λεφτά για την παιδεία». Είναι ένα αίτημα που εστιάζει στο ότι για όλα τα δεινά της εκπαίδευσης φταίει η ελληνική χρηματοδότηση της, δηλαδή ο μικρός αριθμός των δασκάλων και η κατάσταση των αιθουσών και όχι το βασικό, δηλαδή το στερημένο ουσίας, παπαγαλιστικό μάθημα που γίνεται μέσα σε αυτό το σχολείο. Δε φταίει δηλαδή για την κατάντια της εκπαίδευσης το άγλιο περιεχόμενο των σπουδών του μέτριο εθνορατσισμό και προγονοπληξία, με τις φυσικές επιστήμες και τα μαθηματικά χτυπημένα όσο ποτέ από όλες ανεξαιρέτα τις μέχρι τώρα κυβερνήσεις, ούτε φταίνει οι πιο απαρχαιωμένες και πληκτικές μέθοδοι διδασκαλίας, η έλλειψη της σύνδεσης της θεωρίας με την πράξη, η μη σύνδεση της εκπαίδευσης με την παραγωγή, πράγμα που δίπλα στο θεσμικό-ψευτοπεριβαλλοντικό τσάκισμα της βιομηχανικής παραγωγής παράγει τους άνεργους απόφοιτους ειδικά στην Ελλάδα. Εννοείται ότι πάνω απ όλα δεν φταίει για τους καταλήψεις της κρατικής ψευτοαριστεράς, η έλλειψη κάθε αξιολόγησης των εκπαιδευτικών από τους μαθητές, τους γονείς ή έστω από το επίσημο κράτος, με κίνδυνο να γίνει σταδιακά πλειοψηφικό μέσα στο σχολείο και να το διαφθείρει, το πιο παρασιτικό και αδιάφορο τμήμα των εκπαιδευτικών. Αυτό το τμήμα θέλει να δυναμώσει η ψευτοαριστερά όταν ζητάει κυρίως λεφτά για την παιδεία και όχι επαναστατικές αλλαγές στην ποιότητά της. Στην πραγματικότητα βέβαια δεν θα γίνει ποτέ αυτό το τμήμα η αληθινή εξουσία του σχολείου αλλά είναι ήδη το εφιαλτήριο για την επιβολή της εξουσίας των ανατολικών νεοαποικιοκρατών και των κομπραδόρων πολιτικών και κρατικοολιγαρχών που κυβερνάνε τη χώρα, δηλαδή του κράτους του ρωσοκινέζικου άξονα και εκείνων των δυτικών μονοπωλιστών που είναι φίλοι του. Γι αυτό οι ψευτοαριστεροί ζητάνε πάντα προσλήψεις και λεφτά από τον κρατικό προϋπολογισμό. Θέλουν το κομπραδόρικο παρακράτος τους να καταπιεί όλο το κράτος και το κράτος αυτό όλη την κοινωνία. Να πως έγινε και το κύριο αίτημα στις καταλήψεις δεν ήταν το καυτό και συγκεκριμένο να έχουν οι τάξεις

μόνο 15 μαθητές για τον covid, αλλά η παλιά κούφια και τελικά αντιδραστική καραμέλα ενάντια στην λειψή χρηματοδότηση για την παιδεία. Σε δεύτερη φάση επειδή οι καταλήψεις άρχισαν να φθίνουν αλλάξαν το αίτημα και απαίτησαν 15μελή τμήματα, μόνο και μόνο για να έχουν μια δικαιολογία που να στέκει για να συνεχιστούν οι παλιές και να γίνουν και νέες καταλήψεις. Γιατί αν αυτό το αίτημα δεν συνοδεύεται από το αίτημα να λειτουργεί το σχολείο πρωί απόγευμα, αφού χιλιάδες νέες αίθουσες δεν μπορούν να υπάρξουν από τη μια στιγμή στην άλλη, αυτό είναι ένα κούφιο σύνθημα. Αλλά η ψευτοαριστερά δεν θέλει πρωί απόγευμα σχολείο όχι γιατί κάτι τέτοιο θα απαιτούσε ασφαλώς νέες προσλήψεις, πράγμα που γενικά το θέλει για τους λόγους που εξηγήσαμε παραπάνω, αλλά δεν το θέλει συγκεκριμένα δηλαδή στα πλαίσια μιας περιόδου με «πρωί-απόγευμα σχολείο» γιατί κάτι τέτοιο θα χαλούσε ακριβώς τη βολή εκείνου του κομματιού της εκπαιδευτικής κρατικοϋπαλληλίας που εκπροσωπεί.

Η ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΣΤΙΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Και επειδή οι καταλήψεις άρχισαν να σταματούν από το τέλος του Σεπτεμβρίου δύο πράγματα έγιναν για το κράτημά τους. Το ένα ήταν η αλλαγή στη γραμμή των καταλήψεων, όπως είπαμε πιο πάνω. Το δεύτερο είναι η στάση της ΟΛΜΕ, η οποία ενώ μέχρι τότε δεν είχε μιλήσει, ανακοίνωσε την πλήρη υποστήριξή της στις καταλήψεις, οπότε φάνηκε ότι τελικά η πιο δεξιά γραφειοκρατική καθηγητική τάση, αυτή που πλειοψηφεί στην ηγεσία της ΟΛΜΕ, ήταν αυτή που στήριζε τις καταλήψεις. Ετσι το μέτωπο των καταλήψεων φάνηκε ότι διευρύνθηκε, αλλά μόνο τυπικά γιατί τελικά δεν διευρύνθηκε ο αριθμός τους.

Η θέση αυτή της ΟΛΜΕ ήρθε όταν η Κεραμέως περνά νομοσχέδιο για υποχρεωτική για τους εκπαιδευτικούς Εξ Αποστάσεως διδασκαλία από το σπίτι τους, σε όσα σχολεία είναι υπό κατάληψη, ενώ ταυτόχρονα όσοι μαθητές δεν συμμετέχουν σε αυτήν θα παίρνουν αποτυχίες. Η θέση της ΟΛΜΕ είναι καμιά ΕΞΑΕ (εξ αποστάσεως διδασκαλία), αποχή από αυτήν. Στην πραγματικότητα η υπουργός επιχείρησε να λύσει με αυτό τον ξένο προς τις εσωτερικές διαδικασίες του σχολείου ζήτημα, που στην πράξη λύνει η ίδια η ζωή (ακριβώς τη χρονική στιγμή που τελειώνουμε το γράψιμο αυτού του κειμένου), καθώς οι καταλήψεις τελειώνουν μέσα στη γενική αδιαφορία. Αν οι καταλήψεις ήταν πραγματικές οι μαθητές μέσα από γενικές συνελεύσεις θα αποφάσιζαν να πουν όχι στο νομοσχέδιο και θα καλούσαν καθηγητές και γονείς σε ένα μεγάλο μέτωπο ενάντια στις ντιρεκτίβες του υπουργείου. Εμείς είμαστε τις γνώμης ότι, όταν δεν λειτουργούν δημοκρατικά τα θεσμικά όργανα του σχολείου στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση, δηλαδή οι Γενικές συνελεύσεις των μα-

ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΩΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΟ ΚΥΜΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

λά η χώρα ήταν να επιβιώσει λίγο ο τουρισμός στη θερινή περίοδο. Η χώρα άνοιξε για τους τουρίστες αναγκαστικά περιορισμένα. Ο κύριος παράγοντας που έφερε το δεύτερο, ακόμα πιο δολοφονικό κύμα ήταν η ασύλληπτη εγκατάλειψη των μέτρων κυρίως στο εσωτερικό της χώρας με κύρια ευθύνη της κυβέρνησης αλλά με πρωτοπόρα στο έγκλημα την «αριστερή» αξιωματική αντιπολίτευση και τη «ριζοσπαστική» αντιπολίτευση. Κανείς δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσει ότι ήταν οι δήθεν αριστεροί «ριζοσπάστες» του ΣΥΡΙΖΑ και του ΑΝΤΑΡΣΥΑ που χειροκροτούσαν σαν δήθεν ταξική αντίσταση της νεολαίας το σπασίμο των μέτρων στις πλατείες. Αυτοί ήταν που έριξαν το γενικό σύνθημα στη νεολαία για εκείνο το γενικό όργιο στην καλύτερη περίπτωση της αγχώδους και στη χειρότερη της περιήφανης ανεμελιάς που ένωσε αυτήν την κάλπικη «αριστερά» με τη νεομεσαιωνική ακροδεξιά και κάθε συντήρηση, και κατάφαγε μέσα στο καλοκαίρι όλο το κεφάλαιο υγειονομικής ασφάλειας από την πρώτη αιματηρή καραντίνα του λαού. Αυτή η ψευτοαριστερά είναι πιο πρωτοπόρα από όσο η κυβέρνηση στη δολοφονία της χώρας στο φυσικό, στο ψυχικό και στο οικονομικό επίπεδο. Δεν είναι τυχαίο ότι οι ίδιοι αυτοί που πρωτοστάτησαν σε ευθύνες στο δεύτερο πανδημικό κύμα, είναι αυτοί ακριβώς που είχαν πρωτοστατήσει επί δεκαετίες στο ψευτοοικολογικό αντιεπιστημονικό και αντεργατικό κίνημα για την αποβιομηχάνιση της χώρας οπότε τελικά για τη χρεωκοπία της. Είναι φυσικό λοιπόν που οι ίδιοι ρίχνουν την κύρια ευθύνη για το δεύτερο κύμα της πανδημίας στον τουρισμό, στη μόνη αξία λόγου αλλά τόσο εύθραυστη, όπως αποδείχτηκε, μορφή παραγωγής που κάπως επέτρεψαν αυτοί οι αρχισαμποταριστές να υπάρξει στην Ελλάδα και που πήγε να βγάλει κάτι από τα σπασμένα του χειμώνα. Προφανώς και ο τουρισμός είναι ένας επιβαρυντικός παράγοντας για την μετάδοσή του ιού και το δεύτερο κύμα. Όμως δεν υποστηρίχθηκε από κανέναν έγκυρο επιστημονικό παράγοντα, ούτε φαίνεται εμπειρικά, ότι είναι ο τουρισμός που έφερε το δεύτερο κύμα γιατί τουλάχιστον αυτός έπαιρνε πολλά μέτρα, ειδικά στις μεγάλες τουριστικές μονάδες στα μισοάδεια νησιά, την ώρα που ο ντόπιος υπερπολλαπλάσιος πληθυσμός δεν έπαιρνε ουσιαστικά κανένα μέτρο στις μεταξύ του άπειρες επαφές στις πόλεις. Είναι χαρακτηριστική η επαναλαμβανόμενη αφήγηση τουριστών που φόραγαν τις μάσκες τους μόνο αυτοί ανάμεσα στους ντόπιους που τους κοίταζαν παράξενα, οπότε προτιμούσαν να τις βγάλουν. Σε μία περίπτωση, στην Κέρκυρα αυτά τα δήλωσαν τουρίστες που ήρθαν από την Ιταλία χωρίς κορωνοϊό και έφυγαν με κορωνοϊό (Εθνος, 12/08/2020).

Ακριβώς λοιπόν επειδή η Ελλάδα είχε μια τόσο κατεστραμμένη οικονομία, που τόσο άνισα στηριζόταν

στον τουρισμό, έπρεπε η κυβέρνηση να μιλήσει στο λαό για την ανάγκη ειδικά στη χώρα μας να τηρηθούν μέτρα αυστηρά και ας μην παίρνονταν στην υπόλοιπη Ευρώπη. Μέσα σε αυτό το πνεύμα όφειλε γενικά η άρχουσα τάξη και οι επιστήμονες της να ενημερώσουν το λαό και να πάρουν και τα κατάλληλα διοικητικά μέτρα για να συνεχιστούν σχολαστικά τουλάχιστον τα δύο βασικά διεθνή μέτρα προστασίας: οι μάσκες και οι αποστάσεις. Αλλά σύσσωμη η αστική τάξη, τόσο οι κλασικοί αστοί όσο και οι ψευτοαριστεροί, πέταξε τις μάσκες κατάργησε τις αποστάσεις και άφησε τον πληθυσμό ανοχύρωτο όσο ποτέ να σπαταλήσει μέσα σε λίγους μήνες ότι είχε κερδίσει με τόσες θυσίες αντί να ακολουθήσει την πείρα της Ταϊβάν και της Νότιας Κορέας, δηλαδή των δύο πιο ανεπτυγμένων δημοκρατικών χωρών της Ασίας που είχαν δοκιμαστεί πριν χρόνια από έναν παρόμοιο ιό που γεννήθηκε πάλι μέσα στον άγριο καπιταλισμό της φασιστικής Κίνας, είχαν υποφέρει από το τσάκισμα της οικονομίας τους και είχαν αναπτύξει το καλύτερο, όπως αναγνωρίστηκε σε διεθνές επίπεδο, σύστημα άμυνας στο νέο κορωνοϊό Covid-19.

Αλλά τι να περιμένει κανείς από μια τάξη που απαξιώνει τις επιστημονικές αντιλήψεις στις μάζες, αφού συνέχισε να διατηρεί στο επιτελείο των ειδικών που αποφασίζουν για την άμυνα στην πανδημία μια γιατρό (Γιαμαρέλλου) που υποστηρίζει ότι η «θεία κοινωνία» δεν επιτρέπει στον ιό να μεταδοθεί. Είναι η ίδια κυβέρνηση και οι ίδιες πολιτικές ηγεσίες που ανέχονταν και ανέχονται καθημερινά ως εστίες μετάδοσης του ιού τις εκκλησίες, που λειτουργούν χωρίς προφυλάξεις και το χειρότερο, που κοινωνούν τον κόσμο, ακόμα και μικρά παιδιά. Όχι τυχαία οι ίδιοι δεν απαντάνε με μια επίμονη καμπάνια με επιστημονικά επιχειρήματα, στους πατροκοσμάδες του κληρικαλιστικού νεομεσαιώνα, που προπαγανδίζουν ότι δεν υπάρχει κορωνοϊός, ή στους φασίστες και σοσιαλφασίστες που λένε ανοιχτά ή ψιθυρίζουν αντίστοιχα ότι ο ιός είναι ένα ανθρώπινο δημιουργήμα που το κατασκεύασαν οι πολυεθνικές για να πουλάνε εμβόλια. Αλλά ποιος θα τα κάνει αυτά όταν έχουμε μια κυβέρνηση, ένα επιτελείο επιδημιολόγων και έναν ολόκληρο ιατρικό κλάδο να προπαγανδίζει στη διάρκεια όλου του πρώτου κύματος ότι η χρήση της μάσκας όχι μόνο δε βοηθάει αλλά κάνει και κακό. Αυτός ο ισχυρισμός απάτη, που είχε σαν κέντρο του την κινεζόφιλη ηγεσία του ΠΟΥ (Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας), διορθώθηκε αργότερα επειδή έτσι αποφάσισε η ΕΕ αλλά χωρίς αληθινή αυτοκριτική των ειδικών, οπότε συντέλεσε όσο τίποτα άλλο στο να χάσουν οι τελευταίοι το κύρος τους και να κερδίσουν τεράστιο έδαφος οι νεομεσαιωνιστές. Αυτοί στη χώρα μας έχουν φτάσει στο πρώτο σκαλί της Ευρώπης με το 46% του πληθυσμού να είναι στον ένα ή στον άλλο βαθμό αρνητές του ιού, και συγκεκριμένα να πιστεύουν πως είναι πολύ πιθανόν οι αρχές «επίτηδες να με-

γεθύνουν τους αριθμούς των θανάτων από κορωνοϊό» (https://www.athensvoice.gr/greece/688079_ereyna-deyteri-i-ellada-se-theories-synomosias-gia-ton-koronoio). Ο λαός σε μαζική κλίμακα απέρριψε τη χρήση της μάσκας ακόμα και όταν το κράτος απεύθυνε «ισχυρή σύσταση» πριν την κάνει εντελώς υποχρεωτική, και η χώρα κατέλαβε τη θλιβερή δεύτερη θέση μετά τη Νιγηρία σε ποσοστά πληθυσμού που πιστεύουν σε συνωμοσιολογικές θεωρίες για τον κορωνοϊό.

Έτσι δημιουργήθηκαν από το ίδιο καθεστώς οι όροι για τη δεύτερη έξαρση της αρρώστιας και την επιβολή ενός ίσως πιο παρατεταμένου λοκντάουν την ώρα που η παραπαίονσα χώρα είναι χτυπημένη από το πρώτο.

Σήμερα ο λαός έχει βρεθεί σε μία τραγική κατάσταση να παλεύει για τη ζωή του με μία κυβέρνηση που δεν μπόρεσε και πιστεύουμε σε ότι αφορά την ηγεσία της δεν θέλησε να αποφύγει ένα δεύτερο καταστροφικό λοκντάουν, και άρον άρον προσπαθεί να μαλώσει τις τρύπες σε ΜΕΘ, σε νοσοκομεία, τις ελλείψεις στα μέσα μαζικής μεταφοράς, που δεν φρόντισε όσο χρειαζόταν στην προηγούμενη περίοδο, ενώ συνεχίζει να μη δίνει τη μάχη με το σκοταδισμό της εκκλησίας, αφού δεν ανέθεσε ούτε σε ένα λοιμωξιολόγο από τις κρατικές επιτροπές της να λεί στις ενημερώσεις των έξι επιτέλους σε αυτό το λαό ότι δεν κάνει να συμμετέχει στη θεία κοινωνία, γιατί το κουταλάκι κολλάει.

Όμως πρέπει να ξεκαθαριστεί για μια ακόμα φορά ότι η βασική άμυνα στην πανδημία είναι η μη διάδοση της και όχι η τελική γραμμή της τραγικής πάλης για επιβίωση των θυμάτων της που είναι η ΜΕΘ. Και στη μη διάδοσή της το πιο βασικό είναι τα ατομικά και κοινωνικά μέτρα προστασίας. Η πάλη για να τηρηθούν αυτά με το μικρότερο οικονομικό κόστος έχει σαν προϋπόθεσή της την πολιτική πάλη ενάντια στο νεομεσαιώνα και την καθυστέρηση που τα αρνούνται ανοιχτά μεν η ακροδεξιά ενώ έμμεσα και ύπουλα τα αρνείται η ψευτοαριστερά που στα λόγια μιλάει και γι αυτά αλλά στην πράξη τα υποτιμάει ή και τα χτυπάει ανοιχτά, όπως απέδειξε η εγκληματική στάση της στο Πολυτεχνείο (δες σχετική ανακοίνωση της ΟΑΚΚΕ για το φετινό Πολυτεχνείο), αλλά και η πρόταση της (πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ από την οποία δεν διαχωρίστηκε το ψευτοΚΕ) να γίνει υπουργός παιδείας η Λινού μια λοιμωξιολόγος, η δεύτερη μετά τη Γιαμαρέλλου που θεωρεί το κουταλάκι της θείας μετάληψης στην πανδημία θέμα εκτός επιστημονικής έρευνας.

Πως υπονομεύεται η πολιτική πάλη για τη μη διάδοση και η πάλη για τις υποδομές

Όμως βαθύτερα η ψευτοαριστερά χτυπάει τα μέτρα με δυο τρόπους. Ο κύριος τρόπος είναι να υπονομεύει την πολιτική πάλη ενάντια στο νεομεσαιώνα οπότε και στα ατομικά

μέτρα προστασίας (μάσκες, αποστάσεις) ρίχνοντας όλο το βάρος της αποκλειστικά στην υλικοτεχνική υποδομή, δηλαδή στα πιο πυκνά Μέσα Μαζικής Μεταφοράς και σε μέτρα στους μαζικούς χώρους δουλειάς, ειδικά στη βιομηχανία, όπου όμως ως τώρα με εξαίρεση μερικές κρεατοβιομηχανίες δεν υπήρξαν βασικές συρροές. Δηλαδή αναθέτει όλη την άμυνα του λαού απέναντι στην πανδημία στην αστική τάξη και μάλιστα στο πιο στενό οικονομικό επίπεδο, ενώ την αποενοχοποιεί στο βασικό επίπεδο που είναι το πολιτικό όπου αυτή συνεργάζεται στενά με το νεομεσαιώνα και προωθεί τη διάλυση της άμυνας στον ιό. Στην ουσία με αυτή τη στάση της η ψευτοαριστερά αρνείται την πρωτοβουλία των μαζών, την αλληλέγγυα πάλη τους, και ειδικά τον ηγετικό ρόλο της εργατικής τάξης στην πάλη όλης της κοινωνίας με μια φυσική καταστροφή, που είναι κατ'αρχήν ταξική πάλη ενάντια στο νεομεσαιώνα, δηλαδή ενάντια στη φασιστική αστική τάξη που βρίσκεται στον πυρήνα του. Αυτό που κάνει η ψευτοαριστερά, δηλαδή η «κόκκινη» ακροδεξιά, με την πανδημία είναι ακριβώς το ίδιο που κάνει όταν πολεμάει με λύσσα τον εθελοντισμό των μαζών στις πυρκαγιές λέγοντας ότι η κατάσβεση τους είναι δουλειά αποκλειστικά της πυροσβεστικής, δηλαδή του αστικού κράτους οπότε κρατάει τις μάζες βιδωμένες και ανήμπορες να περιμένουν τη σωτηρία κοιτώντας αποκλειστικά στον ουρανό ποτέ θα φανούν τα κανατέρ. Έτσι ακρωτηριάζει ιδεολογικά τις μάζες και τις καθιστά ανίκανες να εκπαιδευτούν αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες σχετικές με τις ευρύτερες ανάγκες της κοινωνίας, και αδύναμες στο να κριτικάρουν πιο βαθιά και συγκεκριμένα την αστική τάξη ώστε να ετοιμάσουν την δική τους πολιτική εξουσία συντρίβοντας το κράτος της και παραμερίζοντας την ιστορικά.

Ο δεύτερος τρόπος με τον οποίο η ψευτοαριστερά υπονομεύει την άμυνα του λαού και της χώρας ενάντια στην πανδημία είναι όταν και στο ζήτημα των υλικοτεχνικών υποδομών δεν λογαριάζει ουσιαστικά τις ανάγκες του λαού αλλά τη δικιά της δίψα για την πολιτική εξουσία. Αυτό φαίνεται ιδιαίτερα όταν μιλάει για τις ΜΕΘ και μετά όταν μιλάει για τα ΜΜ Μεταφοράς. Στις ΜΕΘ λοιπόν όχι μόνο δεν δώσανε την έμφαση στο να δημιουργηθούν αυτές πάσει θυσία, αλλά να δημιουργηθούν αποκλειστικά με μόνιμο προσωπικό καθώς και με την επίταξη της ιδιωτικής υγείας χωρίς καμία αποζημίωση, αφού τα μέτρα επίταξης, που είναι εντελώς αναγκαία ιδιαίτερα σ' αυτή τη φάση, έχουν θεσπιστεί και από την κυβέρνηση αλλά με αποζημίωση. Δηλαδή αρνούνταν την πρόσληψη έκτακτου προσωπικού και φώναζαν να μην δοθεί αποζημίωση από το κράτος στους ιδιώτες όταν θα χρησιμοποιούσε για τον covid τις ιδιωτικές ΜΕΘ. Στην υγεία πραγματικά χρειάζεται οπωσδήποτε νέο μόνιμο

προσωπικό και επίσης μπορούν σε έκτακτες περιστάσεις να επιταχθούν τα πάντα, αλλά κανένα από τα δυο μέτρα δεν πρέπει να αποτελούν με κανένα τρόπο όρο για νέες ΜΕΘ σε τέτοιες συνθήκες. Χαρακτηριστικά συνδικαλιστές γιατροί έλεγαν ότι δεν έπρεπε να προσλαμβάνονται έκτακτοι με ψηλότερους μισθούς από τον ιδιωτικό τομέα ώστε να μην υπάρχουν γιατροί δύο κατηγοριών. Αλλά ένα πραγματικό λαϊκό κίνημα θα σκεφτόταν ακριβώς αντίθετα: Αν υπάρχει έλλειψη στην ελεύθερη αγορά γιατρών με ειδικότητες ΜΕΘ πρέπει να δοθούν σε αυτούς σε τέτοιες στιγμές οι ψηλότερες δυνατές αμοιβές κατ'αρχήν σε έκτακτη βάση, και αν τέτοιοι γιατροί δεν υπάρχουν στη χώρα να αναζητηθούν στην άκρη της γης. Άλλωστε ενώ λείπει όπως είπαμε στη δημόσια υγεία σε τρομερό βαθμό το μόνιμο νοσηλευτικό προσωπικό, σε κάθε ώρα μεγάλης κρίσης συνήθως απαιτείται προσωπικό πολύ περισσότερο, ακόμα και πολλαπλάσιο σε μερικούς τομείς, πάνω από εκείνο της λειτουργίας σε εποχές ρουτίνας.

Ούτε η επίταξη που είναι αναγκαία σε αυτή τη φάση όταν γίνει χωρίς αποζημίωση είναι υποχρεωτικά η καλύτερη λύση για τους αρρώστους αν ο ιδιοκτήτης ή το νοσηλευτικό προσωπικό της επιτασσόμενης ιδιωτικής ΜΕΘ αισθανθούν ότι απειλούνται οικονομικά και σαμποτάρουν τη λειτουργία της. Είναι άλλο πράγμα η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, οπότε και μιας ΜΕΘ από μια λαϊκή επαναστατική εξουσία, όπου το προσωπικό της δουλεύει με δεκαπλάσιο πάθος κόντρα στον προηγούμενο ιδιοκτήτη και άλλο η έστω προσωρινή της δήμευση από ένα κράτος καταπιεστή που καθέναν στον ιδιωτικό τομέα απεχθάνεται.

Τα ανάλογα ισχύουν και στα ΜΜ όπου λείπουν εδώ και χρόνια οι συρμοί και πιο πολύ τα λεωφορεία που πραγματικά έχουν εγκαταλειφθεί και με η κατάσταση είναι τραγική με η κατάρρευση σε αυτά σε συνθήκες πανδημίας. Όμως και εδώ η ψευτοαριστερά έριξε το βάρος της στην απαίτηση η κυβέρνηση να πάρει μόνιμο και όχι έκτακτο προσωπικό συρμών ενώ έκανε πολύ φασαρία από θέση αρχής ότι νοίκιασε ουσιαστικά κάποιες γραμμές στους ιδιοκτήτες των ΚΤΕΛ. Πραγματικά δεν ξέρουμε τι σκάρωσε ο αρχισαμποταριστής υπουργός υποδομών Καραμανλής ο ξάδερφος ο οποίος έχει αφήσει τις αστικές συγκοινωνίες, ειδικά τα λεωφορεία να ρημάζουν, αλλά και εδώ το κεντρικό ζήτημα είναι η άμεση και μεγάλη πύκνωση των δρομολογίων και ο καθέναν σε τέτοιες στιγμές δεν νοιάζεται αν θα είναι η κρατική γραφειοκρατία που θα τους διαχειρίζεται ή οι ιδιώτες καπιταλιστές.

Η σοσιαλφασιστική ψευτοαριστερά πιέζει για τέτοιους όρους πάνω σε μια τόσο κρίσιμη μάχη μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει δύο βασικά αντιδραστικά αιτήματα της: Το

Συνέχεια στη σελ. 16

Πολυτεχνείο 2020: 47 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ 47 ΕΠΕΤΕΙΟΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΑ ΦΑΝΕΡΩΣΕΙ ΜΙΑ

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, www.oakke.gr, στις 17/11/2020)

Συνέχεια από τη σελ. 1

τη Ρωσία και τη σύμμαχό της Κίνα, που είναι σε διεθνή και ιδιαίτερα σε άνοδο στη χώρα μας, β) ότι το μίσος τους στο ιδιωτικό, ντόπιο και δυτικό-φιλο κεφάλαιο ήταν μόνο ο τρόπος τους για να εκδηλώνουν στην πράξη την αγάπη τους για το κρατικό και το νέο κρατικοολιγαρχικό ανατολικό κεφάλαιο, γ) ότι η δήθεν ταξικό-τητα που διατυπώνονταν ήταν μόνο ο τρόπος με τον οποίο από τη μια τσακίζαν κάθε δημοκρατικό και ταξικό συνδικαλισμό στους χώρους δουλειάς, και από την άλλη, ταυτίζοντας την καπιταλιστική χρήση των παραγωγικών δυνάμεων με τις ίδιες τις παραγωγικές δυνάμεις, τσάκιζαν τις δεύτερες όπως θέλουν οι ανατολικοί νεοαποικιοκράτες, και ταυτόχρονα συμβάλλανε έτσι αποφασιστικά στην έκρηξη της ανεργίας και στο να υποδουλωθεί η εργατική τάξη στην πιο αρπακτική μεγάλη αλλά και μικρομεσαία εργοδοσία.

Είναι αλήθεια ότι το να δίνεται ένα αντιδραστικό περιεχόμενο σε μια επαναστατική επέτειο, είναι κάτι το πολύ συνηθισμένο στην ιστορία. Για την ακρίβεια τίποτα δεν αγαπάνε οι αντιδραστικοί πιο πολύ από το να σφετερίζονται τις μεγάλες επαναστατικές στιγμές του παρελθόντος των λαών και να τις αντιστρέφουν για να δείχνουν τους χειρότερους εχθρούς τους σαν φίλους τους ώστε αυτοί να κάτσουν στο σβέρκο τους και να τους ετοιμάσουν ένα άθλιο μέλλον. Απλά στην περίπτωση του ρωσοκινεζικού σοσιαλμπερλιαλισμού αυτός ο σφετερισμός έχει γίνει εξαιρετικά επιστημονικός γιατί είναι αυτός ο ιμπεριαλισμός που έχει φέρει σε πέρας σε πρώτη φάση το καθήκον να διεισδύσει μέσα στην πιο επαναστατική τάξη της ιστορίας, το προλεταριάτο, να καταλάβει τα πολιτικά του επιτελεία, να κατεδαφίσει την εξουσία του, να το εξουδετερώσει έτσι σαν τον κύριο εχθρό του και ένα κομμάτι του ίδιου, της φιλικής του διανόησης και των άλλων καταπιεζόμενων τάξεων να το μετατρέψει σε στρατηγική του εφεδρεία αρχικά για να εκτοπίσει τους ανταγωνιστές του ιμπεριαλιστές και στη συνέχεια να ασκήσει την ακόμα πιο ωμή δικιά του δικτατορία πάνω στους λαούς.

Γι αυτό το λόγο η αποκάλυψη των ψεύτικων Πολυτεχνείων είναι μια αρκετά δύσκολη και μακρόχρονη υπόθεση. Γιατί δεν φτάνουν οι όποιες αναλύσεις της κάθε ταξικής πρωτοπορίας. Χρειάζεται κυρίως οι λαϊκές μάζες να συλλάβουν σε έναν βαθμό αυτή την αντιστροφή από την ίδια την πείρα τους και ταυτόχρονα οι σοσιαλφασίστες μεθυσμένοι από την προέλασή τους να πάνε στην άκρη την αντιλαϊκή τους πορεία και αυτή να αποκαλυφθεί.

Αυτήν την άκρη ζούμε στο φεινό Πολυτεχνείο. Χρειάστηκε δηλαδή μια πρωτοφανής πανδημία που να φτάσει να σκοτώνει 70 ανθρώπους τη μέρα για να δείξει η Αγία Τριάδα του σοσιαλφασισμού, το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πόσο είναι αδιάστακτη, πόσο ιδιότροπη και, κυρίως πόσο βαθιά περιφρονεί τις πλατειές λαϊκές μάζες. Γιατί αυτές στη μεγάλη τους πλειοψηφία, ειδικά οι πιο δημοκρατικές αποδέχονται ότι η καραντίνα είναι τώρα εντελώς

αναγκαία και μάλιστα δίνουν ψυχικό και οικονομικό αίμα για να την κρατήσουν στην ουσία της και όχι μόνο στον τύπο από φόβο στα πρόσιμα, παρόλη τη νεομεσαιωνικό τύπου φασιστική ιδεολογία που είναι πανίσχυρη στη χώρα μας όποτε και σε ένα σημαντικό κομμάτι των μαζών, ιδιαίτερα λόγω εκκλησίας. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη πράγματι έχει την κύρια ευθύνη για το φονικό νέο κύμα της πανδημίας γιατί επέτρεψε με την πολιτική στάση της αυτό το έγκλημα όχι σε μια ισχυρή Γερμανία ή σε μια Γαλλία, χώρες δανειστές, αλλά σε μια κατεστραμμένη βιομηχανικά και γι αυτό χρεωκοπημένη Ελλάδα να βυθιστεί σε ένα δεύτερο πολύ χειρότερο πανδημικό κύμα από το πρώτο και να μπει έτσι βαριά τραυματισμένη στο δεύτερο εφιαλτικό λοκντάουν. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ιδιαίτερα υποβοηθητικό ρόλο στο δεύτερο κύμα παίζανε όχι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ και ο ΑΝΤΑΡΣΥΑ που ρίξαν πρώτοι τη γραμμή το Μάη για τις πλατείες της «αντίστασης της νεολαίας στο καθεστώς που επέβαλε καραντίνες», αλλά γενικά η Αγία Τριάδα που δεν στηρίζει και δεν θεωρεί σαν πιο βασικό για την άμυνα στην πανδημία το πολιτικό και ιδεολογικό κίνημα των μαζών και της χώρας ολόκληρης ενάντια στον νεομεσαιωνισμό για την πτήρηση των μέτρων που εμποδίζουν τη διάδοση του ιού, αλλά δίνει όλο του το βάρος στο κατά πόσο το κράτος εξασφαλίζει τους υλικοτεχνικούς όρους ενάντια στη διάδοση αυτή (μεταφορικά μέσα) ή για την περίθαλψη των θυμάτων της (ΜΕΘ). Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι και τα δυο αυτά υλικοτεχνικά μέτρα που επίσης δεν τα πήρε όταν και όσο έπρεπε η κυβέρνηση Μητσοτάκη, η Αγία Τριάδα δεν τα αντιμετωπίζει από την άποψη της άμεσης αποτελεσματικότητας τους απέναντι στην πανδημία, αλλά καταγγέλλει την επάνδρωσή και τον εξοπλισμό των ΜΜΜ και των ΜΕΘ όταν αυτή δεν γίνεται από μόνιμο αλλά γίνεται από έκτακτο προσωπικό, ή όταν δεν γίνεται με αγορασμένα από το κράτος λεωφορεία και γίνεται με δανεικά από τα ΚΤΕΛ και δεν ενισχύονται τα δρομολόγια με μόνιμο αλλά με έκτακτο προσωπικό. Συμπεριφέρεται έτσι όχι γιατί ειδικά στην υγεία δεν χρειάζεται πολύ περισσότερο μόνιμο προσωπικό, αλλά γιατί νοιάζεται μόνο για την ανάπτυξη της κεντρικής, κοινωνικής βάσης της εξουσίας της, που είναι η κρατική υπαλληλία, και μάλιστα η πιο παρασιτική, πάντα με πρόσχημα τη φροντίδα του λαού, απόδειξη ότι δεν θέλει κανενός είδους αξιολόγηση της, ιδιαίτερα της αξιολόγησης από τους πολίτες.

Γενικά τίποτα στη λογική των μαχητών του ανεστραμμένου Πολυτεχνείου δεν έχει να κάνει με τις άμεσες ανάγκες των μαζών και ΚΥ-ΡΙΩΣ με τη θέλησή τους. Αντίθετα η λογική τους αντιστρατεύεται ανοιχτά αυτή τη θέληση πράγμα που το διαπιστώνει ο καθένας σε αυτήν την επέτειο καθημερινά από τη συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων του λαού στις όποιες ζωντανές ή διαδικτυακές επικοινωνίες του. Οι μάζες δεν μπορούν να δεχτούν ότι οι ίδιες δεν μπορούν να πηγαίνουν οπουδήποτε στην πόλη έξω από το σπίτι τους –εκτός για ζωικές ανάγκες τους- αλλά ότι αυτό θα μπορούν να το κάνουν κάποια κόμματα

και οι οπαδοί τους. Εξοργίζονται με τη δικαιολογία των τριών που λένε: «Ναι χρειάζεται η καραντίνα αλλά από που κι ως που θα μας απαγορεύσει την πορεία μια κυβέρνηση που δεν πήρε τα σωστά μέτρα;». Από μια πραγματική αριστερά σε τέτοιες έκτακτες συνθήκες ο λαός θα περιμένει ακριβώς αντίθετα πράξεις που έχουν διαπαιδαγωγητικό χαρακτήρα, δηλαδή πράξεις συμμόρφωσης στα μέτρα ακριβώς για να πέσει ένα πλατύ πολιτικό σύνθημα κόντρα στο νεομεσαιώνα. Στο βάθος όμως η ψευτοαριστερά λείει κάτι χειρότερο. Λέει ότι οφείλει να κατεβεί στο δρόμο γιατί αυτό είναι καλό για τις μάζες όσο και αν αυτές δεν το καταλαβαίνουν. Γιατί η επέτειος του δικού τους Πολυτεχνείου είναι τάχα η συμπύκνωση των Αγώνων για το λαό, δηλαδή είναι ο Αγώνας και για τη σωστά μέτρα ενάντια στην πανδημία, ο Αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ο Αγώνας που θα τους φυλάξει από την Τουρκία, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, και πάνω απ όλα ο σωστός Αγώνας ενάντια στην πείνα, στην ανεργία και στους αντεργατικούς νόμους. Είναι κοντολογίη η θυσία που κάνουν οι προστάτες του λαού γι αυτόν, όμως χωρίς αυτόν και αν χρειαστεί εναντίον του. Στην ουσία πρόκειται για μια έμπρακτη δήλωση αποφασιστικότητας των ιδιοκτητών-σφετεριστών της μεγάλης εξέγερσης του Πολυτεχνείου που καβαλώντας πάνω της θέλουν να πάρουν καταδικιά τους και την πολιτική εξουσία. Στο πνεύμα της αυτή η στάση δεν διαφέρει από την παπαδίστικη μόνο που οι παπάδες φυλάνε τις αποδείξεις για την αποτελεσματικότητα των μυστηρίων τους για την άλλη ζωή, οπότε οι δικές τους εκκλησίες πιο εύκολα γεμίζουν. Και ο κόσμος αυτό το διαισθάνεται για αυτό δεν καλύπτει πολιτικά την φειντή πορεία τους και αυτός είναι ο βασικός λόγος που οι διοργανωτές της αναγκάζονται να κινητοποιούν το φιλικό τους κομμάτι της δικαστικής εξουσίας, δηλαδή του κράτους για να βγάλουν την απαγόρευση της αντισυνταγματική κόντρα στους πιο έγκυρους κρατικούς συνταγματολόγους.

Γιατί αν ο λαός πίστευε και είχε διαπιστώσει στην πράξη ότι αυτό το μπλοκ πραγματικά είχε στο πρόγραμμα του τη σωτηρία του σε όλα αυτά τα επίπεδα και πετύχαινε κάθε τόσο νίκες γι αυτόν μπορεί στο κάτω-κάτω να δίδελε να υποστηρίξει την Πορεία τους θυσιάζοντας ένα

κομμάτι από την υγεία του. Αλλά μένει αδιάφορος σε κινήματα που ακριβώς επειδή εδώ και πολλές δεκαετίες περιφρονούν τις μάζες, δεν ενώνονται με αυτές και δεν παλεύουν γι αυτές αλλά μόνο για την οικονομική εξαγορά λίγων τμημάτων τους μέσα από επί μέρους προσωρινές βούτες στα κρατικά ταμεία, οπότε δεν πετυχαίνουν ποτέ γενικές πρακτικές νίκες γι αυτές. Στην ουσία τέτοιου είδους Αγώνες που όχι τυχαία έχουν τελετουργικό χαρακτήρα είναι για το λαό εδώ και αρκετά χρόνια απλά ο βρόντος που συνοδεύει την κατολίπωση της χώρας και της ζωής τους.

Να γιατί το ψευτοΚΚΕ δεν κάνει γενικά ανοιχτό κάλεσμα στο λαό στην πορεία. Δεν λείει: κατεβείτε όλοι στο δρόμο, φτάστε με όποιο τρόπο μπορείτε και αν σας σταματήσουν κάντε αυτό και εκείνο, και θα παλέψουμε μαζί για την ακύρωση των ποινών και των προστίμων. Γι αυτό κάνει όπως πάντα μια κινητοποίηση αποκλειστικά του δικού του στρατού, με τις δικές του οργανώσεις, και τα δικά του ιδιόκτητα άμαξα συνδικάτα με τους δικούς του προσυμφωνημένους από τα πριν στρατιωτικού τύπου σχηματισμούς. Αυτό έκανε την πρωτομαγιά, όπου όμως η κοινή γνώμη δεν ενοχλήθηκε γι αυτό το σπάσιμο των μέτρων της καραντίνας γιατί τότε μόλις έβγαINE ανακουφισμένη από αυτήν.

Στην πραγματικότητα τίποτα στην ιστορία δεν γίνεται χωρίς πληρωμή. Ενώ το σπάσιμο της καραντίνας από το μπλοκ των σωτήρων του λαού αποκαλύπτει τον αντιλαϊκό χαρακτήρα τους και προσφέρει έτσι ένα ποιοτικό άλμα στην πολιτική συνειδητοποίηση του λαού, αυτό πληρώνεται τη δοσμένη στιγμή με ένα σοβαρό αρνητικό αντάλλαγμα, στο βαθμό που οι σφετεριστές του Πολυτεχνείου δεν είναι ακόμα γνωστοί σαν τέτοιοι αλλά στον πολύ κόσμο πιο πολύ σαν συνεχιστές του. Έτσι η αληθινή ιστορική εξέγερση εκτίθεται για μια ακόμα φορά, δηλαδή προβοκάρεται, και ίσως πιο πολύ από κάθε προηγούμενη όταν στο όνομά της συμπαραλαζόταν στις επετείους το κέντρο της πρωτεύουσας ή το σύμβολό της το Πολυτεχνείο είχε παραδοθεί στην προβοκάτσια και ενώ η ημερομηνία της εξέγερσης έχει γίνει σημαία δολοφόνων σφετεριστών.

Τώρα η προβοκάτσια φτάνει στο σημείο να δίνει πολιτικό άλλοθι σε

όλο εκείνο το κομμάτι της πολιτικής αντίδρασης, σε κάθε ακροδεξιά, σε κάθε φίλο της χουντικής δικτατορίας, να χρησιμοποίησει τη δυσαρέσκεια του λαού για να νομιμοποιήσει πολιτικά μαζί με τη τωρινή απαγόρευση της πορείας του αντιστραμμένου πολυτεχνείου και την αιματηρή φασιστική βία στο παλιό. Αυτό το προβοκάρισμα, δηλαδή η ενίσχυση της κλασικής μορφής του φασισμού δεν είναι δύσκολη γιατί δεν χρειάζεται να σκάψει κανείς πολύ για να βρει μπλόκο τέτοιον μέσα σε αυτήν την κυβέρνηση των αντι-μακεδονικών συλλαλητηρίων στο πλευρό των ναζί, ούτε θα δυσκολευτεί κανείς να ανακαλύψει το φασισμό σε μια αστυνομία που ειδικά το κατασταλτικό της κομμάτι ψηφίζει κατά 50% τους ναζί, ενώ ο αρχηγός της δεν έβαλε κανένα απολύτως θέμα αποχρυσουποίησης της και τώρα δηλώνει ότι «η πορεία δεν θα γίνει» και όχι απλά ότι έχει απαγορευτεί ακριβώς για να προβάλλει την παντοδυναμία της.

Όμως ας μην ψάχνει η ηγεσία της ψευτοαριστεράς που έρχεται σε απευθείας σύγκρουση με τα αισθήματα του λαού να βάλει στους δημοκρατικούς ανθρώπους και στο λαό γενικότερα το γνωστό δίλημμα: Με εμάς ή με τους φασίστες, γιατί μπορεί πολλά μετωπικά μέλη και η μεγάλη μάζα των ψηφοφόρων τους να μην ανήκουν στο ίδιο ιδεολογικό και πολιτικό στρατόπεδο με τους κλασικούς φασίστες, αλλά οι ηγεσίες τους ανήκουν και γι αυτό αλληλοτροφοδοτούνται σχηματίζοντας μέσα από μια πλασματική μεταξύ τους σύγκρουση αυτό που έχουμε ονομάσει εδώ και πολλά χρόνια δήθεν ανταγωνιστικό, στην πραγματικότητα ενιαίο, φαιο-«κόκκινο» δίπολο. Μέσα σε αυτό το δίπολο φασίστες και σοσιαλφασίστες λιώνουν και αλέθουν το λαό εδώ και μερικές δεκαετίες, υποχρεώνοντας τον να διαλέξει σε ποιον από τους δύο πόλους θα ενταχθεί, όταν και οι δύο έχουν ένα μεγάλο στρατηγικό κοινό: τη σύμπλευσή τους στην πράξη με το αληθινό παγκόσμιο κέντρο του φασισμού, το νεοχιλιετικό άξονα Ρωσίας Κίνας. Το σήμα κατατεθέν τους είναι ότι αυτός περικυκλώνεται από παντού ενώ είναι αυτός που περικυκλώνει και θέλει να καταπιεί τους πάντες στοχεύοντας κυρίως στις ευρωπαϊκές αστοδημοκρατίες και γι αυτό εμποδίζει με λύσ-

Συνέχεια στη σελ. 14

Το tweet του Γεωργιάδη με άρθρο της ΟΑΚΚΕ, το βιομηχανικό σαμποτάζ και ο σοσιαλφασισμός

-Ένα πρώτο σχόλιο πριν από τη διεξοδική απάντηση

Την Πέμπτη 15 Οκτωβρίου ο Υπουργός Ανάπτυξης Γεωργιάδης απαντώντας στον ΣΥΡΙΖΑ που τον κατηγορούσε για το κλείσιμο της Πίτσος ανέβασε στον προσωπικό του λογαριασμό στο Twitter (<https://twitter.com/AdonisGeorgiadi/status/1316703449615151105>) αντή για άλλη απάντηση ένα άρθρο της ΟΑΚΚΕ που είχε γραφτεί γι αυτό το κλείσιμο το 2018 (<https://www.oakke.gr/sabotaz-crisis/item/909>).

Το να αναδημοσιεύει ένας υπουργός, που είναι μάλιστα αντιπρόεδρος του κόμματος που κυβερνάει, και ταυτόχρονα ένα ηγετικό στέλεχος της εθνικιστικής δεξιάς, ένα άρθρο μιας μικρής οργάνωσης του επαναστατικού μαρξισμού δεν είναι κάτι το συνηθισμένο, ούτε είναι κάτι το ασήμαντο, πόσο μάλλον που το άρθρο ρίχνει σαφώς ευθύνες και στα υπόλοιπα κόμματα, ιδιαίτερα στη ΝΔ, δηλαδή το κόμμα του Γεωργιάδη!

Γι αυτούς τους λόγους θεώρησαν πολύ σοβαρή την είδηση μια σειρά σημαντικές ειδησεογραφικές πύλες που τη σήκωσαν με αρκετή αμηχανία και με ελάχιστη καλυμμένη έκπληξη κάνοντας κάποιες αναφορές στις βασικές ιδεολογικές και πολιτικές θέσεις της ΟΑΚΚΕ (όπως πχ μαρξισμός-λενινισμός-μαοϊσμός, κύριος εχθρός ο ρώσικος σοσιαλμπερλιασμός κλπ). Αλλά με πολύ πιο μεγάλη έμφαση και οργή αντέδρασαν από τη μια τα κόμματα της λεγόμενης «αριστεράς»,

7 ΟΚΤΩΒΡΗ: ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΟΑΚΚΕ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΑΝΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΡΥΜΜΕΝΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΑΝ ΤΙΣ ΠΙΟ ΒΑΡΙΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, www.oakke.gr, στις 12/10/2020)

Τη μέρα της απόφασης, οι σύντροφοι και συναγωνιστές της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας και της ΟΑΚΚΕ ενώσαν τη φωνή τους με τις δεκάδες χιλιάδες δημοκρατών που στην πιο μαζική συγκέντρωση των τελευταίων δεκαετιών απαίτησαν την πραγματική τιμωρία όλων των ναζιστών δολοφόνων.

Αυτή η πραγματική λαοθάλασσα έξω από το Εφετείο που απόδειξε πόσο μισητή είχε γίνει η συμμορία στους δημοκράτες και πόσο βαθεία ήταν η καταπίεση που ένιωθαν για την κρατικά και διακομματικά θεσμοθετημένη βία της. Αυτό τον κόσμο τον προετοίμασαν για μία ξαφνική νίκη και συντριβή του ναζισμού από το δικαστικό πέλεκο κρύβοντας ότι αυτό τον πέλεκο τον είχαν πεσοκόψει όσο περισσότερο μπορούσαν για να διευκολύνουν τους ναζιστές που για χρόνια προστάτευαν να πέσουν όσο το δυνατό στα μαλακά. Ήταν η μέρα που οι πολιτικοί προστάτες των χρυσαυγιτών φόρεσαν τις μάσκες του αντιναζισμού για να ρίξουν στάχτη στα μάτια του κόσμου.

Με τα πανώ και τα φωναχτά συνθήματα του το μπλοκ της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας και της ΟΑΚΚΕ τόλμησε να κάνει αυτή την καταγγελία και την αποκάλυψη, μέσα στο κλίμα της πανηγυρικής διάθεσης που επικρατούσε δικαιολογημένα μέσα στους δημοκράτες που ήθελαν επιτέλους να δουν τους δολοφόνους στη φυλακή. Μοιράστηκε ταυτόχρονα σε προκήρυξη το κείμενο της αφίσας που κυκλοφόρησαν η ΑΠ και η ΟΑΚΚΕ μία εβδομάδα πριν τη δίκη

η ελάχιστη δικαιοσύνη είναι: ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΗ ΠΟΙΝΗ»

Το δεύτερο πανό ήταν: «Κρύψανε τη δίκη από το λαό κι αλλάξαν το νόμο: α) Για να κόψουν τις ποινές των ναζί στο μισό, β) Για να μπορούν οι καταδικασμένοι εγκληματίες να κατεβαίνουν στις εκλογές. Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙ ΕΙΝΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΑΣ».

«να η μάχη με τους ναζιστές», «Δεν φθάνει μόνο η όποια τιμωρία, Εκτός νόμου τώρα το κόμμα-συμμορία», «Σε όλους τους ναζί η πιο βαριά ποινή», «Ποτέ ξανά Χρυσή Αυγή».

ρατσιστική πολιτική τους γραμμή και οργανωτική πρακτική τους. Δηλαδή αυτό που νοιάζεται να κάνει αυτή τη στιγμή το πολιτικό καθεστώς είναι να αποσυνδέει την πολιτικο-ιδεολογική γραμμή των ναζί από το αίμα και από το χιτλερισμό τους, πράγμα στο οποίο διακρίθηκε ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ

και η κυβέρνηση του. Ηδη είναι εξαιρετικά ανησυχητικό σημάδι το ότι η Εφημερίδα των Συντακτών βρήκε ότι αυτή ήταν η καλύτερη στιγμή να δημοσιεύσει ένα γκάλοπ που ανακάλυπτε ότι το 21% του εκλογικού σώματος θέλει μια «σοβαρή Χρυσή Αυγή» και όχι σαν εκείνη που η ηγεσία της μόλις καταδικάστηκε. Είναι σαν να δίνει η εφημερίδα του ΣΥΡΙΖΑ την παρηγοριά στους χρυσαυγίτες, ότι η πολιτική τους γραμμή ταιριάζει μια χαρά στο δεύτερο ή τρίτο κόμμα της χώρας, αρκεί να λείπουν οι αγκυλωτοί, το πολύ ξύλο στους μετανάστες και οι δολοφονίες.

Η σημασία της παρέμβασης της ΟΑΚΚΕ και της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας, που ήρθε σε συνέχεια της πολύχρονης επίμονης πάλης τους για το «εκτός νόμου των ναζιστών», φάνηκε την αμέσως κιάλας επόμενη μέρα όταν ήρθε η ώρα η απόφαση για την ενοχή να μεταφραστεί σε ποινές και σε απαγορεύσεις για τη συμμετοχή των ναζιστών στην πολιτική σκηνή της χώρας. Εκεί αποκαλύφθηκε ότι και οι ποινές έγιναν μισές, και ο αποκλεισμός από τις εκλογές της ΧΑ δεν ήταν δυνατός αφού είχε καταργηθεί η στέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων αυτού του είδους των εγκληματιών. Αυτή τη διαδικασία την επιτάχυνε ραγδαία η καταγγελία του πρώην υπουργού Δικαιοσύνης Κοντονή, που έβαλε όλους να ξαναδιαβάσουν το νέο ποινικό κώδικα του ΣΥΡΙΖΑ, και τις αλλαγές του ενάντια στις οποίες ποτέ δεν κινήθηκε ένα ισχυρό πολιτικό μέτωπο για να τις απαντήσει και τις οποίες ποτέ δεν άλλαξε η ΝΔ. Μόνο η ΟΑΚΚΕ και η Α.Π έκανε καμπάνια με τις λίγες δυνάμεις της για αυτό το σκάνδαλο το 2019 (<https://www.oakke.gr/antifasism/item/1157->).

Τώρα έρχεται να αποδειχτεί η κλίση σημασία του αιτήματος να βγουν «εκτός νόμου οι ναζιστές» που είναι

και κολλήθηκε πλατιά σε Κερατσίνι, Πέραμα, Πειραιά και Αθήνα.

Το ένα πανό της κινητοποίησης ήταν: «Αφού η Βουλή μείωσε στο μισό την ποινή για τους ναζιστές εγκληματίες,

Φωνάχτηκαν τα συνθήματα: «Κρύψανε τη δίκη απ' τις τηλεοράσεις, μείωσαν με νόμο τις ποινές, Μπροστά μας είναι η μάχη με τους ναζιστές», «Αλλάξανε το νόμο για να κατεβαίνουν στις εκλογές, Μπροστά μας εί-

κάθε επίπεδο, δηλαδή και σε ποινικό και σε πολιτικό την πιο ανώδυνη για τους ναζί μερική ή προσωρινή απόσυρση τους προκειμένου κυρίως να καθησυχαστεί η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, αλλά ταυτόχρονα να μείνει ανοιχτός ο δρόμος στη φασιστική και

και από την άλλη η ακροδεξιά της ΝΔ μέσω της εφημερίδας «Δημοκρατία» με την πύλη «Ολυμπία», αφού μέσα σε ελάχιστη ώρα από την αναδημοσίευση, οι ιστοσελίδες τους είχαν ανεβάσει σχολιασμό. Το χαρακτηριστικό είναι ότι κανείς από τους παραπάνω με την εξαίρεση της ΕφΣυν, που φέλλισε μια αστεία ερμηνεία για το κλείσιμο του εργοστασίου, δεν τόλμησε να σχολιάσει το ίδιο το περιεχόμενο του αναδημοσιευμένου άρθρου, που αποκάλυπτε πως το δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Ελευσίνας, με επικεφαλής το συριζέο Τσουκαλά, μπλόκαρε το 2011 την κατασκευή ενός καινούριου μεγαλύτερου εργοστασίου της

Πίτσος στην περιοχή της Μαγούλας, και αυτή ήταν η κύρια αιτία που η Πίτσος έκλεισε το εργοστάσιό της στην Ελλάδα και αποφάσισε να μεταφέρει τις δουλειές της στην Τουρκία.

Αν και ο κεντρικός στόχος των σχολίων ήταν ο Γεωργιάδης τον οποίο οι μεν μετωπικές ηλεκτρονικές πύλες του ΣΥΡΙΖΑ κατηγορήσαν για καιροσκοπισμό ενός ακροδεξιού που πήγε να κρυφτεί πίσω από μια ασήμαντη σε όγκο και εκκεντρική αριστοτελή οργάνωση, η δε «Ολυμπία» ότι συμπάχησε με τους εθνοπροδότες διεθνιστές της ΟΑΚΚΕ, η μαζική ηλεκτρονική πύλη του ψευτοΚΚΕ, η «Κατιούσα», το μετωπικό τους

«Luben», και το κομματικό όργανο του ΣΥΡΙΖΑ η «Αυγή» περιέφεραν με χαρά την είδηση για να αποδείξουν ότι η ΟΑΚΚΕ είναι κόμμα της αστικής αντίδρασης, αντιστρέφοντας την κατηγορία που τεκμηριωμένα και σφαιρικά εδώ και δεκαετίες τους απευθύνει η ΟΑΚΚΕ.

Επειδή αυτή η για πρώτη φορά τόσο ανοιχτή και συντονισμένη επίθεση του σοσιαλφασισμού στην ΟΑΚΚΕ αφορά ένα σημείο κεντρικό στην πολιτική πάλη της για την άμυνα της εργατικής τάξης, του λαού και της χώρας απέναντι στην απόλυτη υλική εξαθλίωση, τη φασιστική απειλή και την εθνική υποτέλεια, που είναι

η αντίσταση στο παραγωγικό, ιδιαίτερα το βιομηχανικό σαμποτάζ, και επειδή για μια ακόμα φορά πρέπει να αποκαλυφθεί ότι πίσω από την αντικαπιταλιστική δημαγωγία του σοσιαλφασισμού κρύβεται η ταύτιση του με τα συμφέροντα των πιο ληστρικών κομματιών του παγκόσμιου μονοπωλιακού κεφάλαιου καθώς και της δεμένης μαζί του νέας κρατικοκαπιταλιστικής ολιγαρχίας στη χώρα μας, η απάντησή μας θα είναι αρκετά διεξοδική με ένα κείμενο που θα δημοσιευτεί κάποια στιγμή στην ιστοσελίδα μας και στην έντυπη έκδοση.

αλλο από το να απαγορεύεται ένα κόμμα να κατεβεί στις εκλογές. Εκτός νόμου σημαίνει κλειστά γραφεία, απαγόρευση εκδόσεων, ποινική δίωξη μελών κλπ. Είναι ασύλληπτο το θράσος όσων σήμερα υποστηρίζουν ότι η απόφαση αποτελεί πρότυπο για τις ευρωπαϊκές χώρες, αφού τάχα δεν υπάρχει όμοια της από ευρωπαϊκό δικαστήριο, δηλαδή απόφαση που να λέει ότι η ηγεσία ενός πρώην κοινοβουλευτικού κόμματος ήταν ηγεσία εγκληματικής οργάνωσης. Μα πως να υπάρχει τέτοια απόφαση στην Ευρώπη, όταν στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες τους χιτλερικούς τους βγάδουν εκτός νόμου και σε κάθε περίπτωση φράζουν το δρόμο τους για τη Βουλή; Η απόφαση αυτή απέχει πολύ από το να αποτελεί διαπιστευτήριο μίας ισχυρής δημοκρατικού σώματος. Αντίθετα είναι η συνέπεια μιας θλιβερής μισοανυπαρκτής δημοκρατίας που διαπράττει επί 30 χρόνια το πρωτοφανές θεσμικό έγκλημα να κρατάει νόμιμους για χρόνια ανοιχτούς ναζιστές με ιστορικό εκατοντάδων επιθέσεων δολοφονικής βίας, και να τους αφήνει τον χώρο που χρειάζονται για να μπουν στη Βουλή και να τους αφήνει εκεί πολιτικά και θεσμικά ανενόχλητους. Επειδή τέτοιο σκάνδαλο δεν υπήρξε σε καμία ευρωπαϊκή χώρα, δεν μπορούσε να υπάρχει και μια τέτοια απόφαση. Τη συνέχεια αυτού του σκανδάλου εξασφαλίζει αυτός ο ποινικός κώδικας, η αθωωτική πρόταση που έκανε η εισαγγελέας και την οποία επανέλαβε και μετά το «ένοχο», η επιμονή της έδρας σε όλη τη διάρκεια της δίκης να δέχεται τις δηλώσεις των κατηγορούμενων ότι δεν μπορεί να δικάζονται «για τις ιδέες τους», και η αποχή της έδρας από οποιαδήποτε αντιναζιστική δήλωση σε αυτή την ιστορική πράγματι δίκη, η μοναδική τέτοια μετά τη Νυρεμβέργη στην Ευρώπη μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτή θα μείνει στο μέλλον σαν ιστορική όχι για το πολύ της αλλά για το λίγο της, όχι γιατί γέμισε τηλεοράσεις και ραδιόφωνα αλλά γιατί δεν έφτασε σε αυτά επί πέντεμισι χρόνια, όχι γιατί κατέθεσαν στο δικαστήριο τα χιλιάδες θύματά της, αλλά γιατί αποτράπηκαν να καταθέσουν ή δέχτηκαν βία και απειλές ακόμα και μέσα στο δικαστήριο χωρίς η έδρα και η Βουλή να ξεσηκωθούν, επειδή οι θύτες έμεναν στη Βουλή να τραμπουκίζουν και οι συμμορίες τους συνέχισαν να δρουν, όχι γιατί έριξε πολύ βαριές ποινές, αλλά γιατί ήταν πολύ μικρές για το τόσο μαζικό έγκλημα να τρομοκρατηθεί μετά από πολλά χρόνια από ναζιστές μέσα από έναν κερδοφόρο παγκόσμιο αντιναζιστικό πόλεμο ένας ολόκληρος δημοκρατικός λαός και να πραγματοποιηθούν τόσα πολλά αιμώδη αποικιακού τύπου σαφάρι στο κέντρο της πρωτεύουσας μιας ευρωπαϊκής χώρας χωρίς κανέναν αστυνομικό, κανέναν δικαστή, και κανένα πολιτικό κόμμα που τους άφηγε να τα κάνουν αυτά να πληρώσει, έστω και πολιτικά για αυτό.

Γι αυτό σαν πιο σημαντικό από τα δυο πανώ της Α.Π και της ΟΑΚΚΕ θα μείνει εκείνο που επέμενε με σθένος να προειδοποιεί το λαό μέσα στην έκρηξη της χαράς και της συγκίνησης του ότι όσο οι ναζιστές συνεχίζουν να βρίσκουν προστασία στην πράξη από το κράτος και τις επίσημες πολιτικές δυνάμεις, η μεγάλη μάχη με αυτούς είναι μπροστά μας.

ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ: ΑΝΟΙΞΑΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΕ ΝΕΟ ΛΟΚΝΤΑΟΥΝ ΕΝΩ ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΝ ΤΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Για να προστατέψουμε τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας από τον κορονοϊό. Έτσι έλεγε η κυβέρνηση όταν έκανε το απαραίτητο εκείνη την εποχή lockdown, το β' τρίμηνο του έτους, αλλά με τέτοιο τρόπο ώστε να έχει τη μεγαλύτερη ποσοστιαία μείωση των ωρών εργασίας στην ΕΕ από οποιαδήποτε χώρα της. Το β' αυτό τρίμηνο ο αριθμός των ωρών εργασίας μειώθηκε σε σχέση με το β' τρίμηνο του 2019, κατά -28,9% όταν ο Μ.Ο στην ΕΕ ήταν -13,8% και στην ευρωζώνη -16,6%.

<https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10545471/2-08092020-AP-EN.pdf/43764613-3547-2e40-7a24-d20c30a20f>

Το πιο βασικό όμως είναι ότι η μεγαλύτερη, καταγραμμένη από την Eurostat αποχή από τις δουλειές στη δικιά μας χώρα, βαρύνει ακόμα περισσότερο μια σαμποταρισμένη επί δεκαετίες οι-

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ΔΝΤ η μείωση του ΑΕΠ για ολόκληρο το 2020, χωρίς νέο lockdown, σε σχέση με το 2019 θα είναι 9,5%.

Το ΑΕΠ του 2019 ήταν 183,413 δις οπότε το ΔΝΤ προβλέπει μείωση του ΑΕΠ κατά 17,42 δις και τελικό ΑΕΠ του 2020 165,98 δις.

Το συνολικό δημόσιο χρέος έχει ήδη φτάσει στο 200% του ΑΕΠ. Αυτό το ποσοστό θα σήμαινε στην πραγματικότητα μηδενική πιστοληπτική ικανότητα αν δεν υπήρχαν οι εγγυήσεις και το χρήμα της ΕΕ. Το ίδιο το χρέος δεν αυξάνει τόσο πολύ όσο το ποσοστό του ως προς το ΑΕΠ όταν το τελευταίο μειώνεται. Όμως το ποσοστό του χρέους είναι βασικό κριτήριο για την πιστοληπτική ικανότητα του κράτους γιατί ο παρονομαστής, δηλαδή το ΑΕΠ, σε τελική ανάλυση η ζωντανή εργασία, θα πρέπει να πληρώνουν τον αριθμητή, το χρέος, δηλαδή τους πιστωτές.

Το μέγεθος του χρέους σε σχέση με το ΑΕΠ δείχνει την ικανότητα των πληρωμών και επομένως και τη δυνατότητα νέου δανεισμού.

	Percentage change compared with the previous quarter				Percentage change compared with the same quarter of the previous year			
	2019Q3	2019Q4	2020Q1	2020Q2	2019Q3	2019Q4	2020Q1	2020Q2
Euro area	0.2	0.0	-4.1	-12.8	1.2	0.9	-3.2	-16.6
EU	0.2	-0.1	-3.1	-10.7	1.1	0.8	-2.6	-13.8
Belgium	:	:	:	:	:	:	:	:
Bulgaria	0.1	0.3	-0.4	-10.0	0.2	0.9	-1.2	-10.6
Czechia	0.0	-0.5	-2.6	-7.8	1.5	-1.4	-3.9	-10.6
Denmark	0.3	-0.6	-1.1	-7.2	1.6	0.3	-1.4	-8.5
Germany	0.4	-0.4	-1.9	-8.0	1.2	-0.3	-1.9	-10.0
Estonia	-2.2	1.9	-3.9	-7.3	1.3	0.9	-3.8	-11.8
Ireland	0.5	1.5	1.4	-13.3	2.0	2.2	4.1	-10.5
Greece	-1.0	0.0	-9.4	-19.0	0.6	2.1	-5.6	-29.8
Spain	-0.1	0.8	-5.0	-21.4	0.7	1.8	-4.3	-24.6
France	0.4	0.1	-4.2	-15.5	0.9	0.9	-2.9	-18.7
Croatia	6.1	-3.5	-1.4	-1.9	6.4	2.9	-0.9	-1.1
Italy	0.3	-0.5	-7.7	-13.1	0.7	0.4	-7.2	-20.1
Cyprus	-1.2	-1.7	-2.6	-6.3	2.9	2.6	0.4	-13.9
Latvia	2.8	-1.0	-1.1	-10.9	0.1	-1.4	-1.9	-10.3
Lithuania	-0.7	0.8	-1.8	-6.3	-0.5	0.1	-1.6	-11.2
Luxembourg	0.8	0.8	-3.3	-7.3	3.6	3.6	-0.8	-8.8
Hungary	0.0	0.1	-1.3	-13.0	1.9	1.4	-0.7	-14.1
Malta	0.7	0.9	-4.0	-8.3	6.3	7.1	0.2	-11.1
Netherlands	-1.0	0.8	-1.4	-6.1	1.5	1.6	0.0	-9.5
Austria	0.0	-0.3	-2.3	-5.8	0.9	0.9	-1.5	-8.3
Poland	0.5	-0.8	0.3	-2.3	-0.7	-0.1	-1.0	-2.5
Portugal	-0.1	0.9	-4.5	-20.6	0.5	1.1	-3.5	-22.6
Romania	-0.3	0.1	0.0	-2.5	-0.7	0.9	0.6	-2.9
Slovenia	-0.1	-0.3	-0.5	-12.7	2.8	0.3	-0.1	-13.3
Slovakia	1.3	-0.5	-4.0	-14.2	1.8	0.7	-3.9	-17.0
Finland	-0.8	-0.5	-0.4	-3.5	1.7	0.9	-0.3	-6.5
Sweden	0.0	-0.2	-0.4	-7.2	1.4	-1.5	-1.5	-6.6
United Kingdom	0.0	-0.2	-0.9	-18.4	1.0	0.8	-2.5	-19.3
Iceland	:	:	:	:	-3.2	-0.8	-4.4	-11.3
Norway	0.3	0.0	-2.3	-4.2	3.6	1.4	0.4	-5.4

κονομία πράγμα που με εξαίρεση την Κύπρο επίσης δεν γίνεται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες στις οποίες οι πολιτικές ηγεσίες δεν σαμποτάρουν την παραγωγή για να πουλούν τη χώρα τους κατεστραμμένη στα ξένα, εν προκειμένω ανατολικά, νέα αφεντικά τους.

Κι όμως η κυβέρνηση και οι κομματικές ηγεσίες υπονόμευσαν στη συνέχεια αυτά τα μέτρα επιτρέποντας την πανδημία να ξαναθεριέψει. Τώρα κρύβονται πίσω από το επιχείρημα ότι αυτό έγινε παντού στην Ευρώπη. Ασφαλώς έχουν παντού στην Ευρώπη ευθύνη οι αστικές τάξεις, για το δεύτερο κύμα της επιδημίας όμως μόνο εδώ υπάρχει μια τόσο κατεστραμμένη οικονομία, που στηρίζονταν συντριπτικά στον διεθνώς τσακισμένο τουρισμό, ώστε η άρχουσα τάξη να είναι υποχρεωμένη να ενημερώνει το λαό για την ανάγκη να μην γίνει επ ουδενί νέο λοκντάουν και να συνεχίσει όλα τα μέτρα προστασίας που δεν χτυπάνε την οικονομία δηλαδή μάσκες και αποστάσεις. Αλλά αυτή η αστική τάξη τόσο οι κλασικοί αστοί όσο και οι ψευτοαριστοί, πέταξε τις μάσκες κατάργησε τις αποστάσεις και άφησε τον πληθυσμό ανοχύρωτο όσο ποτέ να σπαταλήσει μέσα σε λίγους μήνες ότι είχε κερδίσει με τόσες θυσίες.

Τα αποτελέσματα του lockdown στην οικονομία

Από την ίδια ιστοσελίδα που πήραμε τα στατιστικά στοιχεία της αρχής αυτού του άρθρου εκτιμάται, στις 8/9/2020, ότι το ΑΕΠ της χώρας μειώθηκε το β' τρίμηνο του 2020 κατά 14% σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο, μια εκτίμηση που έχει αλλάξει σήμερα (χωρίς το δεύτερο lockdown) στο -15,2%. Βλέπουμε την Ελλάδα στην τέταρτη χειρότερη επίδοση στην ΕΕ. Στην πραγματικότητα πρόκειται για κάτι πολύ χειρότερο. Πρόκειται για μια τεράστια μείωση του ΑΕΠ που προστίθεται σε μια οικονομία της οποίας το ΑΕΠ μειώθηκε ήδη κατά 25% μέσα στη χρεοκοπία του 2010 και ποτέ δεν συνήλθε παραγωγικά από αυτήν.

1. Το δεύτερο τρίμηνο του 2020 η κατανάλωση των νοικοκυριών υποχώρησε κατά 11,3%, σε σύγκριση με μείωση 0,9% στο πρώτο τρίμηνο. Ο ακαθάριστος σχηματισμός κεφαλαίου, δηλαδή οι επενδύσεις που είναι ο βαθύτερος δείκτης της πορείας μιας οικονομίας, μειώθηκε κατά 4,5%, σε σχέση με μια αύξηση 1,1% το πρώτο τρίμηνο.

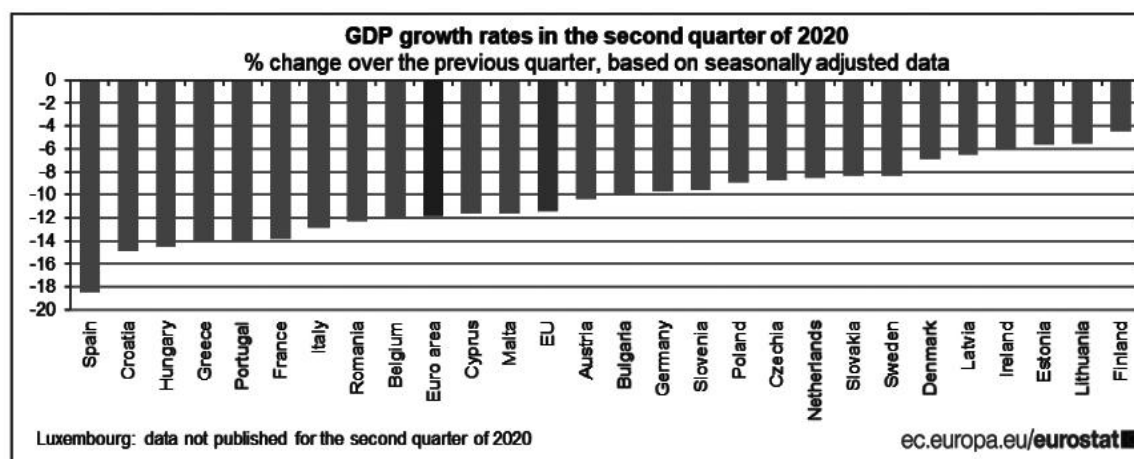
Το Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών (ΙΤΣ) σχηματίστηκε όπως φαίνεται στον πίνακα από τα στοιχεία της ΤτΕ (Τράπεζας της Ελλάδας) σε εκατ.

Το πελώριο έλλειμμα του ΙΤΣ θα εμφανιστεί ως δημοσιονομικό και ιδιωτικό έλλειμμα και τελικά χρέος. Διαμορφώνεται κυρίως από την κάθετη πτώση του τουρισμού και των μεταφορών (Υπηρεσίες) και όπως πάντα από το πελώριο εμπορικό έλλειμμα.

Σύμφωνα με το ΔΝΤ το δημοσιονομικό έλλειμμα, δηλαδή το κρατικό έλλειμμα μαζί με τους τόκους, χωρίς δεύτερη каранτίνα, θα φτάσει στο -9% του ΑΕΠ του 2020 ή 14,98 δις. Αυτή είναι η συνεισφορά του δημοσιονομικού ελλείμματος στην αύξηση του δημόσιου χρέους το 2020.

Με τα μέτρα μέχρι 3% του ΑΕΠ που εξήγγειλε η κυβέρνηση για τα τοπικά lockdown ανεβαίνει απόλυτα το ποσοστό του δημόσιου χρέους αλλά και σχετικά με την επιπλέον μείωση του ΑΕΠ. Το ΑΕΠ θα πέσει ακόμα περισσότερο, λόγω της παύσης πολλών εργασιών, οπότε το οποιοδήποτε χρέος θα αυξηθεί ξανά ως ποσοστό του ΑΕΠ πολύ περισσότερο από την απόλυτη τιμή του αφού το ΑΕΠ μειώνεται είναι στον παρονομαστή του ποσοστού. Για τον ίδιο λόγο θα αυξηθεί το εξωτερικό χρέος δημόσιο και ιδιωτικό που μετριέται ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Η κατεστραμμένη από το σαμποτάζ χώρα δεν αντέχει ένα δεύτερο lockdown των σαμποταριστών

Η απαραίτητη απάντηση όμως στο lockdown δεν είναι παρά η επαναφορά της παραγωγής στα προηγούμενα επίπεδα και η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αναπλήρωση των απωλειών της παραγωγής, των μισθών και του προϊόντος. Η κάλυψη ενός μέρους των μισθών και των επιχειρήσεων από την ΕΕ είναι μια επιδότηση που βοηθάει αλλά η ζωντανή παραγωγή, δεν ζει μόνο με επιδοτήσεις. Ανανεώνει η ίδια τις δυνάμεις που την τροφοδοτούν και την κρατούν ζωντανή. Τα ευρωπαϊκά κεφάλαια που δίδονται λόγω του κορονοϊού είναι αυτά που μπορούν να ζωντανέψουν την παραγωγή. Όμως η κυβέρνηση του σαμποταριστή Μητσοτάκη δεν έχει κανένα επενδυτικό πρόγραμμα, είτε με κορονοϊό είτε χωρίς. Τα κεφάλαια της ΕΕ τα μετατρέπει σε μέσα πληρωμής, δηλαδή σε επιδοτήσεις και τίποτα άλλο. Μιλάει μόνο, χωρίς να κάνει τίποτα, για πράσινη ανάπτυξη και τεχνολογίες πληροφορικής, γιατί αυτοί είναι κλάδοι που η ΕΕ χρηματοδοτεί για επενδύσεις λόγω του κορονοϊού, και στέλνει μανιφέστα σε όλο τον πλανήτη για τα πράσινα οράματά του. Ταυτόχρονα σαμποτάρει και αυτές και όλες τις άλλες επενδύσεις πριν τον κορονοϊό. Είναι οι μεγάλες δημόσιες επενδύσεις, οι μεγάλες και μικρές ιδιωτικές επενδύσεις, εκατοντάδες δις ακυρωμένων επενδύσεων που βρίσκονται στα συρτάρια των υπουργείων.

Η ανεργία τσακίζει τους εργαζόμενους, ο μισθός του οκτώωρου μοιράζεται σε δύο και τρεις εργαζόμενους, και το ίδιο το 8ωρο γίνεται απλήρωτο υπερωριακά 10ωρο η ακόμα και 12ωρο Το ΑΕΠ καταβαρυνώνεται, το δημόσιο και το ιδιωτικό χρέος, και ιδίως το εξωτερικό χρέος της χώρας, πάνε στα ύψη. Το Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών, το ισοζύγιο που γεννά το συνολικό χρέος, δημόσιο και ιδιωτικό είναι στα ύψη και οι προδοτές ηγέτες της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης απαγορεύουν κάθε επένδυση, ενώ άρπαζαν από πάνω και την ψήφο των ψηφοφόρων τους με υποσχέσεις για ανάπτυξη.

Σαμποταρισμένο λοιπόν το αεροδρόμιο του Ελληνικού 8 δις και με μέσο πολλαπλασιαστή των δημοσίων έργων το 1,8 καταλαβαίνει κανείς πόσο μεγάλο είναι το παραγωγικό κεφάλαιο που χάνεται το οποίο θα μπορούσε να δώσει χιλιάδες θέσεις εργασίας. Σαμποταρισμένη η μεταλλουργία χρυσού της Χαλκιδικής που θάφτηκε οριστικά από το Μητσοτάκη στο όνομα της προστασίας του περιβάλλοντος ενώ πρόκειται για την προστασία των άμεσων ρύσικων γεωπολιτικών συμφερόντων που ποτέ δεν θα δέχονταν μια στρατηγική βιομηχανία δίπλα σε ένα Άγιο Όρος που εποφθαλμιά η Μόσχα σαν κιβωτό της δικιάς της ορθοδοξίας. Από την άλλη η Cosco συνεχίζει να σαμποτάρει την Επισκευαστική Ζώνη και τις δεξαμενές που είχε υποσχεθεί ότι θα εγκαταστήσει, σταμάτησε με το να προκαλεί η ίδια περιβαλλοντικά προβλήματα τη δημιουργία προβλημάτων στον Πειραιά για την κρουαζιέρα και εκβιάζει τους πάντες για να αποσπάσει χώρο για νέες προβλήτες φορτοεκφόρτωσης κοντινερ. Στα ναυπηγεία της Ελευσίνας και του Σκαρμαμαγκά, που τα

	ΙΤΣ	Αγαθών	Υπηρεσιών	Προαπογενές κλεινόμα	Δευτερογενές κλεινόμα
Ιανουάριος-Αύγουστος 2019	-1004	-15479	15262	-1131	-345
Ιανουάριος-Αύγουστος 2020	-7869	-12402	4586	-443	-390

υποσχέθηκαν στους αμερικάνους ιμπεριαλιστές για να τους κάνουν να πιστέψουν ότι η Ελλάδα είναι δικιά τους ώστε να αφήσουν την Τουρκία να πάει με τη Ρωσία, εμφανίστηκαν από το «πλουθενά» προβλήματα, στην Ελευσίνα από έναν άγνωστον λοιπόν στοιχείων μέτοχο που δεν είχε εμφανιστεί όταν έγινε η παράδοση των ναυπηγείων στην ΟΝΕΞ. Όσο για το Σκαρμαμαγκά που τον είχαν επίσης τάξει στις ΗΠΑ εμφανίστηκαν νέοι ευρωπαϊκοί κόντρα αγοραστές, ενώ και το συμβατικό ζητάει νέο διαγωνισμό και ακύρωση του υπάρχοντος με το δικαίωμα αιτήματος της διασφάλισης των θέσεων εργασίας, που έπρεπε να το είχε επιβάλει σαν όρο πριν από το διαγωνισμό ώστε να προχωρήσει η διαδικασία πώλησης και να μην σαπίζει για πιο πολύ χρόνο το ναυπηγείο και οι ίδιοι να βρίσκονται σε μισοανεργία.

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση κάτω από διακομματικά χειροκροτήματα κατάργησε πολύ πριν της ώρα της τη συμφερτική για τη ΔΕΗ και για τη χώρα ηλεκτροπαραγωγή από λιγνίτη με το επιχείρημα ότι το κόστος λειτουργίας των λιγνιτικών είναι απαγορευτικά υψηλό. Όμως από τη μια μπορούσε η χώρα μας όπως η Πολωνία να ζητήσει εξαίρεση για κάποια χρόνια για το ψηλό

κόστος των ρύπων επικαλούμενη τη μεγάλη οικονομική κρίση της ενώ από την άλλη το ψηλό κόστος των λιγνιτικών της ΔΕΗ οφείλεται στα πολύ ψηλά κόστη εξόρυξης επειδή η ΔΕΗ άφησε τα σύγχρονα πελώρια μηχανήματα εξόρυξης και ηλεκτροπαραγωγής ελλείψει καλής συντήρησης συν ένα πολύμορφο «οι-

κολογικό» και «αρχαιολογικό» σαμποτάζ, να υποβαθμιστούν ή και να καταστραφούν. Ταυτόχρονα η κυβέρνηση Μητσοτάκη εφαρμόζοντας στη βιομηχανία πρόγραμμα ΣΥΡΙΖΑ σταμάτησε αμέσως τις γεωτρήσεις για υδρογονάνθρακες στην Ήπειρο και στο Ιόνιο, ενώ όπου ήταν δυνατό σαμποταρίστηκαν και οι αναεώσιμες.

Έτσι οι τιμές του ρεύματος της ΔΕΗ φέτος, κυρίως επειδή μείωσαν τη λειτουργία των λιγνιτικών εργοστασίων, ήταν ξανά οι ψηλότερες στην ΕΕ. Το υψηλό κόστος παραγωγής, οφείλεται στο μόνιμο σαμποτάρισμα της παραγωγής του λιγνίτη της ΔΕΗ και όχι στο κόστος των ρύπων από την καύση του λιγνίτη όπως διακηρύσσουν. Αυτό το υψηλό κόστος η κυβέρνηση για να το αντιμετωπίσει αύξησε τις τιμές του ρεύματος, κατά 30 ευρώ περίπου το χρόνο για ένα μέσο νοικοκυριό, και για να απορροφήσει την επιβάρυνση στους καταναλωτές για αυτή την αύξηση προγραμματίσει τη μείωση του ΕΤΜΕΑΡ στους λογαριασμούς (Ειδικό Τέλος Μείωσης Εκπομπών Αερίων Ρύπων) που πληρώνουν όλοι οι καταναλωτές για να επιδοτούνται οι παραγωγοί ΑΠΕ που παράγουν με μεγαλύτερο κόστος από όσο τα θερμικά εργοστάσια. Το μέρος του ΕΤΜΕΑΡ που θα αφαιρούσε η ΔΕΗ από τους καταναλωτές θα το αφαιρούσε από τις επιδοτήσεις στις ΑΠΕ, από τον Ειδικό Λογαριασμό των ΑΠΕ, τον ΕΛΑΠΕ, που τροφοδοτείται από το ΕΤΜΕΑΡ. Αυτό το έκαναν στην πραγματικότητα οι απατεώνες σαμποταριστές για να τσακίσουν τις ΑΠΕ και να βουτήξουν ταυτόχρονα τεράστια ποσά για τη διάσωση της ΔΕΗ που τη χρεοκόπησε το καθεστώς. Έτσι με νόμο μείωσαν το ΕΤΜΕΑΡ κατά 25%, αναδρομικά από 1/1/2019, οπότε μειώθηκε και η χρηματοδότηση του ΕΛΑΠΕ κατά το 25% του ΕΤΜΕΑΡ, οπότε οι ΑΠΕ έχασαν άμεσα τις επιδοτήσεις του 25% του ΕΛΑΠΕ! Αυτό το 25% για την ΔΕΗ είναι 200 εκατ το χρόνο και για τη διετία 2019 – 2020, 400 εκατ. Έτσι ο ΕΛΑΠΕ βαδίζει προς 500 εκατ έλλειμμα στο τέλος του 2020. Πρόκειται για μια οικονομική καταστροφή για τις ΑΠΕ για την οποία οι αντίστοιχες εταιρείες έντονα διαμαρτύρονται. Ενώ ταυτόχρονα αύξησαν τις τιμές του ρεύματος για το μέσο νοικοκυριό κατά 16-19% από όπου εισπράττουν ετησίως γύρω στα 500 εκατ. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση σώζει όλες τις κομματικές ένοχες ηγεσίες, όπως και τον εαυτό της, για την υπονόμευση της ΔΕΗ και την αύξηση της τιμής της ηλεκτροπαραγωγής, με μια αχαλίνωτη γκεμπελική προπαγάνδα, που κανείς δεν αντιλαμβάνεται σαν τέτοια αφού έχουν προηγουμένως φροντίσει να κλείσουν όλα τα στόματα, λέγοντας ότι εξασφάλισε για την χρεοκοπημένη ΔΕΗ 500 εκατ ευρώ δανεικά με εγγύηση τους ληξιπρόθεσμους λογαριασμούς.

Ανάλογο σαμποτάζ, απώλειες εκατοντάδων εκατομμυρίων Ευρώ και ακριβό ρεύμα με το περίφημο καλώδιο της Κρήτης του υπό κινεζική κυριαρχία ΑΔΜΗΕ που θα τη συνδέει με την Αττική. Για κάθε χρόνο καθυστέρησης οι καταναλωτές πληρώνουν 400 -500 εκατ επιδοτήσεις. Η ΔΕΗ μπαίνει έτσι μέσα αφού

πληρώνει και παράγει σήμερα με πολλαπλάσιο κόστος το ρεύμα των νησιών και εισπράττει ύστερα από χρόνια τις επιδοτήσεις που πληρώνουν οι καταναλωτές, τα 700 εκατ ευρώ ανά έτος όλων των νησιών. Δεν ακύρωσε όμως ο Μητσοτάκης μόνο την διασύνδεση Κρήτη-Αττική με τζάμπα ευρωπαϊκά κεφάλαια τον περασμένο Οκτώβριο, αλλά το έργο το έδωσε στην Κίνα και θα πληρώσουν οι καταναλωτές για την κατασκευή του 500 εκατ, αυτά δηλαδή που τα έδινε δωρεά χρηματοδότηση η ΕΕ για το έργο και που δεν τα δίνει φυσικά αν κατασκευαστεί ως κινέζικο επειδή δεν θα ανήκει στα ευρωπαϊκά δίκτυα ηλεκτρικής αλληλοτροφοδότησης. Με τη διασύνδεση της Κρήτης με αυτό το μοντέλο ακύρωσε και τη διασύνδεση Κρήτης –Κύπρου.

Ακολουθεί το πιο μεγάλο σαμποτάζ αυτό στο προεκλογικό ΠΔΕ (Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων) με το οποίο θα «έριχνε» ο Κώστας Καραμανλής ξάδελφος και άνθρωπος του ρωσόδουλου συνονόματου του πρώην πρωθυπουργού, από περίφημα 13 δις σε επενδύσεις! Καμιά επένδυση δεν έγινε από τις διαφημιζόμενες. Ανακάλυψαν τον περασμένο Οκτώβρη ότι πρέπει να αλλάξουν κάπως το νόμο, και τον άλλαξαν και τώρα βρήκαν ότι ούτε αυτός ο νόμος δεν βοηθάει οπότε θα κάνουν νέο νόμο ώστε «ο σχεδιασμός της νέας Προγραμματικής Περιόδου (2021-2027) να γίνει σε νέες βάσεις» (<https://www.efsyn.gr/node/204565>).

Χάνονται έτσι επενδύσεις που μπορούν να στηρίξουν άμεσα και αποφασιστικά ένα lockdown, επενδύσεις με το μεγαλύτερο πολλαπλασιαστή. Δηλαδή 13 δις επί 1,8 ο πολλαπλασιαστής των δημοσίων έργων μας κάνουν 23,4 δις, μια τεράστια συμβολή στην αύξηση του ΑΕΠ μέχρι να εκτελεστούν τα έργα. Αυτό υποσχόταν ο φιλοσοφικός Καραμανλής ξάδελφος. Εκαιτοντάδες χιλιάδες άνθρωποι θα δούλευαν και τώρα μαραζώνουν στην ανεργία ή πουλάνε τα χέρια τους και την υγεία τους για ψίχουλα. Από τότε που ανέλαβε η κυβέρνηση ο μοιραίος αυτός υπουργός, αγαπημένος του Μητσοτάκη, σταμάτησε όλα τα επίσης σαμποταρισμένα από την προηγούμενη κυβέρνηση δημόσια έργα και δεν προωθεί κανένα νέο. Δεν κουνιέται φύλλο. Η χώρα σαρώνεται. Όλοι οι μεγάλοι διαγωνισμοί είναι στα δικαστήρια και όσοι δεν είναι απορρίπτονται από τον υπουργό ως «γονατογραφήματα», όπως ο ΒΟΑΚ, ο περίφημος εντελής ζωτικός Βόρειος Οδικός Άξονας της Κρήτης για τον οποίο ο Μητσοτάκης είχε δεσμευτεί προεκλογικά αλλά στο τέλος συμφώνησε με τον υπουργό του ότι δεν υπάρχουν σοβαρά σχέδια για τον ΒΟΑΚ οπότε έδωσε οδηγία στους οδηγούς της Κρήτης να προσέχουν γιατί ο δρόμος θα αργήσει να γίνει!

Τα δημόσια έργα που σαμποτάρουν είναι πάρα πολλά. Ένα μεγάλο τέτοιο είναι η σιδηροδρομική γραμμή Θεσσαλονίκη-Αλεξανδρούπολη-Ορμένιο και Θεσσαλονίκη-Ξάνθη, κόστους 3,5 δις. Η επέκταση της Αττικής οδού 1,5 δις. Σε ότι αφορά τα ώριμα έργα τα μετέτρεψε ο Καραμανλής σε ανώριμα και περιμένουν: Πάτρα-Πύργος. Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε τις βρομοδουλειές

του εκεί με τον εργολάβο του Καλογρίτσα οπότε η ευκαιρία της καθυστέρησης ήρθε στο πιάτο. Παγωμένα έργα είναι επίσης η Ολυμπία Οδός, Άκτιο-Αμβρακία, οδικός άξονας Καλαμάτα-Πύλος-Μεθώνη 300 εκ. Η εσωτερική περιφερειακή Θεσσαλονίκης, 300 εκ., Ελευσίνα-Υλίκη, υποθαλάσσια ζεύξη Σαλαμίνας, αντιπλημμυρικά έργα 800 εκ., έργα οδικής ασφάλειας 450 εκ. Όλα καθυστερούν. Ένα ασύλληπτο καταστροφικό όργιο.

Με ένα νέο lockdown με ανάλογα αποτελέσματα όπως του πρώτου η χώρα δεν θα ξανασηκώσει κεφάλι. Με την καταστροφή της οι ρωσόδουλοι σαμποταριστές θα επιβάλουν φασισμό.

Στον παρακάτω πίνακα φαίνεται η αποκατάσταση της λειτουργίας της βιομηχανίας τον περασμένο Αύγουστο, σε ποσοστά μεγεθών παραγωγής του Φεβρουαρίου. Η ελληνική χλιοσαμποταρισμένη βιομηχανία αγωνίζεται να επιβιώσει και το πετυχαίνει ως τώρα αλλά είναι υπερχρεωμένη ή στα ίσα της χωρίς νέες επενδύσεις εκτός από μερικές πολύ μεγάλες μονάδες. Στην ουσία αργοπεθαίνει.

Η Ελλάδα μπορεί να γίνει ξανά μια βιομηχανική χώρα μόνο με το τσάκισμα του σαμποτάζ δηλαδή μόνο μέσα από μια παλλαϊκή πολιτική εξέγερση που θα φέρει στην εξουσία μια αντιφασιστική αντισοσιαλφασιστική κυβέρνηση με ηγετικό ρόλο σε αυτήν του ενιαίου μετώπου της εργατικής τάξης που θα κατεβάσει από την εξουσία τους σαμποταριστές απελευθερώνοντας τη χώρα από τα δεσμά του ρωσικού ιμπεριαλισμού και τους ντόπιους φαιο-«κόκκινους» λακέδες του. Παράλληλα αυτή η κυβέρνηση θα αντιμετωπίσει την υπονόμευση της από τους δυτικούς ιμπεριαλιστές και τους ντόπιους αστούς είτε επειδή κατευνάζουν τους νέους χίτλερ, είτε γιατί πάνω απ όλα φοβούνται και απεχθάνονται το πολιτικό ανεπτυγμένο προλεταριάτο.

Καταλήψεις

Συνέχεια από τη σελ. 4

Θητών, οι Γενικές συνελεύσεις του συλλόγου των γονιών, η Συνέλευση του Συλλόγου διδασκόντων, και ζούμε μέσα σε συνθήκες σοσιαλφασιστικών πραξικοπηματικών καταλήψεων ή κυβερνητικών μηχανισμών επιβολής αποφάσεων που δεν εκφράζουν τους μαθητές και τους καθηγητές, πρέπει να παίρνουμε υπόψη της διαθέσεις της πλειοψηφίας και να καλούμε σε αυτές τις περιπτώσεις κοινή συγκέντρωση μαθητών, εκπαιδευτικών και γονιών για να μιλάνε για την κατάσταση του σχολείου, να ανοίγουν πλατεία τη συζήτηση για το κεντρικό πρόβλημα που μπαίνει κάθε φορά και να επιβάλουν δημοκρατικές διαδικασίες μέσα στο σχολείο. Οι νέες έκτακτες καταστάσεις που επιβάλε ο σοσιαλφασισμός και οι κυβερνήσεις στις οποίες αυτός έμμεσα ηγεμονεύει, επιβάλουν έκτακτες απαντήσεις από το λαό.

Με αυτά τα αιτήματα και με αυτές τις μεθόδους ένας σημαντικός αριθμός μαθητών φεύγει από το δημόσιο σχολείο για να σπουδάσει στην ιδιωτική εκπαίδευση(αυτό είναι πιο έντονο στην Πάτρα, στην οποία υπήρχε μεγάλος αριθμός καταλήψεων). Προφανώς είναι μαθητές των οποίων οι γονείς έχουν την οικονομική δυνατότητα να πληρώσουν για τη μόρφωση των παιδιών τους, οπότε εγκαταλείπουν το πλοίο που βουλιάζει. Έτσι στο δημόσιο σχολείο απομένουν οι πιο φτωχοί που προσπαθούν, και με όλη την εγκατάλειψή τους από όλους (όπως έχουμε αναλύσει παλιότερα), να μάθουν μερικά κολυβογράμματα για να βγουν στη ζωή με μερικές γνώσεις αντί για το τίποτα.

Οι καταλήψεις κάτω από την καθοδήγηση της ψευτοαρστέρας τελικά όχι μόνο δεν προσφέρουν στην καλύτερη κατάσταση του σχολείου, αλλά αντίθετα έρχονται να τσακίσουν τα μαθητικά κατοχυρωμένα δημοκρατικά συνδικαλιστικά όργανα, έρχονται να χτυπήσουν ακόμη πιο πολύ την υψηλότερη μορφή πάλης των μαθητών, που είναι η απεργία τους με τη μορφή της δημοκρατικά αποφασισμένης κατάληψης και βεβαίως να απαξιώσουν παραπέρα το δημόσιο σχολείο στο οποίο φοιτούν πια κυρίως τα παιδιά της φτωχολογίας. Στην συγκεκριμένη μάλιστα περίπτωση όχι μόνο δεν έρχονται να οδηγήσουν τους μαθητές στον αγώνα για να αλλάξουν προς το καλύτερο τη σχολική ζωή, αλλά έρχονται να την κάνουν χειρότερη. Στις συγκεκριμένες πραξικοπηματικές καταλήψεις ο σαφής αλλά ανομολόγητος πολιτικός στόχος του μαύρου πολιτικού μετώπου που τις καθοδηγεί είναι να διώξει ο Θεοδωρικός-Μητσοτάκης μια υπουργό παιδείας, που τους έχει κάσει άσχημα στο στομάχι, όχι γιατί είναι κανένα θάυμα δημοκρατίας και προόδου, αλλά γιατί κοίταξε να κάνει κάτι θετικές μικροαλλαγούλες στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση που η εχθρική σε κάθε θετική μόρφωση κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ την είχε εντελώς διαλύσει. Άρα οι δημοκράτες εκπαιδευτικοί πρέπει σε ότι αφορά αυτή ειδικά τη φάση της μάχης, υγειονομικής και οικονομικής με την πανδημία:

Άμεσα το πολύ 15μελή τμήματα στα σχολεία με μάθημα πρωί και απόγευμα και άμεσα όλες οι αναγκαίες προσλήψεις για να λειτουργήσει το σχολείο με αυτές τις περισσότερες αίθουσες, σε στενή συνεργασία με τους μαθητές μας και τους γονείς τους και με μέσα πάλης που θα αποφασίσουμε από κοινού με αυτούς μέσα από πλήρεις δημοκρατικές διαδικασίες.

Industrial production, share of August production in % of February production (2020)

	Total % of February	Intermediate goods % of February	Energy % of February	Capital goods % of February	Durable consumer goods % of February	Non-durable consumer goods % of February
EU-27	94.7	94.0	99.2	91.5	103.8	95.7
EA-19	94.3	93.8	100.2	91.5	103.3	94.9
Belgium	95.7	95.6	102.2	93.3	90.9	93.0
Bulgaria	92.7	96.2	94.9	83.8	110.4	88.3
Czechia	94.7	96.0	103.1	92.6	102.8	98.8
Denmark	96.5	95.0	95.1	89.2	97.7	102.9
Germany	88.4	89.7	96.5	84.5	100.4	91.0
Estonia	90.0	95.0	97.7	73.0	105.7	95.0
Ireland	98.7	:	:	:	:	:
Greece	98.8	102.2	98.6	96.4	98.6	97.0
Spain	96.8	97.8	105.5	93.8	101.8	96.2
France	93.6	93.7	98.7	90.1	96.0	94.9
Croatia	98.8	99.5	104.5	99.3	95.0	90.8
Italy	101.8	97.8	101.7	98.2	113.9	98.6
Cyprus	:	:	:	:	:	:
Latvia	98.9	97.5	101.0	92.9	93.1	100.1
Lithuania	106.3	103.6	116.2	96.3	106.3	100.1
Luxembourg	90.4	:	:	:	:	:
Hungary	96.1	:	:	:	:	:
Malta	95.9	92.9	75.5	96.2	103.1	97.1
Netherlands	95.3	97.8	93.0	92.8	103.7	100.3
Austria	:	:	:	:	:	:
Poland	96.6	93.8	92.4	91.2	110.2	97.7
Portugal	102.5	99.1	:	106.2	101.8	97.7
Romania	92.9	95.6	96.6	90.4	102.9	98.4
Slovenia	94.5	97.0	107.8	92.1	103.7	96.6
Slovakia	95.1	92.3	104.6	91.2	115.7	99.6
Finland	99.5	100.1	:	101.1	97.3	95.9
Sweden	99.4	96.0	95.5	98.4	104.5	103.1
United Kingdom	94.0	94.2	98.6	85.2	93.2	98.0
Norway	101.2	94.4	105.1	92.4	115.0	97.5
Switzerland	:	:	:	:	:	:
Montenegro	101.9	99.2	138.7	41.1	83.0	68.6
North Macedonia	90.8	89.6	113.6	82.8	58.1	89.5
Serbia	102.1	104.0	103.1	102.1	115.0	95.1
Turkey	:	:	:	:	:	:
Bosnia and Herzegovina	92.5	91.9	97.8	99.0	107.8	88.1

: not available

Source: Eurostat (online data code: sts_inpr_m)

Η απύθμενη υποκρισία της ψευτοαριστεράς στο ζήτημα της δίκης των ναζιστών

Μια κριτική η οποία ελάχιστα - είναι η αλήθεια - απευθύνθηκε στις ηγεσίες της υποτιθέμενης «αριστεράς» (βασικά των ψευτοΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, των οποίων η κοινή “καρδιά” χτυπάει στον Περισσό) από πλευράς των μέσων ενημέρωσης, αλλά και των τάχα «φιλοευρωπαϊκών αστοδημοκρατικών» ηγεσιών ΝΔ και ΚΙΝΑΛ είναι εκείνη για την απύθμενη υποκρισία τους την περίοδο λίγο πριν την ανακοίνωση της απόφασης στη δίκη της Χρυσής Αυγής μέχρι και την ημέρα της σύλληψης και μεταφοράς ορισμένων από τους αρχηγούς των ναζιζών στις φυλακές.

Δε μιλάμε εδώ για τη γενική και από θέση αρχής εκ μέρους τους άρνηση κάθε αντιφασιστικού μετώπου και τη διαπαιδαγώγηση χιλιάδων νεολαίων εδώ και πάνω από 20-25 χρόνια με την εκτρισματική αντίληψη ότι η νομιμότητα των ναζιστών αποτελεί κάποιου είδους παράλληλη «εγγύηση» ότι «δεν θα βγουν και οι κομμουνιστές και η Αριστερά εκτός νόμου από το αστικό κράτος».

Σε αυτές τις θέσεις έχουμε απαντήσει διεξοδικά, την περίοδο ακόμη που ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε ανοιχτές πολιτικές, νομικές και «συνταγματολογικές» πλάτες στη ναζιστική συμμορία, μετά την πρώτη σύλληψη των ηγετικών στελεχών της το 2013 (<https://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/285>, **ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΟ «ΟΧΙ ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ»** - 10 Οκτωβρίου 2013).

Μιλάμε εδώ κυρίως για το εξοργιστικό γεγονός ότι για μια-δυο βδομάδες, οι βασικοί αυτοί υπεύθυνοι για το γεγονός ότι δολοφόνοι ναζιστές σουλάτσαραν και έδερναν, ταπείνωναν και σκότωναν ελεύθερα επί σχεδόν 30 χρόνια, κυρίως στο κέντρο της Αθήνας, χωρίς καμία κυβέρνηση να πληρώνει αβάσταχτο πολιτικό κόστος και χωρίς κανένα κινιτικό και συριζέικου τύπου «αντιφασιστικό κίνημα» να την πιέζει και να την καταγγέλλει, αποφάσισαν να ντυθούν πρωτοπόροι του αντιφασισμού και μάλιστα να αναγνωρίσουν ως - αντικειμενικά έστω - εκφραστή του αντιφασισμού αυτού το Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων και την απόφασή του.

Οι σοσιαλφασίστες καλύπτουν το σκάνδαλο με τις ποινές - χάδι των 34 μηνών

Οι άνθρωποι δηλαδή που κάθε κίνηση και πρωτοβουλία των πραγματικών αντιναζιστών, δημοκρατών και αντιφασιστών με επικεφαλής την ΟΑΚΚΕ και την Αντιναζιστική Πρωτοβουλία για τη δημιουργία πολιτικού κινήματος για το «Εκτός Νόμου οι ναζιστές» την κατάγγελλαν ως τάχα «δεξιά και εξωραϊστική του αστικού κράτους», δηλαδή ως όχι αρκετά «αντικαπιταλιστική», απαντώντας συνήθως ότι «το κίνημα και ο δρόμος και όχι η αστική Δικαιοσύνη θα τσακίσουν τη Χρυσή Αυγή», αποφάσισαν να αναγνωρίσουν ξαφνικά ως συντριπτικό πλήγμα και ολοκληρωμένη ποινική τιμωρία για τους ναζιζώνες δολοφόνους τις ποινές - χάδια των 34 μηνών (τόσο θα κάτσουν μέσα οι ναζιζώνες που είχαν προφυλακιστεί για 18 μήνες).

Αυτές τις ποινές - σκάνδαλο, για το οποίο μάλιστα υπάρχει διακομματική και δημοσιογραφική σιωπή επί ποιη «θανάτου», τους επιφύλαξε η ευεργετική γι' αυτούς μίξη του παλιού ποινικού και σωφρονιστικού κώδικα με τον εγκληματικό - κανιβαλικό «νέο» κώδικα του ΣΥΡΙΖΑ, που ψηφίστηκε άρον-άρον πριν τις εκλογές το καλοκαίρι του 2019.

Οι από θέση αρχής και με μανία αρνητές του κινήματος για το ξωπέταγμα του ναζιστικού και αντισημιτικού κανιβαλισμού από την πολιτική και κοινωνική ζωή της χώρας, με το μίνιμουμ δημοκρατικό αντιφασιστικό σύνθημα «Εκτός Νόμου οι ναζί» που θα μπορούσε να είχε οδηγήσει τις δυο ντουζίνες ανώ-

τερων στελεχών της Χ.Α. σε ισόβια δεσμά, με στερημένα τα πολιτικά δικαιώματά τους και θα είχε σπείρει το φόβο και το λούφαγμα σε όλο το θρασύδειλο στρατό τους για δεκαετίες, αποφάσισαν ότι είναι μια χαρά μια απόφαση που στην ουσία λέει ότι εντός του - κατά τα άλλα εντελώς νόμιμου - πολιτικού κόμματος της “Χρυσής Αυγής”, υπήρχε μια εγκληματική οργάνωση, της οποίας απλώς το διευθυντήριο «τύχαινε» να είναι ακριβώς ταυτόσημο με εκείνο του κόμματος!

Ο κανιβαλικός ναζισμός και αντισημιτισμός, η εντελώς ξετσιπωτή άσκηση δολοφονικής βίας σε ανθρώπους με μόνο λόγο την εθνική ή φυλετική τους καταγωγή, ο στόχος επιβολής ξενόδουλης (εν προκειμένου ρωσόδουλης) ναζιστικής διχτατορίας στη χώρα και η εξύμνηση του μεγαλύτερου εγκληματικού καθεστώτος στη μέχρι σήμερα ιστορία της ανθρωπότητας, του απύθμενα βάρβαρου και βιομηχανικά δολοφονικού γερμανικού χιτλερισμού, έμειναν έξω από την προβληματική του δικαστηρίου.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά και η εισαγγελίας του δικαστηρίου, πρόσωπο - κλειδί στην δίκη των ναζιζών - καθώς είναι εκείνη που βάθιου καθεστώτος το στρατηγικά υπερπολύτιμο γι' αυτούς φωτοστέφανο του πολιτικά διωκόμενου αθώου - αποφάνθηκε ότι οι εγκληματικές ενέργειες των ναζιστών αποτελούσαν μεμονωμένα περιστατικά βίας και καθόλου δε συνδέονταν ούτε με την ηγεσία της οργάνωσης, ούτε βέβαια με το ναζιστικό χαρακτήρα της, αλλά αποτελούσαν κατά την ίδια συρροή τυχαίων περιστατικών!

Το γιατί το καθεστώς αναγκάστηκε να κλείσει έστω και για λίγο, έστω και με ποινές - φάρσα, έστω και με άθικτο τον ιδεολογικό τους πυρήνα, τους ναζιζώνες στη φυλακή το αναλύουμε σε άλλες, γενικότερο πολιτικό χαρακτήρα τοποθετήσεις μας στη «Νέα Ανατολή». Εκείνο όμως που πρέπει κάθε αριστερό άνθρωπος και πιο πλατιά κάθε δημοκράτης να καταλάβει και στη συνέχεια να καταγγείλει είναι το πόσο ακριβές στα πύουρα και φτηνές στο αλεύρι στάθηκαν όλη την περίοδο δράσης και πολιτικής γιγάντωσης της ναζιστικής συμμορίας οι ηγεσίες του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ (και φυσικά οι εξωκοινοβουλευτικές «ουρές» τους, που ως στολίσκος ακολουθούν τις ναυαρχίδες του Περισσού και της Κουμουνδούρου σε όλα τα μεγάλα και μικρά πολιτικά και ιδεολογικά ζητήματα).

Η πολιτική σημασία της άρνησης του «Εκτός Νόμου» και της «αποθέωσης» της απόφασης του Τριμελούς Εφετείου

Το ερώτημα με δυο λόγια είναι: πώς οι άτεγκτοι «αντικαπιταλιστές» του ψευτοΚΚΕ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και οι «αντινεοφιλελεύθεροι» του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν αναγνωρίζουν στην αστική δημοκρατία το δικαίωμα - ούτε προσπαθούν να την αναγκάσουν - να ασκεί δίκαιη δημοκρατική δικτατορία και βία στους ναζιστές, επειδή είναι αντιλαϊκή και ταξικά άδικη, θεωρούν ταξικά δίκαιη ή εν πάση περιπτώσει «ανεκτή» και άξια χει-

ροκροτημάτων και πανηγυρισμών μια ετυμολογία δικαστηρίου που κάθε άλλο παρά καταφέρει συντριπτικό πλήγμα στους ναζί και που είναι απογυμνωμένη από κάθε αξία για τη ναζιστική ιδεολογία και πρακτική;

Πώς οι ίδιοι άνθρωποι που δικαιολογούνταν ότι «δεν μπορούν να κάνουν αντιχρυσουγίτικα μέτωπα με ψηφοφόρους μνημονιακών κομμάτων» (ΣΥΡΙΖΑ) ή «κομμάτων του κεφαλαίου» (ψευτοΚΚΕ), έκαναν κανονικότατα μέτωπο ακόμη και με τη γι' αυτούς «νεοφιλελεύθερη και ακροδεξιά» ΝΔ του Μητσοτάκη, που βρέθηκε με το γραμματέα της την ημέρα ανακοίνωσης της απόφασης στο δικαστήριο και ζήτησε καταδίκη; Κανείς από τους «αντιδεξιούς» σοσιαλφασίστες δεν την πείραξε, ούτε την αποδοκίμασε, οπότε πρακτικά την αποδέχθηκε ως τμήμα του υποτιθέμενου «αντιφασιστικού» μετώπου της δίκης. Έγιναν ξαφνικά κνίτες και συριζαίοι ζηλωτές του αντιφασιστικού μετώπου (και μάλιστα τόσο πλατιού που χωρά πρακτικά τους πάντες), κάνοντας στροφή 180 μοιρών; Και την έκαναν αυτή τη στροφή σε πλήρη συντονισμό με τα καθεστωτικά κανάλια, που θυμήθηκαν με καθυστέρηση ετών να βγάλουν φιλιπικούς κατά του Μιχαλολιάκου, του Κασιδιάρη και του Παππά, κανάλια τα οποία μάλιστα ο ΣΥΡΙΖΑ από το πρωί ως το βράδυ καταγγέλλει ως «διαπλεκόμενα με τη νεοφιλελεύθερη ακροδεξιά κυβέρνηση»; Μήπως μέσα σε όλους αυτούς τους ομορτυνισμούς και τις φαινομενικά ανεξήγητες αντιφάσεις κρύβεται κάτι το πολύ βρώμικο;

Οι μαρξιστές δεν πιστεύουν στα θαύματα, όπως οι αστοί ιδεαλιστές και μεταφυσικοί, που δεν έχουν καν βαρεθεί να «εντυπωσιάζονται» κάθε τόσο με φαινομενικά αναίτιες και ξαφνικές μεταστροφές, που στην Ελλάδα είναι μάλιστα συχνότατες. Οι δυτικοί μονοπωλιστές, οι πολιτικοί εκπρόσωποι και οι διανοούμενοί τους, είναι έτοιμοι να δεχθούν ότι, σε μια νύχτα, ρωσόδουλοι κνίτες φίλοι του ευρασιατιστή (επί της ουσίας ναζιστή) Ντούγκιν όπως ο Κοτζιάς γίνονται πρωταθλητές του δυτικισμού και απελευνώνουν Ρώσους διπλωμάτες, ότι οι Τσίπρες που κόντεψαν να ανατινάξουν την Ευραζία εκβιάζοντας την για δανεικά κι αγύριστα μετατρέπονται σε ένα εξάμηνο σε φίλους (φαινομενικά ακόμη και σε υποτακτικούς) της Γερμανίας και εφαρμοστές μέτρων «ρεαλιστικής λιτότητας» ή ότι ο εθνοφασίστας Σαμαράς έγινε, από φαιο-«κόκκινος» αντιευρωπαίος, πρώτος πλασιέ στην Ελλάδα και προπαγανδιστής της ρωσικής στρατηγικής του “ορθόδοξου τόξου”, πρώτα μνημονιακός ευρωπαϊστής και στη συνέχεια κληροδοτήτης του κόμματός του στο «δυτικότερο των δυτικών και πλέον φιλελεύθερο των φιλελεύθερων» Μητσοτάκη.

Ο τελευταίος βέβαια έχει - όλως τυχαίως - αρχισύμβουλο και υπουργό του δημόσιου τομέα τον παλιό γραμματέα της «Κ»ΝΕ, μετέπειτα έμπιστο του Λαλιώτη και στη συνέχεια του γραμματέα του ανοιχτά ρωσόδουλου ΑΚΕΛ και πρόεδρου της Κύπρου από το 2008 έως το 2013 Χριστόφια, Θεοδωρικάκο. Αλλά κι αυτός πιθανότατα, σύμφωνα με τους «οξυδερκέστατους» δυτικοφιλελεύθερους εντός και εκτός Ελλάδας, είναι πλέον «άλλος άνθρωπος», καθόλου κνίτης, καθόλου λαλιωτικός και καθόλου ρωσόδουλος, αν και το 2013 φιγούραρε μπροστά-μπροστά ως «προσκεκλημένος» (!) στο «19ο» συνέδριο του ψευτοΚΚΕ.

Για μας η στάση του σοσιαλφασισμού στο ζήτημα της νομιμότητας της «Χρυσής Αυ-

γής» και η εμφαντική παρουσία της ηγεσίας του ως «πρωτοπόρας δύναμης» έξω από το δικαστήριο την ημέρα της απόφασης, που φαινομενικά μοιάζουν αντιφατικές, ενόνοται από ένα ενιαίο νήμα: το νήμα αυτό είναι η γραμμή «τα κλασσικά και ξεφτισμένα ναζιστικά σύμβολα σε φανταχτερή, αλλά προσωρινή φυλάκιση για τον καθησυχασμό των φιλελεύθερων της Δύσης, ενώ όλη η πλατφόρμα του φαιο-«κόκκινου», αντισημιτικού και του συνωμοσιολογικού αντικαπιταλισμού, του κανιβαλικού εθνορατσισμού και σωβινισμού και, πάνω απ όλα της πούτινοφιλίας μένει άθικτη και στην εξουσία. Ταυτόχρονα οι ίδιοι οι ναζιζώνες όντας ελεύθεροι να προπαγανδίζουν και να οργανώνουν πολιτικές εκδηλώσεις των μελών τους από τη φυλακή μετατρέπονται στα μάτια της υπεραντιδραστικής βύσσης τους σε εθνομάρτυρες. Σαν τέτοιοι μπορούν να χρησιμοποιηθούν όποια στιγμή τα ρώσικα αφεντικά τους το αποφασίσουν, ξεχνώντας τα ναζιστικά τους σύμβολα στο όνομα της ανάγκης για τη “μεγάλη εθνική ενότητα». Ο Κασιδιάρης, μάλιστα, καμαρώνει ότι το νεοπαγές έκτρομά του, οι «Έλληνες για την Πατρίδα», οργάνωσε, με τον ίδιο στη φυλακή, κατάθεση στεφανιών για την 28η Οκτώβρη, με λίγα άτομα, αλλά σε πολλές περιοχές της χώρας. Ο δε έτερος κατάδικος ναζιστής Λαγός, που απολαμβάνει ακόμα την ασυλία του «ευρωβουλευτή», καλεί τη συμμορία και το κόμμα του Κασιδιάρη, τον ναζί Πλεύρη και άλλες «εθνικές και πατριωτικές» δυνάμεις σε κοινό κατέβασμα στις επόμενες βουλευτικές εκλογές.

Η ταύτιση ψευτοαριστεράς - ναζιστών στην πλατφόρμα και στους κύριους εχθρούς

Και πραγματικά, πώς θα μπορούσαν οι απερίγραπτοι αυτοί κνιτοσυριζαίοι καιροσκόποι να κάνουν μια πιο βαθιά σύγκρουση με τη «Χρυσή Αυγή» από αυτή την άνευρη, επιφανειακή και «ψυχρή» δικονομική και όχι πολιτική» που έκανε η αστυνομία και η Δικαιοσύνη των Σαμαράδων και Βενιζέλων, των Μητσοτάκηδων ή αλλιώς η Δικαιοσύνη των τσιπρο-ακροδεξιών Θάνου και των Παπαγελοπούλων; Μήπως με την εξαίρεση του μεταναστευτικού, όπου ψευτοαριστερά και κλασσικοί ναζιφασίστες έχουν μοιράσει αντίθετους ρόλους στα πλαίσια ενός αντιδραστικού διπόλου “έξω όλοι, σφραγισμένα σύνορα - μέσα όλοι, ορθάνοιχτα σύνορα” εδώ και δεκαετίες στα πλαίσια μιας ενιαίας στρατηγικής διχασμού και ρατσιστικοποίησης των μαζών, οι πολιτικοϊδεολογικές θέσεις της «Χρυσής Αυγής» δεν είναι σε γενικές γραμμές οι θέσεις της ψευτοαριστεράς;

Σε ποιο σημείο διάφεραν οι αναλύσεις των ψευτοΚΚΕ - ΣΥΡΙΖΑ με εκείνη των ναζί της «Χρυσής Αυγής» για τα αίτια της κρίσης και της εισόδου της χώρας στα μνημόνια, η ρητορική περί «τοκογλύφων τραπεζίτων», περί «γερμανοτσολιάδων» (που μάλιστα έκανε και το ιστορικό έγκλημα να ξεπλένει τους ναζιζώνες, πραγματικούς απογόνους των χιτλερόδουλων ταγματασφαλιτών, ως «νεοαντιστασιακούς» ενάντια στα δήθεν «τσιράκια του Σόιμπλε») και περί «νενέκων», περί «Ρωσίας αντίβαρου στην άκαρδη και εκμεταλλευτική Δύση»;

Δεν είναι σύσσωμες οι ηγεσίες του σοσιαλφασιστικού συνεχούς, που συνεχίζουν να αντιμετωπίζουν τον θλιβερό αποστάτη κάθε δημοκρατίας και κάθε Αριστεράς, το φιλοναζιστή αντισημίτη Μίκη Θεοδωράκη, ακόμη και σήμερα ως «εθνικό συνθέτη»

και «σύμβολο» των αγώνων της Αριστεράς, μολοντί ήδη από το 2010-2011 έχει δηλώσει ανοιχτά τον αντισημιτισμό του (https://www.youtube.com/watch?v=ptigXzNMtY&feature=emb_title), ενώ πιο πρόσφατα έχει δηλώσει ότι «οι χρυσαυγίτες αγαπούν την πατρίδα με έναν ερεϊστικό τρόπο» (<https://www.news247.gr/koinonia/epimenei-o-mikis-theodorakis-oi-chrysagites-agapoun-tin-patrida-me-enan-erestiko-6574753.html>);

Δεν ήταν πολιτευτές, συνεργάτες, στελέχη και δημοσιογραφικές γραφίδες του ΣΥΡΙΖΑ, είτε ως ANEA είτε αργότερα και εντός του ίδιου του κόμματος του Τσίπρα, στο οποίο μεταπήδησαν, που είτε αναπαρήγαγαν ανοιχτά χιτλερικές αντισημιτικές θεωρίες (Καρυπίδης), είτε σχετικοποιούσαν το Ολοκαύτωμα με σκίτσα που παρομοίαζαν το πανανθρώπινη διάσταση ιστορικό έγκλημα Άουσβιτς με οικονομικά μέτρα λιτότητας, είτε ανοιχτά αντιμετώπιζαν τη «Χρυσή Αυγή» ως τμήμα του «εθνικού μετώπου κατά των δανειστών»;

Δεν ήταν ο συνεργάτης του φαιο-«κόκκινου» εθνοφασίστα Καζάκη στην φυλλάδα «Το Χωνί» Χριστοφορίδης, που αργότερα έγινε υποψήφιος των ANEA και τελικά στενός συνεργάτης του Ν. Παππά και σήμερα τέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, που έγραφε άρθρα για το πώς συμπάθησε μια χρυσαυγίτσα σερβιτόρα, «κανονικοποιώντας» τη συμμορία και δικαιολογώντας - ξεπλένοντας τους ψηφοφόρους της; (<https://www.newsbomb.gr/bloggers/giorgos-hristoforidis/story/214015/hrysi-aygi-hthes-sympathisa-mia-hrysaygitissa-Xhes-sympathisa-mia-Chrysaugitissa>).

Δεν ήταν ο υποψήφιος των ANEA για περιφερειάρχη Δυτικής Μακεδονίας Θ. Καρυπίδης (που ψηφίστηκε σούμπιτος από τον ΣΥΡΙΖΑ στον β' γύρο και εξελέγη, παρά τις καταγγελίες για το ποιόν του), ο οποίος μάλιστα ήταν και κανονικότατα κομματικός υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ και πάλι για την περιφέρεια το 2019, που έκανε αντισημιτικά λογοπαίγνια για τους εβραίους, τη Χανούκα και το όνομα του κρατικού καναλιού της τηλεόρασης επί Σαμαρά (NEPIT), υιοθετώντας ξεκάθαρα το χιτλερικό κανιβαλικό αφήγημα περί «εβραϊοκίνητων κυβερνήσεων»; Ο ίδιος μάλιστα ξέπλενε και ανοιχτά τη «Χρυσή Αυγή» την εποχή της πρώτης σύλληψής της (βλ. <https://www.newpost.gr/post/320564/o-theodwros-karypidhs-h-xrysh-aygh-h-nerit-kai-oi-ebraioi>).

Δεν ήταν ο φυγόδικος σήμερα υπάρχηγός του Μιχαλολιάκου Χρ. Παππάς που στις αρχές του 2015 καλούσε τον ΣΥΡΙΖΑ στη Βουλή να συγκρουστεί πιο κάθετα με την Ευρώπη, λέγοντάς του ότι έχει δίπλα του ένα ενιαίο αντιμνημονιακό μέτωπο ΣΥΡΙΖΑ, ANEA, «Χρυσή Αυγή» και ΚΚΕ, χωρίς κανέναν τους να βγάλει άχνα και να κατακεραυνώσει τον ναζιστή, όπως είχε καταγγείλει τότε η ΟΑΚΚΕ (<https://www.oakke.gr/component/k2/item/495>);

Δεν ήταν οι βουλευτές των ANEA, συγκυβερνήτες του ΣΥΡΙΖΑ (και σήμερα ενταγμένοι σε αυτόν στην πλειοψηφία τους) που ψήφισαν μαζί με τη Χ.Α. σε ψηφοφορίες για εξεταστικές επιτροπές κατά υποτιθέμενων «κλεφτών πολιτικών» των ΠΑΣΟΚ - ΝΔ την περίοδο 2012-2015, ενισχύοντας έτσι έμμεσα (συχνότατα και άμεσα) σε κάθε καφενείο της χώρας τη χρυσαυγίτικη πολιτική ανάλυση (περί κλεφτών πολιτικών) για τα αίτια της κρίσης;

Δεν ήταν ο ΥΠΕΞ του Τσίπρα, πρώην κνίτης και ναρίτης Κοτζιάς, του οποίου τη φιλορωσική στροφή με το που ανέλαβε καθήκοντα χαιρέτισε η ναζιστική συμμορία το Γενάρη

του '15; ([Αποδέχεται τη στρατηγική Κοτζιά υπέρ της Ρωσίας και η Χρυσή Αυγή](http://www.parapolitiki.com/2015/01/apodexetai-ti-stratigiki-kotzia-yper-tis-rosias-i-xrysi-aygi.html), <http://www.parapolitiki.com/2015/01/apodexetai-ti-stratigiki-kotzia-yper-tis-rosias-i-xrysi-aygi.html>).

Δεν ήταν η πρόεδρος της Βουλής, με πρόταση Τσίπρα - ΣΥΡΙΖΑ, Κωνσταντοπούλου που έδωσε την πιο μεγάλη ώθηση για την αποφυλάκιση και των τελευταίων χρυσαυγίων το 2015, όταν εκείνη ζητούσε μετά πάθους να αποφυλακίζονται για να μπορούν να ψηφίζουν στη Βουλή οι «βουλευτές» της ναζιστικής δολοφονικής συμμορίας, αλλιώς τικά λέει δεν είχαμε «νόμιμη συγκρότηση του σώματος»;

Δεν ήταν οι Βούτσης και σία, οι Κατρούγκαλοι και οι Χρυσόγονοι, οι Μπελαντίδες και κάθε λογής ψευτοαριστερός συνταγματολόγος και νομικός (https://www.avgi.gr/koinonia/88436_ektos-nomoy-i-hrysi-aygi), που με στεντόρεια φωνή διακήρυσσαν ότι δεν υπήρχαν στοιχεία που να «δέχονται» την υπόθεση της Χρυσής Αυγής κι ότι τελικώς η συμμορία θα αθωνόταν, λαμβάνοντας τότε συγχαρητήρια από την εφημερίδα και τα σάιτ της Χρυσής Αυγής (<https://koinonikosethnikismos.wordpress.com/2014/05/08/>), που χρησιμοποιούσε τα λόγια τους ως απόδειξη του ότι υφίσταται «πολιτική δίωξη»; Ή μήπως δεν ήταν και πάλι ο Μπελαντής, που εξέφρασε την ανατριχιαστική για άνθρωπο που αυτοαποκαλείται αριστερός ότι «η «Χρυσή Αυγή» μπορεί να είναι παράλληλα νόμιμο πολιτικό κόμμα και παράνομη εγκληματική οργάνωση. Μπορεί να έχει ένα επίσημο και ένα επιχειρησιακό δίκτυο. Αν μπορούσαμε να συγκροτήσουμε μια θεώρηση, κατά την οποία όλη η Χ.Α. συλλογικά λειτουργεί ως επαναστατική οργάνωση και οι βίαιες πράξεις υπάγονται όντως και οργανώνονται από τη συλλογική της βούληση και την ηγεσία της, τότε θα ποινικοποιηθεί ενδεχομένως όλη η οργάνωση. Αυτό είναι μια πρώτη σκέψη. Όμως, αυτό το ενδεχόμενο δεν είναι ιδιαίτερα ισχυρό, ούτε νομικά ούτε πολιτικά». (βλ. [Για την απαγόρευση της «Χρυσής Αυγής»](https://www.alterthess.gr/content/gia-tin-apagoreysi-tis-hrysi-aygis-toy-dimitri-mpelanti), <https://www.alterthess.gr/content/gia-tin-apagoreysi-tis-hrysi-aygis-toy-dimitri-mpelanti>).

Δεν ήταν ο Τσίπρας που στη βάση των παραπάνω είχε εκπονήσει την τερατώδη γραμμή «Η Χρυσή Αυγή όχι εκτός νόμου, αλλά ενώπιον του νόμου» (<https://www.naftemporiki.gr/story/702808>), που είναι καλυμμένη η γραμμή της φιλοναζιστικής εισαγγελείας της δίκης περί «μεμονωμένων εγκλημάτων»;

Δεν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ που στις αυτοδιοικητικές εκλογές του 2014 κάλεσε ουσιαστικά σε «αντιμνημονιακό μέτωπο» με τους ναζί για τον β' γύρο (<https://www.tanea.gr/2014/05/20/politics/sygrwroxarti-toy-syriza-pros-ti-xrysi-aygi-en-orpei-b-gyroy-kataggelei-to-pasok/>), με τη θεωρία ότι «οι ψήφοι δεν μυρίζουν», όπως είχαμε καταγγείλει ως ΟΑΚΚΕ και τότε (<https://www.oakke.gr/component/k2/item/383>);

Οι χρυσαυγίτες δεν ήταν που ψήφισαν παρέα με τους συριζαίους στην ψηφοφορία για εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας το 2014, προκειμένου να φέρουν το ΣΥΡΙΖΑ μια ώρα αρχύτερα στην εξουσία, ενώ στη συνέχεια υπερψήφισαν και την πρόταση του Τσίπρα για το φασιστικό δημοψήφισμα - φάρσα του Ιούλη του 2015;

Δεν ήταν οι συριζαίοι βουλευτές που σουλάτσαραν μαζί με τους βουλευτές του Καμμένου με τους Παππά - Κασιδιάρη στα Καστελόριζα το 2016, βάζοντας τους στρατιώτες να αποδίδουν «τιμές» μεταξύ άλλων και στους ναζιάδες με προσοχές και παραγγέλματα, με την «Αυγή» μάλιστα να πανηγυ-

ρίζει ότι «ο Ερντογάν δεν έβγαλε ούτε κιχ» για την επίσκεψη στο μεθοριακό νησί και να δημοσιεύει, ασχολίαστη, τη φωτογραφία με τους συριζαίους, τους ανελίτες και τους ναζιάδες επισκέπτες; (βλ. [εδώ](https://www.thetoc.gr/politiki/article/i-augi-panigurizeigia-ti-fwto-suriza-anel-me-kasidiari/), <https://www.thetoc.gr/politiki/article/i-augi-panigurizeigia-ti-fwto-suriza-anel-me-kasidiari/>).

Και αμέσως μετά, δεν ήταν ο υπουργός Δικαιοσύνης της πρώτης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ Παρασκευόπουλος, που καλούσε σε προσέγγιση με τη Χρυσή Αυγή, σημειώνοντας: «Η εικόνα της συνύπαρξης στο Καστελόριζο και στη Ρω σε πολλούς μας δεν άρεσε. Από την άλλη όμως πρέπει να αποφασίσουμε τι προτιμούμε: Μια προσπάθεια ένταξης της Χρυσής Αυγής στο κλίμα της δημοκρατίας ή τη διαρκή ρήξη. Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να προηγηθεί η ουσία μιας σύγκλισης», επισημαίνει ο κ. Παρασκευόπουλος.

Και συνεχίζει: «Η Χρυσή Αυγή πρέπει να δεχθεί έμπρακτα την υπαγωγή της στους θεσμούς της Δημοκρατίας. Και αυτή την στάση, αν και όταν εκδηλωθεί, πρέπει να τη στηρίζουν τα δημοκρατικά κόμματα».

Η τοποθέτηση αυτή είχε προκαλέσει αντιδράσεις ακόμη και από ολότελα υποτελή στον ΣΥΡΙΖΑ μέσα ενημέρωσης, όπως το Tvxs του Κούλογλου, σήμερα ευρωβουλευτή του κόμματος ([Προσέγγιση με τη Χρυσή Αυγή προτείνει ο Παρασκευόπουλος](https://www.proseggisi-me-ti-xrysi-aygi-proteinei-o-paraskeyoyoylos), <https://www.tvxs.gr/news/ellada/proseggisi-me-ti-xrysi-aygi-proteinei-o-paraskeyoyoylos>).

Δεν ήταν οι χρυσαυγίτες που υπερψήφισαν την ακροδεξιά νεοκαρμανλικιά - σοιπρική Θάνου ως πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για την Επιτροπή Ανταγωνισμού (https://www.ethnos.gr/politiki/11251_yper-toy-diorismoy-thanoy-syriza-anel-hrysi-aygi-kai-enosikentron) και που ασκούσαν, μαζί με τους συριζαίους, ρόλο κατηγορούμενων στις επιτροπές που έστηνε ο ΣΥΡΙΖΑ στο πλαίσιο της φασιστικής σκευωρίας Novartis ακόμη και λίγο πριν το τέλος της διακυβέρνησης Τσίπρα;

Το ψευτοΚΚΕ βασικός θεωρητικός της πολιτικής νομιμότητας της ναζιστικής συμμορίας

Δεν ήταν ο Ριζοσπάστης που τόσο την επομένη της εισόδου των ναζί στη Βουλή το 2012, όσο και την επομένη της δολοφονίας του ηρωικού αντιφασίστα Παύλου Φύσσα, έκανε ουσιαστικά μόκο για τον ΕΙΔΙΚΑ ναζιστικό χαρακτήρα της Χρυσής Αυγής, περιοριζόμενος να ασκεί «κριτική» στους ναζιάδες του τύπου ότι είναι «κόμμα του κεφάλαιου και των εργοδοτών και υπέρ των επενδύσεων»;

Ο αντισημιτισμός, η δολοφονική βία, η ρατσιστική αποχαλίνωση, οι ύμνοι στο Χίτλερ, η πρωτόγνωρη για ευρωπαϊκή χώρα μετά το 1945 ασυδοσία των ναζιστών δεν υπήρχαν πουθενά στην «αντιχρυσουγίτικη» πλατφόρμα του ψευτοΚΚΕ, που έλεγε για τους ναζί πάνω κάτω τα ίδια που λέει για κάθε άλλο από τα «αστικά κόμματα του κεφάλαιου» που τάχα κατακεραυνώνει ασταμάτητα (ενώ το πιο βαθιά αντιδραστικό αστικό και μάλιστα ξενόδοουλο φιλοϊμπεριαλισμό κόμμα της χώρας είναι το ίδιο).

Χαρακτηριστικά είναι ορισμένα άρθρα και σχόλια της εφημερίδας του ψευτοΚΚΕ το πρώτο εξάμηνο του 2012, όταν δηλαδή οι ναζιάδες έκαναν, με τις πλάτες σύσσωμου του διακομματικού καθεστώτος, το πολιτικό «ρεσάλτο» από το ναζιμαφίωζικο περιθώριο στην «κεντρική πολιτική σκηνή», που τους έφερε στη Βουλή.

- Στο «χρυσό» θερμοκήπιο των μο-

νοπολιών, (<https://www.rizospastis.gr/columnPage.do?publDate=25%2F4%2F2012&columnId=161>)

- Γιατί προβάλλουν τον μπαμπούλα της «Χρυσής Αυγής»; (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=6826039>)

- Υπηρεσίες βολικές στο σύστημα, (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=6815560>)

Από την 1η του Γενάρη του 2012 έως λίγες ημέρες πριν τις εκλογές, η μόνη κριτική που ασκεί το ψευτοΚΚΕ στη ναζιστική συμμορία, την οποία αλαφρώνοντας την δεν την αποκαλούσε για πολλά χρόνια συνήθως χιτλερική αλλά απλώς «φασιστική», «χουντική» κλπ, είναι ότι δεν είναι πραγματική «αντισυστημική δύναμη» και ότι είναι «κόμμα του κεφάλαιου και εξυπηρετεί το σύστημα, παρά τη ρητορεία της».

Ουσιαστικά το ψευτοΚΚΕ εξωραΐζε και δικαίωνε στα μάτια των ψηφοφόρων τη δολοφονική συμμορία, ξεπλένοντάς την για τη δολοφονική βία της και τον βάρβαρο, εντελώς ξεχωριστά χιτλερικό χαρακτήρα της. Έφτανε μάλιστα να την κατηγορεί ότι με τη δράση της δίνει «άλλοθι» σε ΠΑΣΟΚ - ΝΔ, δηλαδή ότι δεν είναι η ίδια ο κύριος εχθρός κάθε δημοκρατικού και πολιτισμένου ανθρώπου, αλλά ότι με τη δράση της εννοεί το σχέδιο των - προφανώς χειρότερων κατά τον Περισσό από την ίδια τη Χρυσή Αυγή - «κυβερνητικών αστικών κομμάτων». Κι όλα αυτά 67 χρόνια μετά τη συντριβή του ναζισμού από το παγκόσμιο μέτωπο όλης της ελευθερόφιλης ανθρωπότητας. Δεν αξίζει λοιπόν στους «επαναστάτες» κνίτες ο τίτλος του ξετσιπωτού αρωγού της συμμορίας;

Δεν ήταν άλλωστε το ψευτοΚΚΕ, το Φλεβάρη του 2012, που με τον αρχισυνδικαλιστή του στο εργοστάσιο της Χαλυβουργίας Ελλάδος στον Ασπρόπυργο, υποδέχτηκε τους χρυσαυγίτες με επικεφαλής τον Κασιδιάρη και τον Παναγιώταρο, δίνοντάς τους μικρόφωνο, χειροκροτώντας τους και βγάζοντας δια στόματος Σιφωνίου λόγο του τύπου «έχουμε όλοι την Ελλάδα στο πλευρό μας» (ενώ εκείνη την ώρα στο πλευρό του είχε τους ναζιστές, <https://www.youtube.com/watch?v=5b8TBnbNoUo>); Τι πολιτικό μήνυμα έδινε σε έναν λαϊκό κόσμο αυτή η κίνηση, πέρα από το ότι, «με όλες τις διαφορές τους», ψευτοΚΚΕ και Χρυσή Αυγή είναι «εργατικά και λαϊκά ρεύματα», που βρίσκονται απέναντι στα «κόμματα του κεφάλαιου που μας πείνασαν»;

Για να πάμε μάλιστα και λίγο πιο πίσω, καθώς τα προηγούμενα φωτίζουν και εξηγούν τα μελλούμενα, δεν ήταν το ψευτοΚΚΕ που, το 2002, όταν ο φασίστας Καρατζαφέρης συμπεριέλαβε 4 γνωστά στελέχη της ναζιστικής συμμορίας (μεταξύ αυτών ο Παναγιώταρος) στο ψηφοδέλιό του για την Υπερνομαρχία Αθήνας - Πειραιά, κατάγγελλε όποιον αναδείκνυε το θέμα ότι παίζει το «αντιδεξιό παιχνίδι του ΠΑΣΟΚ»; Τότε η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, που είχε αποκαλύψει αυτό το σκάνδαλο, πραγματοποίησε συνέντευξη Τύπου για την καταγγελία του Καρατζαφέρη και μεταξύ άλλων είχε εκδώσει την εξής ανακοίνωση:

«Καταγγελία Για Τη Συμμετοχή Ναζιστών Της “Χρ. Αυγής” Στο Συνδυασμό Του Καρατζαφέρη

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία καταγγέλλει την επίσημη συμμετοχή στο Συνδυασμό του Γ. Καρατζαφέρη για τις νομαρχιακές εκλογές τεσσάρων μελών της ναζιστικής και δολοφονικής “Χρυσής Αυγής”, τους Βασίλειο Κολιό,

Η απύθμενη υποκρισία της ψευτοαριστεράς στο ζήτημα της δίκης των ναζιστών

Συνέχεια από τη σελ. 11

Μιχαήλ Παπαδημητρίου, Νικόλαο Σκάντζο και Ηλία Παναγιώταρο. Ο τελευταίος είναι μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της "Χ.Αυγής", τον οποίο ο Γ. Καρατζαφέρης προμηδο-τεί στην εφημερίδα του σαν "εκλεκτή υποψη-φιότητα".

Την ώρα που σε όλη την Ευρώπη οι ανοιχτοί υπερασπιστές του Χίτλερ βρίσκονται εκτός νόμου στην Ελλάδα προωθούνται σε κρατικά αξιώματα. Πρόκειται για ευθεία πρόκληση στη μεταπολιτευτική δημοκρατία, για πρόκληση απέναντι σε κάθε πατριώτη, για σιχαμερή βεβήλωση κάθε νεκρού του αντιφασιστικού πολέμου 1940-44, για μοναδική ντροπή για την Ελλάδα και στίγμα για όλη τη δημοκρατική Ευρώπη.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία καλεί όλα τα πολιτικά κόμματα να πάρουν θέση και να καταδικάσουν αυτήν την πρώτη απόπειρα ναζιστών να αποκτήσουν ένα μερίδιο εξουσίας σε αυτή τη χώρα. Επίσης καλεί όλους τους συνδυασμούς στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, ιδιαίτερα εκείνους για την Υπερνομαρχία της Αθήνας, να καταδικάσουν τον συνδυασμό που εκκολάπτει το αβγό του φιδιού.

Αθήνα, 29 Σεπτεμβρίου 2002»

Οι Γκέμπελς του Περισσού, αυτοί οι πιο φανατικοί αντικομμουνιστές των αντικομμουνιστών και προστάτες της πολιτικής νομιμότητας της ναζιστικής συμμορίας, είχαν σχολιάσει τις πρωτοβουλίες της «Αντιναζιστικής» στην εφημερίδα τους, στις 9 του Οκτώβρη του 2002, με τον εξής ανατριχιαστικό τρόπο:

Όλοι Φώφη; (<https://www.rizospastis.gr/story.do?id=1462024>)

«Πρόθυμους συμμάχους στον... αγώνα του κατά της «ακροδεξιάς» φαίνεται ότι βρήκε ο γραμματέας του ΠΑΣΟΚ, Κ. Λαλιώτης, στους επικεφαλής μιας ομάδας που αυτοαποκαλείται «Αντιναζιστική Πρωτοβουλία». Οι εκπρόσωποι της παραπάνω «μη κυβερνητικής οργάνωσης» παραχώρησαν χτες συνέντευξη Τύπου για να ζητήσουν το «κλείσιμο» της «Χρυσής Αυγής» και να καλέσουν τους πολίτες να καταψηφίσουν τους συνδυασμούς εκείνους που στα ψηφοδέλτια τους συμμετέχουν ακροδεξιοί. Οι κύριοι αυτοί έκαναν και ένα βήμα παραπέρα, καταγγέλλοντας κάθε αριστερό που δεν είναι ΠΑΣΟΚ ότι «βαδίζει στο ίδιο πολιτικό πλαίσιο με τη "Χρυσή Αυγή"», εμφανίζοντας ανύπαρκτες δηλώσεις και παρερμηνεύοντας άλλες, εκδηλώνοντας εν τέλει έναν αστείο, αλλά και ύπουλο αντικομμουνισμό.

«Μη κυβερνητικές οργανώσεις»...

Η δε Παπαρήγα, την ίδια μέρα, είχε επιτεθεί στην Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, χωρίς να την κατονομάσει, με ανάλογα αστεία και γκεμπελικά επιχειρήματα, όπως ότι «δεν αντιμετωπίζονται τέτοια φαινόμενα ούτε με τις αντιναζιστικές οργανώσεις. Μάλλον κάνουν διαφήμιση και μάλλον ενδιαφέρονται να κεντρίσουν το ζήτημα αυτό παρά να το αντιμετωπίσουν. Πρέπει να πάμε μπροστά. Δε θα αντιμετωπίσουμε τις μνήμες της χούντας, πηγαίνοντας πίσω. Δεν ξέρω ποιος επιδιώκει αυτό το πράγμα, αλλά θα πέσει στο λάκκο που ανοίγει με αυτό τον τρόπο», καθώς και ότι «άλλο πράγμα να συνειδητοποιείς το ότι μπορεί να υπάρχει βάση στην ανάπτυξη τέτοιων αντιλήψεων που τις προκαλεί όμως η νεοφι-

λελεύθερη πολιτική και η νέα τάξη πραγμάτων κι άλλο πράγμα να είσαι χωμένος μέσα σε αυτή την πολιτική και να εμφανίζεσαι σαν ο σημαιοφόρος του αντιναζισμού και του αντιφασισμού». («Με αντεπίθεση στη νέα τάξη πραγμάτων αντιμετωπίζονται εθνικισμός και ρατσισμός», <https://www.rizospastis.gr/story.do?id=1464023>).

Και οι αντισημίτες του NAP στο «χορό» του ξεπλύματος των ναζιστών

Θα θέλαμε να αποφύγουμε να μιλήσουμε αρνητικά για έναν άνθρωπο που προσφατα έφυγε από τη ζωή αλλά δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στο ότι ο ιδεολογικός «ταγός» του NAP και της εφημερίδας του, Πριν, κυρίαρχης συνιστώσας μέσα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Δελαστίκ, την επομένη της δολοφονίας Φύσσα, ανέπτυξε στο ραδιόφωνο του ΣΥΡΙΖΑ "Στο Κόκκινο 105,5" (<https://independentnews.gr>) τη θεωρία ότι η δολοφονία Φύσσα έγινε πιθανότατα με εντολή της «μνημονιακής ΝΔ» για να αποπροσανατολιστεί η δημόσια συζήτηση από τα μνημονιακά οικονομικά μέτρα; Σε μια εποχή που ο σοσιαλφασισμός και οι κλασικοί ακροδεξιοί εταίροι του είχαν πείσει το λαό ότι υπεύθυνοι για την πείνα του ήταν οι Ευρωπαίοι και οι ντόπιοι «υποτακτικοί» τους, η ανάλυση αυτή χρωμάτιζε τους ναζήδες ως θύματα προβοκάτσιας «αυτών που μας πείνασαν», καθιστώντας τους αυτόματα συμπαθείς σε μια πολιτικά καθυστερημένη μάζα και πρωτοπόρο μάλιστα τμήμα του «αντι-δανειστές» μετώπου.

Τα ίδια έγραφε ο Δελαστίκ και στην εφημερίδα της οργάνωσης (ΕΕ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ απειλούν τη δημοκρατία, <https://prin.gr/2013/09/>).

Δεν ήταν τέλος ο έτερος «αγαπημένος» ολόκληρου του σοσιαλφασιστικού συνεχούς, από το ΣΥΡΙΖΑ ως την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αντισημίτης Άρης Χατζηστεφάνου (στον οποίο η ΕΦΣΥΝ έχει δώσει ολόκληρη προσωπική αυτόνομη στήλη), που είχε γράψει, σε ανάλογη με τον Δελαστίκ γραμμή, άρθρο με τίτλο «Η απαγόρευση της Χ.Α θα ολοκληρώσει την τραπεζική δικτατορία» (<https://seisaxthia.wordpress.com/2013/09/24/>), το οποίο σήμερα, ως γνήσιος διπρόσωπος, μολονότι τότε κυκλοφόρησε πλατιά, το έχει κατεβάσει από τη σελίδα του, Info-War;

Το τι θα κάνει το ρωσόδουλο καθεστώς με τους βασικούς αρχηγούς των ναζήδων ως πρόσωπα, τη στιγμή που ο Πούτιν ντύνεται με το μανδύα του «μέγα αντιναζιστή» και δε θέλει τις παλιές και σκουριασμένες σβάστικες να του λερώνουν το σύγχρονο ευρασιατικό του και μάλιστα αντιναζιστικό του αφήγημα, είναι ακόμη ανοικτό. Εκείνο που όμως που είναι σίγουρο είναι ότι η πλατφόρμα τους σε όλα τα σύγχρονα ζητήματα, από τα ελληνοτουρκικά και το μακεδονικό μέχρι την οικονομία και τα γενικά ιδεολογικά «βάθρα» του έθνους, θα μείνει άθικτη από κάθε Μητσοτάκη, από κάθε λαλιωτική Γεννηματά κι ακόμη περισσότερο από κάθε κνίτη, συριζαίο και ναρίτη σοσιαλφασίστα ηγέτη, μιας και αποτελεί στην ουσία την απόλυτη «εθνική γραμμή» της υπανάπτυξης, της πείνας, της υποτέλειας και τελικά της συμμετοχής σε έναν παγκόσμιο πόλεμο, αυτή τη φορά στο στρατόπεδο του φασισμού και της βαρβαρότητας.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ ΚΟΡΟΪΔΙΑ-ΟΧΙ ΟΙ ΝΑΖΙ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ-ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ Η Χ.Α ΑΠΟΝΑΖΙΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΡΑ Ο ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΩΝ

Συνέχεια από τη σελ. 2

εξεγέρθηκε ενάντια σε αυτό το νόμο), που σημαίνει ότι οποιοσδήποτε από τους ναζήδες, με νέο ή ακόμα και με τον ίδιο το συνδυασμό της «Χρ. Αυγής» μπορεί να συμμετέχει στις εκλογές. Όχι μόνο δηλαδή δεν έπρεπε να περάσει αυτή η διάταξη της διευκόλυνσης της πολιτικής επιβίωσης και οργάνωσης των ναζί, αλλά έπρεπε αντίθετα να περάσει και εδώ μια ιδιαίτερη διάταξη ότι ειδικά για τη διεύθυνση εγκληματικής συμμορίας με ρατσιστικά χαρακτηριστικά η κάθοδος στις εκλογές απαγορεύεται ακόμα και αν υπάρχει μόνο πρωτόδικη καταδίκη. Με αυτό το νόμο του ΣΥΡΙΖΑ ο υπερσυντηρητικός Άρειος Πάγος μόνο αν κάνει μια ξαφνική δικιά του δημοκρατική επανάσταση θα απαγορεύσει αυτή τη συμμετοχή. Ακόμα δηλαδή και αν επικαλεστεί κάποια νομική ερμηνεία για το ότι έχει κριθεί το ίδιο το κόμμα της «Χρ. Αυγής» ολόκληρο σαν εγκληματική συμμορία (πράγμα που δεν είναι ακόμα καθόλου σαφές από την ακόμα μη καθαρά διατυπωμένη δικαστική απόφαση), χρειάζεται ένα ξεκάθαρο σκεπτικό για ολόκληρο το κόμμα, τα στελέχη και τα μέλη του, που δεν υπάρχει μέχρι σήμερα από το δικαστήριο γιατί κάτι τέτοιο θα σημαίνει απαγόρευση του κόμματος της «Χρ. Αυγής» δηλαδή εφαρμογή του «εκτός νόμου» που απαιτούν η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ εδώ και 23 χρόνια και ως τώρα όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, κυρίως αυτά της ψευτοαριστεράς, αρνούνταν με ένταση. Σε κάθε περίπτωση στο πλαίσιο της σκέτα ποινικής εγκληματικής συμμορίας και όχι της ρατσιστικής, αντισημιτικής, χιτλερικής που έχει επιλέξει να ακολουθήσει το καθεστώς και το δικαστήριο ενάντια στη ΧΑ με ένα τεράστιο κενό για την αντιμετώπιση της από τους αστοδημοκρατικούς θεσμούς, η ποινή για καθένα από τους καταδικασμένους πρέπει να έχει επικυρωθεί και στο δεύτερο βαθμό και στον Άρειο Πάγο για να μπορέσει να γίνει νομικό επιχείρημα.

Ότι ο δρόμος της «Χρ. Αυγής» ή μιας μετάλλαξης της στο πολιτικό σκηνικό δεν έχει κλείσει αποδεικνύεται από το ότι αμέσως μετά τον εγκλεισμό του ο Κασιδιάρης έχει αρχίσει να δίνει συνεντεύξεις μέσα από τις φυλακές! Αυτή η προκλητική ασυδοσία του καταδικασμένου για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης αρχιναζί φαίνεται να επιβεβαιώνει την εκτίμηση που έχουμε διατυπώσει εδώ και καιρό ότι στους σχεδιασμούς των ρωσόδουλων είναι μια αναδιάταξη στο εσωτερικό της συμμορίας που θα έδινε μεγαλύτερη δύναμη στον Κασιδιάρη, τον μόνο της συμμορίας που ανοιχτά έχει καλέσει τον ρώσικο στρατό να μπει στην Ελλάδα.

Όλα αυτά σημαίνουν ότι εκείνο που πρέπει να κάνουν σήμερα οι δημοκράτες αντιφασίστες, είναι να αξιοποιήσουν τον τακτικό ελιγμό του καθεστώτος και την ανάσα που δίνει στο λαό αυτή η έστω μικρή ποινή τους και πιο πολύ η πτώση του ηθικού των στελεχών τους και του στρατού τους για να

μην αφήσουν τους ναζήδες σε χλωρό κλαρί καθώς για πρώτη φορά μετά τη σύλληψη τους το 2013 τα ΜΜΕ έβγαλαν λίγη από την κτηνώδη και ναζιστική τους μπόχα και μια σειρά στελέχη τους δείξαν το σιχαμερό θρασύδειλο χαρακτήρα τους. Τώρα πρέπει να απαιτήσουμε να βγουν στην πράξη εκτός νόμου, δηλαδή να σταματήσει κάθε πολιτική τους δραστηριότητα και εμφάνιση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το σημαντικότερο κατά τη γνώμη μας που έχουν να κάνουν οι δημοκράτες είναι να ξεκινήσουν μια εκστρατεία αποναζιστικοποίησης κυρίως στο κράτος αλλά και στην κοινωνία. Δηλαδή να καταγγελλθούν και να απομακρυνθούν από την αστυνομία και το στρατό αλλά και τη δικαστική εξουσία όλα αυτά τα στελέχη που δραστήρια στηρίζαν αυτούς η τον αντισημιτισμό (δική αρχι-ναζί Πλεύρη), να καταγγελλθούν σε όλο το λαό οι μητροπολίτες που τους είχαν ευλογήσει σαν πολιτικό κόμμα, όπως ο Νικόλαος Λαυρεωτικής και ο Σεραφείμ του Πειραιά, και πρώτα απ όλα να διαλυθεί το ανοιχτά ρατσιστικό και εντελώς παράνομο σωματείο της ΧΑ που το ψευτοΚΚΕ δέχεται να υπάρχει στη Ζώνη χωρίς να προσφεύγει εναντίον του στα δικαστήρια, κλπ.

Εννοείται ότι τίποτα από αυτά δεν μπορεί να έχει ουσιαστικό αποτέλεσμα αν δεν ξεκινήσει με μεγαλύτερη ένταση και σε βάθος η πιο απαραίτητη από ποτέ πάλι ενάντια στους υπερασπιστές μέσα στο αντιναζιστικό κίνημα της νομιμότητας του ναζισμού και των ναζιστικών οργανώσεων με δήθεν αριστερά αντικαπιταλιστικά και επαναστατικά συνθήματα, του τύπου ότι το κίνημα και όχι το κράτος πρέπει να καταστρέψει τους ναζί. Αυτά όλα δεν αποτελούν ακόμα μια στρατηγική αλλά μια τακτική αντεπίθεση, ουσιαστικά μια άμυνα από καλύτερες θέσεις στο ναζισμό και κυρίως στους ντόπιους και τους παγκόσμιους προστάτες του. Νομίζουμε ότι αυτή τη φάση την εκφράζει το σύνθημα ζύμωσης που σήκωσε η ΟΑΚΚΕ στην πραγματικά ιστορική και μεγαλειώδη διαδήλωση της δημοκρατικής νεολαίας στις 7 του Οκτώβρη:

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΧΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΑΖΙΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΑΣ

* Ο νέος ποινικός νομος του ΣΥΡΙΖΑ επιτρέπει σε όποιον καταδικάστηκε να επικαλεστεί την πιο ευνοϊκή διάταξη, ανάμεσα στους νόμους που ίσχυαν όσο κρατούσε η δική, δηλαδή μπορεί να κάνει τον πιο ευνοϊκό συνδυασμό διατάξεων ανάμεσα στον παλιό και στο νέο ποινικό κώδικα. Με βάση αυτή τη διευκόλυνση οι ναζί μπορούν να βγουν γρήγορα έξω διαλέγοντας ότι τους βολεύει από τον παλιό και ότι τους βολεύει από το νέο νόμο. Αυτά τα είπε ο Άρειος Πάγος σε γνωμοδότηση του που ερμήνευσε το σχετικό άρθρο μπούσουλα του νέου Ποινικού για το τι θα εφαρμόζεται για όλες τις ποινές (άρθρο 2 ΠΚ, <https://www.lawspot.gr/nomika-nea/elahistos-hronos-pragmatikis-ektisis-poinis-katheirxis-os-proyprothesi-horigisis>, με συνδυασμό παλιού και νέου ποινικού, η υποχρεωτική παραμονή στο κατάστημα κράτησης, δηλαδή η ελάχιστη πραγματική έκτιση συνολική ποινής κάθεμνης, ορίζεται στο 1/3 της ποινής!).

Το πιο πάνω κείμενο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 21/10/2020

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΚΟΨΗ ΤΟΥ ΞΥΡΑΦΙΟΥ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΑΧΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΡΑΜΠ-ΠΟΥΤΙΝ

Για τον τόσο αμφίρροπο χαρακτήρα της υπεύθυνο σε μεγάλο βαθμό το εσωτερικό μέτωπο στο δημοκρατικό κόμμα

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ, στις 05/11/2020

Τα μέχρι τώρα αποτελέσματα των αμερικάνικων εκλογών διαψεύδουν τα αρχικά προγνωστικά που έδειχναν άνετη νίκη στον Μπάιντεν καθώς παίζεται όσο ποτέ πριν στην κόψη του ξυραφιού η αποτροπή μιας δεύτερης θητείας Τραμπ, δηλαδή μιας δεύτερης προεδρίας Πούτιν στον Λευκό Οίκο. Στην πραγματικότητα κάπως έτσι θα έπρεπε να είναι μια εκλογική μάχη που θα κρίνει πολύ περισσότερο και από όσο αυτή του Ρούσβελτ το 1936 το ζήτημα του χρόνου αλλά και των προϋποθέσεων για την έκρηξη ενός νέου παγκόσμιου πολέμου με πρωτοβουλία του νεοχιτλερικού Άξονα Ρωσίας-Κίνας.

Έτσι εξηγείται γιατί ο εκπρόσωπος αυτού του Άξονα στην προεδρία των ΗΠΑ κάνει πρωτοφανείς στην εκλογική ιστορία των ΗΠΑ πραξικοπηματικές κινήσεις αρνούμενος να αναγνωρίσει την εκλογική διαδικασία και στέλνοντας ένοπλους τραμπούκους έξω από τα εκλογικά τμήματα για να απειλήσει ακόμα και με εμφύλιο τη χώρα αν είναι αρνητικό γι αυτόν το αποτέλεσμα των εκλογών.

Κυρίως όμως δεν είναι άσχετος με την κρίσιμότητα αυτών των εκλογών ο λόγος για τον οποίο σχεδόν εξαμίστηκε μέσα σε λίγους μήνες ένα μεγάλο πολιτικό πλεονέκτημα που είχε το δημοκρατικό κόμμα παρά τη συνάντηση δυο μεγάλων αρνητικών για την προεδρία Τραμπ παραγόντων, την εγκληματική αντιμετώπιση της πανδημίας και την αυταρχική αντιμετώπιση του μεγάλου δημοκρατικού κινήματος ενάντια στην αστυνομική βία και στο ρατσισμό. Έτσι τελικά οι αμερικανοί δημοκράτες βρέθηκαν να παλεύουν ψήφο-ψήφο για να σώσουν τη χώρα τους από έναν ασύλληπτο φασίστα και προβοκάτορα, ενώ υπέστησαν και το μεγάλο, επίσης απροσδόκητο σύμφωνο με όλα τα αρχικά προγνωστικά πλήγμα, ακόμα και αν πάρουν την προεδρία να μην πάρουν τη Γερουσία που θα τους βάζει διαρκή βέτο, ενώ θα κρατήσουν την πλειοψηφία αλλά θα χάσουν έδρες και στο κάστρο τους ήταν η Βουλή των αντιπροσώπων.

Πέρα από τη γενική παρακμή της αμερικάνικης και γενικά της δυτικής μονοπωλιακής αστικής τάξης, που άφησε την τύχη της μητρόπολής της να κρίνεται σε ελάχιστες διαφορές ψήφων σε μια δυο πολιτείες, αυτή η πορεία στην κόψη του ξυραφιού είναι προϊόν του πολύπλοκου διμέτρω αγώνα τον οποίο υποχρεώθηκε να δώσει η καμπάνια Μπάιντεν, δηλαδή όχι μόνο ενάντια στον Τραμπ αλλά και ενάντια στους ενισχυτές και αντικειμενικούς συμμάχους του μέσα στο Δημοκρατικό κόμμα.

Αναφερόμαστε στη μειοψηφική αλλά στηριζόμενη από τον ρωσόφιλο κεντριστή Ομπάμα σοσιαλφασιστική-τροτσκιστική τάση Σάντερς-Κορτέζ η οποία είχε τον Μπάιντεν πραγματικά υπό ομηρεία γιατί με το ισχυρό ποσοστό και την οργάνωση που είχε στη βάση του δημοκρατικού κόμματος το απειλούσε με διάσπαση, οπότε τον Μπάιντεν με ήττα, αν δεν ικανοποιούσε τα βασικά στοιχεία του

προγράμματος της. Αυτή η απειλή δεν ήταν καλυμμένη. Ο Μπάιντεν υποχρεώθηκε ανοιχτά από τον Ομπάμα να συντάξει από κοινού με τον Σάντερς το εκλογικό πρόγραμμα του αν ήθελε να έχει την υποστήριξη του πρώην προέδρου στην εκλογική πάλη για την προεδρία. Ήταν αυτός ακριβώς ο εκβιασμός εξαιτίας του οποίου ο Τραμπ ασταμάτητα κατηγορούσε τον Μπάιντεν ότι ήταν ένας δούρειος ίππος των «εξτρεμιστών» της υποτιθέμενης αριστεράς του κόμματος του. Αυτή η κατηγορία θα ήταν γελοία για έναν παλιό και τυπικό εκπρόσωπο ακριβώς της αντισοσιαλφασιστικής-αντιρωσικής μερίδας του, αν δεν έπιανε σε έναν συντηρητικό κεντρώο κόσμο ακριβώς γιατί ο Μπάιντεν υποχρεώθηκε σε πραγματικά βαριά πολιτικά ανταλλάγματα σε αυτό το ρεύμα.

Ο εκβιασμός δηλαδή των Σάντερς-Ομπάμα στον Μπάιντεν έδωσε στον Τραμπ δύο πολύτιμα όπλα για να σφυροκοπά ασταμάτητα και να υποχρεώνει ιδιαίτερα τις τελευταίες μέρες σε διαρκή πολιτική οπισθοχώρηση και εξάντληση τον Μπάιντεν. Το ένα ήταν η δέσμευση του ότι θα ακολουθήσει το νέο Newdeal των Σκάντερς-Κορτέζ για την πράσινη ανάπτυξη το οποίο τον υποχρέωνε να καταργήσει την επαναστατική μέθοδο παραγωγής φτηνής ενέργειας από το σχιστολιθικό φυσικό αέριο και γενικά κάθε χρήση του άνθρακα και να την αντικαταστήσει σε μόλις δέκα χρόνια με τις πανάκριβες ανανεώσιμες, πράγμα που θα αύξαινε την ανεργία στον τομέα του σχιστολιθικού αλλά και γενικότερα θα αύξαινε τα βιομηχανικά κόστη ενώ παράλληλα θα υπονόμει την ενεργειακή ανεξαρτησία των ΗΠΑ και της Ευρώπης από τη Ρωσία και τον Άξονα.

Το άλλο όπλο του Τραμπ ήταν η τριπλή προβοκάτσια που έκαναν οι σοσιαλφασίστες α) με τη συνέχιση μιας σπασιματζιδικής και λούμπεν βίας ακόμα και μετά την απομαζικοποίηση του κινήματος «οι Μαύρες Ζωές Μετράνε», η οποία βία είχε στην ουσία την κάλυψη του μπλοκ Σάντερς-Κορτέζ-Ομπάμα, β) με το αντιδραστικό ψευτοαριστερό στην πραγματικότητα αίτημα του λούμπεν για τη διάλυση της αστυνομίας, και γ) και το ακόμα υπεραντιδραστικό (τάχα αριστεριστικό στην ουσία υπερδεξιό) κίνημα για την αποκαθίλωση εκτός από τα αγάλματα μερικών ρατσιστών του Νότου και εκείνων των πιο θρυλικών ιδρυτικών μορφών της αμερικάνικης ανεξαρτησίας και της δημοκρα-

τίας με το επιχείρημα ότι και αυτοί υπήρξαν δουλκοκίτες.

Η καμπάνια Μπάιντεν μπόρεσε αν και υπό μεγάλη πίεση, να διαχωριστεί από τη δεύτερη προβοκάτσια αλλά όχι να μεταβάλει ουσιαστικά τη γραμμή της για το σχιστολιθικό αέριο και γενικότερα για την ενεργειακή και βιομηχανική παραγωγή. Μάλιστα όταν επεχείρησε να κερδίσει τη βιομηχανική εργατική τάξη, αναγκάστηκε ουσιαστικά να αλλάξει θέση σε αυτό το κρίσιμο σημείο κάτω από το σφυροκόπημα του Τραμπ στο δεύτερο ντημπέιτ και να πει ότι δεν θα καταργήσει αμέσως την εξόρυξη σχιστολιθικού αερίου αλλά αργότερα. Αλλά με αυτή την απότομη στροφή που έκανε και τους εργάτες δεν έπεισε ιδιαίτερα και έχασε μεγάλο μέρος από τη νεολαιίστικη, πανεπιστημιακή μόρφωση βάση του Σάντερς που είχε πιστέψει στο καταστροφικό newdeal δηλαδή στην απότομη μείωση των ατμοσφαιρικών ρύπων χωρίς τη χρήση πυρηνικής ενέργειας.

Αυτά τα δύο πολιτικά χτυπήματα που δέχτηκε η καμπάνια του Μπάιντεν από τον Τραμπ εξαιτίας της ομηρίας του πρέπει να προστεθούν και σε ένα τρίτο που στρατηγικά είναι βαθύτερο αλλά δεν γίνεται αντιληπτό σαν χτύπημα που δέχτηκε από τον αντίπαλό του γιατί, αν και το πιο σημαντικό, είναι χτύπημα που ο ίδιος απλά δεν έδωσε στον Τραμπ. Αναφερόμαστε στην άρνηση της καμπάνιας Μπάιντεν να υποστηρίξει έστω και στοιχειωδώς τη μεγάλη μάχη που έδωσε επί τέσσερα χρόνια το κόμμα του στο Κογκρέσο για να αποκαλύψει τους αμαρτωλούς δεσμούς εξάρτησης του Τραμπ από την πούτινική Ρωσία και τελικά να τον παραπέμψει στο Κογκρέσο με το αίτημα της καθαίρεσης. Αυτή η ελεεινή στάση επέτρεψε σ αυτό το σιχαμερό κοκοράκι να διατείνεται στη βάση του με πειστικότητα ότι υπήρξε θύμα μιας σκευωρίας του δημοκρατικού κατεστημένου την οποία συνέτριψε. Όμως το χειρότερο είναι ότι απέκρουσε από τη δημοκρατική αμερικάνικη κοινή γνώμη το πόσο σημαντική είναι για τους δημοκρατικούς θεσμούς στις ΗΠΑ και για την ενότητά της με την Ευρώπη και με τον Τρίτο κόσμο το ζήτημα της πούτινικής Ρωσίας και της πλαστογραφικής ανάμειξης της στα εσωτερικά των ΗΠΑ και άλλων χωρών. Ευτυχώς κάπου στο τέλος της καμπάνιας ο Μπάιντεν βρήκε να πει μια λέξη, έστω ξεκάφωτη για το ότι η Ρωσία αποτελεί τον κύριο κίνδυνο για τις ΗΠΑ. Δεν αμφισβούσαμε ότι αυτή η αποσιώπηση του στρατηγικότερου πολιτικού ζητήματος σε αυτές τις εκλογές έχει πίσω της τη συμμαχία Σάντερς-Ομπάμα, όπως έχει το Newdeal και τις τάχα «κίνηματικές» προβοκάτσες του σοσιαλφασισμού.

Είναι αυτή η πολιτική ομηρεία του Μπάιντεν που τον ανάγκασε να μετατρέψει μια πολύπλευρη εκλογική μάχη με ιστορικά και παγκόσμια χα-

ρακτηριστικά, σε μια φτωχή εκλογική μάχη με ένα και μόνο θέμα, την πανδημία, παρόλο που αυτό το θέμα αφορά χιλιάδες ανθρώπινες ζωές και σαν τέτοιο αυτό είναι ενδεικτικό του κτηνώδους κυνισμού αυτής της προεδρίας. Όμως από τη στιγμή που μπροστά στο δρόμο αυτής της πανδημίας βρίσκονται κατά γενική αποδοχή μια σειρά αποτελεσματικά εμβόλια, η επιδημιολογική κρίση κυρίως επιβαρύνει οικονομικά την ήδη αφόρητη κατάσταση της συντριπτικής πλειοψηφίας των μαζών στις ΗΠΑ, οπότε αυτές ζητάνε απαντήσεις και πιο πολύ καθυσχασμό κατ αρχήν σε αυτό το επίπεδο.

Αυτή η πραγματικότητα φανερώθηκε οδυνηρά μπροστά στα έκπληκτα μάτια των επιτελών του δημοκρατικού κόμματος μόλις στα τελευταία οριακά exitpolls που δείχναν ότι οι εκλογείς νοιάζονταν σε διπλάσια ποσοστά για την οικονομία, στην οποία υποστήριζαν περισσότερο τη βιομηχανική στην όψη της πολιτικής Τραμπ, παρά για την πανδημία στην οποία υποστήριζαν συντριπτικά την πολιτική Μπάιντεν. Απ ό,τι φαίνεται ο πλειοψηφικός ψήφος του αμερικάνικου λαού στον Μπάιντεν οφείλεται λιγότερο στις υλικές ανησυχίες του και πολύ περισσότερο στη μεγάλη δημοκρατική ευαισθησία του. Η άθλια αντιμετώπιση από μεριάς του Τραμπ της επιδημίας απλά ενίσχυσε τη θέληση των δημοκρατών να μην έχουν στην ηγεσία της χώρας τους για μια ακόμα τετραετία την αποκρουστική, αυταρχική, επηρμένη, εριστική, φίλαυτη και γουρουνίσια φυσιογνωμία ενός απόλυτα αδίστακτου και ξεδιάντροπου ψεύτη από τον οποίο το λιγότερο που μπορεί να περιμένει κανείς είναι πολιτική ανωμαλία, εμφύλιο, και αν τύχει και ξέρει λίγο από διεθνή πολιτική, έναν παγκόσμιο πόλεμο.

Δεν χρειάζεται να πούμε τώρα που μετριούνται ακόμα οι ψήφοι ότι μια νίκη Τραμπ θα ήταν ένας εφιάλτης για τον πλανήτη καθώς θα αποτελούσε μια δεύτερη προεδρία Πούτιν στο τιμόνι της στρατιωτικά ισχυρότερης δημοκρατικής, αν και ιμπεριαλιστικής, χώρας. Σε μια τέτοια προεδρία ο Πούτιν-Τραμπ θα έκανε τη δουλειά που απέδειξε στην πρώτη του τετραετία ότι ξέρει να κάνει πολύ καλά: θα προβόκαρε όποια χώρα στον ένα ή στον άλλο βαθμό αντιστεκόταν στο ρωσοκινεζικό νεοχιτλερικό άξονα, θα τη χτυπούσε ανελέητα και θα την έστελνε ακριβώς στα νύχια του άξονα αυτού, με πρώτο υποψήφιο θύμα του, την πανίσχυρη οικονομικά και νανώδη πολιτικοστρατιωτικά Ευρώπη.

Γι αυτό είναι τόσο απαραίτητη και τόσο ζωτικής σημασίας μια νίκη Μπάιντεν, και γι αυτό από την άλλη μεριά δεν μπορεί πια παρά αυτή, αν πραγματοποιηθεί, να είναι οριακή ακριβώς εξαιτίας του ότι ο αντίπαλος φασιστικός πόλος επειδή έχει πιο ξεκάθαρη στρατηγική δουλεύει λυσσαλέα και εξαιρετικά οργανωμέ-

να για να την εμποδίσει. Μια απώλεια της προεδρίας από τον Τραμπ θα επιτρέψει στις αστοδημοκρατικές χώρες και στα αντιφασιστικά κινήματα σε όλο τον κόσμο να πάρουν μια ανάσα και να προετοιμαστούν από ισχυρότερες θέσεις για το μεγάλο πόλεμο που είναι κατά τη γνώμη μας πολύ δύσκολο σήμερα να αποτραπεί κυρίως εξαιτίας της απουσίας μια παγκόσμιας ισχυρής αριστεράς, ακόμα και ελάχιστα αριθμητικά συγκρίσιμης με εκείνη της προπολεμικής Γ΄ διεθνούς. Όμως μια τέτοια νίκη θα δώσει στο αμερικάνικο δημοκρατικό κίνημα χρόνο για να δώσει την πάλη του και να αντέξει στην ασύλληπτη εξωτερική πίεση και την ακόμα πιο επίφοβη εσωτερική διάσπαση από το αποπνικτικό προβοκατόρικο δίπολο της φασιστικής ακροδεξιάς και της σοσιαλφασιστικής ψευτοαριστεράς αντίστοιχα, με το οποίο ο κάθε πόλος βοηθάει στην ενίσχυση του άλλου και, κυρίως διασπάζει, απογοητεύει και συντρίβει τις γνήσιες δημοκρατικές αντιφασιστικές δυνάμεις. Έχουμε πει πολλές φορές ότι όχι μόνο στις ΗΠΑ αλλά παντού στον κόσμο δεν μπορεί να υπάρξει νικηφόρα πάλη ενάντια στο νεοχιτλερικό άξονα, χωρίς μια πάλη σε κάθε χώρα αλλά και παγκόσμια ενάντια σε κάθε ανάλογο, πανταχού παρόν πλασματικό δίπολο. Αυτή η διμέτρω πάλη δεν έχει καμιά σχέση με το διμέτρω «κατά των δύο άκρων» των αντικομμουνιστών φιλελελεύθερων, οι οποίοι θεωρούν τον «αριστερό» πόλο πράγματι αριστερό, και τη σύγκρουση του με τον δεξιό πόλο επίσης πραγματική σύγκρουση οπότε οι ίδιοι νιώθουν ότι συνθλιβονται και πραγματικά συνθλιβονται ανάμεσα σε αυτούς τους δυο πόλους ακριβώς επειδή η αντίθεση τους με αυτούς δεν είναι πραγματικά βαθιά και ανταγωνιστική γιατί δεν είναι ταξική στη ουσία της. Εμείς αντίθετα με αυτούς θεωρούμε τους δύο πόλους σαν έναν ο οποίος είναι μια ακροδεξιά με μοιρασμένους ρόλους στο επίπεδο της ηγεσίας, και με αληθινές, συχνά ισχυρές αντιθέσεις στο επίπεδο της βάσης. Αυτήν την ακροδεξιά η πραγματική αριστερά προσπαθεί να την αντιμετώπισει συγκροτώντας απέναντί της το λαϊκό αντιφασιστικό μέτωπο που στην καρδιά του έχει το ενιαίο μέτωπο της εργατικής τάξης και το οποίο προσπαθεί να τσακίσει το φαιο-«κόκκινο» μέτωπο και ταυτόχρονα να αποσπάσει από τα νύχια του δεύτερου το λαϊκό, αριστερό και δημοκρατικό κομμάτι της βάσης του. Η δυσκολία αυτής της εποχής συνίσταται στο ότι ο εχθρός μπαίνει μέσα στο λαό και αρπάζει με την ιδεολογική απάτη κομμάτια του για το στρατό του. Η ευκολία της εποχής έγκειται στο ότι και ο επαναστατικός αντιφασισμός μπορεί να δώσει πολύ βαθιά χτυπήματα στο φασισμό διαφωτίζοντας και απελευθερώνοντας τα θύματα της ιδεολογικής του απαγωγής.

ΑΔΙΚΟΣ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΟ ΠΛΕΥΡΕΣ ΑΔΙΚΗ ΚΑΙ Η «ΕΙΡΗΝΗ» ΣΤΟ ΝΑΓΚΟΡΝΟ-ΚΑΡΑΜΠΑΧ

ΠΩΣ Η ΕΥΡΩΠΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΖΕΡΜΠΑΪΤΖΑΝ ΣΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής (φ. 552) είχαμε γράψει ένα σημείωμα (<https://www.oakke.gr/global/item/1258->) για τον πόλεμο που μόλις ήταν λίγες μέρες είχε ξεσπάσει στο Ναγκόρνο Καραμπάχ. Σε αυτό δεν είχαμε πάρει θέση για το αν αυτός ο πόλεμος ήταν δίκαιος από κάποια από τις δύο πλευρές, ή αν ήταν άδικος και από τις δύο, και είχαμε επιφυλαχθεί να το κάνουμε στη συνέχεια όταν θα είχαμε περισσότερα στοιχεία μέσα από την ίδια την εξέλιξη του. Είχαμε πει δηλαδή ότι ο χαρακτήρας ενός πολέμου δεν κρίνεται από τα μερικά και τοπικά στοιχεία του, αλλά από τις διεθνείς σκοπεύσεις και τις επιπτώσεις του. Ξέραμε σε ότι αφορούσε την περιορισμένη τοπική διάσταση του ότι το δίκιο ήταν με το μέρος του Αζερμπαϊτζάν, αφού δικά του εδάφη είχε καταλάβει με άδικο πόλεμο η Αρμενία από τα 1994 με ρωσική υποστήριξη και αυτό το δίκιο πάντα σαν ΟΑΚΚΕ το υποστηρίζαμε. Παρόλα αυτά ο πόλεμος του Αζερμπαϊτζάν, και βέβαια ακόμα περισσότερο της Αρμενίας, αυτή τη φορά δεν ήταν δίκαιος. Και η αιτία γι αυτό βρίσκεται στον ευρύτερο χαρακτήρα του.

Το βασικό είναι ότι αυτός ο πόλεμος ξεκίνησε με τη γενική πρωτοβουλία του Αζερμπαϊτζάν σε συνεργασία με την Τουρκία αλλά χάρη στην πρακτική πολιτική ενθάρρυνση και των δύο από την Ρωσία. Μάλιστα είναι χάρη στη Ρωσία που ο πόλεμος παίρνει αυτή τη στιγμή ένα τέλος αυτής του της φάσης με μια κατάπαυση του πυρός που θα επιταχίσει ο ρωσικός στρατός παρεμβαλλόμενος ανάμεσα στις δύο αντιμαχόμενες πλευρές. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για την επιτήρηση μιας ειρήνευσης από έναν τρίτο αλλά για την επιβολή της θέλησης μιας υπερδύναμης σε δυο μικρούς υπό δικό της έλεγχο αλληλοσπαρασσόμενους δορυφόρους. Ακόμα και αν ισχύσει αυτό που είπε ο πρόεδρος Αλίγιεφ του Αζερμπαϊτζάν ότι στην επιτήρηση θα πάρει μέρος και η Τουρκία, μια συμμετοχή της το πολύ να είναι η συνέχιση στο Αζερμπαϊτζάν της ρωσικής στρατηγικής της διανομής της λείας, η οποία έχει ήδη εφαρμοστεί στην Συρία, στη Λιβύη και ετοιμάζεται να γίνει και στην Κύπρο. Η Τουρκία υπάρχει εκεί μόνο με την άδεια της Ρωσίας από τα χέρια της οποίας και μόνο αυτής παίρνει κομμάτια εξουσίας στην κάθε μια από αυτές τις χώρες, με αποτέλεσμα πρώτοννα εξαγοράζεται από τη ρωσική πολιτική, δεύτερον να βοηθάει τη Ρωσία να επιβάλει τη θέληση της λειτουργώντας σαν υπεργολάβος της στο διανεμόμενο τμήμα πχ στη Συρία στην Ιντλίμπ, στη Λιβύη στην Τρίπολη, στην Κύπρο στο Βόρειο κομμάτι της και στο αζερο-αρμενικό δίπολο στο Αζερμπαϊτζάν και τρίτον να εκτελεί σε όλα αυτά τα υπό τον έλεγχο της δίπολα τα χρέη ενός φιλικού προς τη Ρωσία υποκατάστατου της Δύσης, όπου μια ωμή και σκέτη ρωσική κυριαρχία θα ανησυχούσε πιο πολύ τη Δύση και γι αυτό θα ήταν πρακτικά αδύνατη.

Αυτή η κατάπαυση πυρός, που δεν ξέρουμε πόσο θα κρατήσει, αλλά πάντως έχει βαθύτερα χαρακτηριστικά από τις προηγούμενες, βρίσκεται το Αζερμπαϊτζάν να έχει κερδίσει ξανά κάποια δικά του εδάφη που είχε χάσει, και η Αρμενία να έχει χάσει κά-

ποια από τα εδάφη που είχε αρπάξει από το Αζερμπαϊτζάν. Γι αυτό οι αρμόνιοι εθνικιστές είναι έξαλλοι με την κυβέρνηση τους που στην εμφάνιση της είναι φιλοδυτική οπότε τελικά η Δύση θα χρωθεί την ήττα και το πιο πολύ μίσος την ώρα που ο υπεύθυνος της ήττας και πρωθυπουργός της, ο Πασινιάν, είναι ένας διπρόσωπος ρωσόδουλος.

Ως τώρα η Ρωσία έπαιρνε διπλωματικές πρωτοβουλίες τάχα για την κατάπαυση του πυρός φέρνοντας στο ίδιο τραπέζι τις δυο εμπόλεμες πλευρές. Όμως μόλις αποφασίζονταν η κατάπαυση του πυρός αμέσως μετά οι συγκρούσεις συνεχίζονταν για τον απλό λόγο ότι το Αζερμπαϊτζάν δεν είχε κανένα λόγο να σταματήσει τον πόλεμο στον οποίο προήλαυε, αφού ο επιδιαιτητής, η Ρωσία, διαβεβαίωνε την επίσημη σύμμαχο της και ομόδοξη Αρμενία ότι δεν είχε λόγο να επέμβει όσο αυτή δεν δεχόταν επίθεση στα νόμιμα σύνορά της και ο πόλεμος γινόταν στο αζέρικο έδαφος. Δηλαδή χωρίς να το λέει ανοιχτά, η Ρωσία αναγνώριζε ουσιαστικά σαν δίκαιη πλευρά το Αζερμπαϊτζάν και στήριζε τον πόλεμό του.

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι αφού επιτέλους και έστω μετά από 30 χρόνια η Ρωσία υποστήριξε τη σωστή πλευρά της διαμάχης, δεν έχουμε λόγους να μην την υποστηρίξουμε και εμείς, δηλαδή να αναγνωρίσουμε ότι ο πόλεμος είναι δίκαιος από την πλευρά του Αζερμπαϊτζάν και καλό είναι που αυτό πήρε πίσω έστω κάποια από τα κλεμμένα του εδάφη.

Όμως δεν γίνεται να είναι δίκαιος και εθνικοαπελευθερωτικός ένας πόλεμος που γίνεται από μια μικρή χώρα με την έγκριση και την προστασία των νέων Χίτλερ και όταν τελικά αυτή η μικρή χώρα καλεί αυτούς τους Χίτλερ να μπουν με στρατό μέσα της για να της εγγυηθούν την όποια εδαφική κυριαρχία της. Η εγκατάσταση του νεοχιτλερικού στρατού στο ως χθες ακρωτηριασμένο μεν από τη μικρή Αρμενία, αλλά τουλάχιστον πολιτικά αρκετά ανεξάρτητο από τη ρωσική υπερδύναμη Αζερμπαϊτζάν, εξυπηρετεί τα δικά της παγκόσμια σχέδια, τη δικιά της ισχυροποίηση στην περιοχή, οπότε και τη δικιά της προετοιμασία ενός παγκόσμιου κατακτητικού-αποικιακού πολέμου μαζί με την Κίνα ενάντια στην Ευρώπη.

Η πρώτη συγκεκριμένη απόδειξη για το ότι αυτή η υποστήριξη είναι ξένη προς τα συμφέροντα και του ίδιου του Αζερμπαϊτζάν είναι ακριβώς ότι η Ρωσία κάλυψε το Αζερμπαϊτζάν στον πόλεμο του για την ανακατάκτηση μόνο κάποιων από τα εδάφη του που έχει πραγματικά άδικο καταλάβει η Αρμενία και βρίσκονται στο αζέρικο έδαφος γύρω και μέσα στο θύλακα του Ναγκόρνο Καραμπάχ, και άφησε επίτηδες εντελώς αδιευκρίνιστο το ζήτημα στον ποιον πρέπει να ανήκει ο ίδιος ο θύλακας του Ναγκόρνο Καραμπάχ. Για την ακρίβεια όπως φαίνεται στο χάρτη του BBC που δημοσιεύουμε (<https://www.bbc.com/news/world-europe-54882564>) στο έδαφος του Αζερμπαϊτζάν έγινε εντατική κοπτοραπτική και τα σύνορα άλλαξαν όπως ακριβώς θέλει η Ρωσία να κάνει παντού στον κόσμο ευνοώντας όλες τις προσαρτήσεις κάθε μικρής

ή μεγάλης αναθεωρητικής δύναμης. Αυτό το κάνει παντού όπου μπορεί: Προσάρτηση και μετά μοιρασιά. Προσάρτηση της μισής Βοσνίας από τη Σερβία και μετά μοιρασιά της Ρωσίας τεμαχισμός της Βοσνίας στα τρία με τη συνεννόηση των Σέρβων και των Κροατών σοβινιστών. Απόσχιση του Κόσσοβου από τη Σερβία και μετά πρόταση από τη Ρωσία για μοιρασιά του Κόσσοβου ανάμεσα σε Σερβία-Αλβανία. Ή άλλοι πιο άτυποι διαμελισμοί και μοιράσματα όπως της Συρίας με την Τουρκία και το Ιράν ή της Λιβύης με την Τουρκία και με την Αίγυπτο ή οι σκέτες δικές της προσαρτήσεις και διαμελισμοί στην Ουκρανία, στη Γεωργία, στη Μολδαβία.

Σε τελική ανάλυση αυτό που αποδείχτηκε σε αυτή τη σύντομη αλλά αρκετά αιματηρή σύγκρουση είναι ότι η Ρωσία ενθάρρυνε το Αζερμπαϊτζάν να ξεκινήσει αυτόν τον πόλεμο απελευθερωτικό μόνο στη μορφή αλλά όχι στην ουσία για να του δώσει μια μερική εδαφική νίκη, και έτσι να το κερδίσει και να το εξαρτήσει πολιτικά καθώς αυτή η νίκη του μπορεί να διατηρείται μόνο χάρη σε μια συνεχιζόμενη ρωσική «μη βοήθεια» στην ορθόδοξη Αρμενία. Σήμερα όλες οι τριτοκοσμικές εθνικιστικές αστικές τάξεις, όπως και η αζέριχη, είναι επιρρεπείς σε αυτή την αχρειότητα επειδή γενικά έχουν μάθει να στηρίζονται για να κρατάνε την εξουσία τους στον ιμπεριαλισμό και στο σοσιαλϊμπεριαλισμό. Ετσι δεν συμπεριφέρονται με τη νοοτροπία ενός πατριώτη των αρχών του προηγούμενου αιώνα αλλά με τη νοοτροπία ενός θλιβερού οικοπεδοφάγου. Γι αυτό δεν έχουν και μεγάλο πρόβλημα να συνεργαστούν με τα χειρότερα καθάρματα της υδρογείου και να τους δώσουν ένα αμφίβολο οικόπεδο εδώ για να κρατήσουν κάποια καλύτερα εκεί κάνοντας τις πιο επιτήρητες παραχωρήσεις στο επίπεδο της εθνικής ανεξαρτησίας και αξιοπρέπειας τους. Γιατί οπωσδήποτε τίποτα δεν παίρνει κανείς ποτέ με την εγγύηση ενός ληστή αν σταματήσει να του κάνει τα χατίρια. Βέβαια η μεγάλη κατηγορία δεν μπορεί να απευθυνθεί στο μικρό Αζερμπαϊτζάν που βρέθηκε μόνο του στο στόμα της Μόσχας. Πρέπει να απευθυνθεί στους ευρωπαϊούς μονοπωλιστές, που διοικούν την ΕΕ και που ξέρουν πολύ καλά ότι η στρατηγική εξάρτηση του Αζερμπαϊτζάν από την πουτινική Ρωσία σημαίνει ότι τελειώνει για πάντα το όνειρο της ενεργειακά μη αυτοδύναμης ΕΕ να έχει στη διάθεσή της τους τόσο πολύτιμους αγωγούς σαν τον TAP που περνώντας από το Αζερμπαϊτζάν της φέρνουν τους υδρογονάνθρακες της Κασπίας παρακάμπτοντας τη Ρωσία. Στην πραγματικότητα το Αζερμπαϊτζάν θα είναι όχι απλά δέσμιος της Ρωσίας αλλά για αρκετό καιρό και ευγνώμων προς αυτήν μόνο και μόνο επειδή όλα ανεξαιρέτα τα δυτικά ιμπεριαλιστικά παχύδερμα όχι μόνο φρόντισαν να μην βοηθήσουν πρακτικά το Αζερμπαϊτζάν στο δίκιο του τόσα χρόνια απέναντι στην Αρμενία αλλά ειδικά σε αυτόν τον πόλεμο πήραν πολιτικά το μέρος της στρατηγικά πιο άδικης πλευράς ως προς τη συγκεκριμένη αντίθεση, της Αρμενίας, η οποία έκανε την προσάρτηση του Καραμπάχ και των εδαφών γύρω του, πάλι με τη βοήθεια της Ρωσίας το 1989-94. Έτσι συμβαίνει σήμερα

μπροστά στα θολωμένα μάτια της μισοπαράλυτης διπλωματικά ΕΕ μια ανεξάρτητη τριτοκοσμική χώρα, για πολλά χρόνια στην κύρια πλευρά φιλοευρωπαϊκή, όπως ήταν το Αζερμπαϊτζάν να βρίσκεται έτοιμη να μπει στο στρατόπεδο του πολέμου και του φασισμού καθώς έχει το ρωσικό στρατό για πρώτη φορά στο έδαφος της σαν προστάτη όντας εγκλωβισμένο ανάμεσα σε μια φιλορωσική Τουρκία και σε μια καταδιαβρωμένη από τη Ρωσία (παρά την τελευταία ωμή προδοσία της τελευταίας απέναντι της) Αρμενία.

Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους πιστεύουμε ότι ο σημερινός αζερο-αρμένικος πόλεμος ήταν και θα είναι, αν υπάρξουν νέα επεισόδια και αυτή η διάταξη δυνάμεων δεν αλλάξει, άδικος και από τις δύο πλευρές. Εχουμε δηλαδή έναν από τους πολλούς πολέμους στους οποίους οι εθνικιστικές αστικές τάξεις των μικρών χωρών που τους διεξάγουν βάζουν το στενό εθνικό συμφέρον των δικών τους χωρών πάνω από το συμφέρον όλων των άλλων χωρών, και πάνε πρόθυμα με το πρώτο ιμπεριαλιστικό τέρας που θα τους υποσχεθεί την ικανοποίηση αυτού

του συμφέροντος. Εννοείται όταν το κάνουν αυτό κερδίζουν συνήθως κάτι για λίγο και μετά τα χάνουν όλα γιατί βυθίζονται μαζί με το τέρας που σαν πρεζόνια ακολούθησαν. Έτσι έπαθαν οι Ρουμάνοι, οι Βούλγαροι, οι Κροάτες, οι Παλαιστίνιοι Άραβες, οι Αλβανοί τσάμηδες και πολλοί άλλοι εθνικιστές στις παραμονές και στη διάρκεια του β' παγκόσμιου πολέμου που πήγαν με τους μεγαλύτερους ληστές της εποχής τους για να πάρουν εδαφάκια και στο τέλος έχασαν και αυτά που είχαν. Αυτό το ίδιο θα πάθουν και όλοι οι σημερινοί εθνικιστές είτε είναι Ιρανοί, είτε Τούρκοι, είτε Έλληνες, είτε Καταλανοί, είτε Πακιστανοί του Κασμίρ, είτε και για άλλη μια φορά Παλαιστίνιοι αν θα προσκολληθούν στους νεοχιτλερικούς για κάποια εθνικά και εθνομειονοτικά δημοκρατικά δικαιώματα νομιζοντας ότι μπορεί να πάρει κανείς δημοκρατικά δικαιώματα από τα ματωμένα χέρια φασιστών. Η αρχή είναι μία για τους γνήσιους δημοκράτες που είναι υποχρεωτικά διεθνιστές και γι αυτό υποχρεωτικά αριστεροί: καλό για τη χώρα μου δεν μπορεί να είναι ποτέ εκείνο που δυναμώνει αυτόν που κάνει κακό στις άλλες χώρες.

Πολυτεχνείο 2020

Συνέχεια από τη σελ. 6

σα την πολιτική τους εθελοντική ένωση.

Όλες οι άλλες ενότητες τους συνδέονται με αυτήν την θεμελιώδη. Τέτοιο είναι το κοινό τους πάθος να είναι πολιτικά νόμιμοι οι ναζί και με θέσεις μέσα στον καταστατικό πυρήνα του κράτους ακόμα και όταν βρίσκονται χάρη στην από κοινού νομοθετημένη απόσυρσή τους για 34 μόνο μήνες στη φυλακή, ή στο κοινό τους πάθος ενάντια στη βιομηχανική ανάπτυξη της χώρας ώστε να είναι εύκολη η αποικιοποίηση των βασικών υποδομών του από τον άξονα και τους όποιους δυτικούς συνεργάτες του ή η κοινή τους ήδη πετυχημένη πολύχρονη διπλωματική προβοκάτσια να κρατήσουν την Τουρκία έξω από την ΕΕ και έτσι να τη στείλουν στα νύχια του Άξονα, οπότε να την κάνουν πραγματικά επεκτατική επικίνδυνη και τώρα, με αυτή την επικινδυνότητα σαν άλλοθι, να κάνουν την Ελλάδα τον πιο στενό σύμμαχο των στυγνότερων και πιο ματοβαμένων ρωσόφιλων δικτατοριών της Μεσογείου, δηλαδή της Συρίας, της Αιγύπτου και της Λιβύης του Χαφτάρ.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο κύριος εχθρός ενός λαού, όπως ήταν η αμερικάνικη υπερδύναμη την εποχή της μεγάλης ανδικτατορικής εξέγερσης, ενώ παραμένει ακόμα εχθρός του και εχθρός των λαών δεν είναι τώρα ο κύριος και άλλοι ιμπεριαλισμοί έχουν πάρει την θέση του. Γι αυτό δεν είναι η πρώτη φορά που οι νέοι κύριοι εχθροί των λαών παγώνουν επίτηδες το χρόνο σε παλιότερες εποχές. Η σημερινή

εποχή μοιάζει από αυτή την άποψη με αυτήν πριν από τον β' Παγκόσμιο πόλεμο που ο γερμανικός ιμπεριαλισμός χρησιμοποιούσε το δικαιολογημένο μίσος των λαών των εξαρτημένων χωρών στον οικονομικό κυρίαρχο ακόμα αγγλικό ιμπεριαλισμό για να τους πάρει μαζί του και σε αρκετές περιπτώσεις το κατάφερε. Όμως τότε το κατάφερε στις λιγότερες χώρες γιατί τότε υπήρχε οργανωμένο παγκόσμιο μαρξιστικό προλεταριάτο με εξουσία σε μια μεγάλη χώρα σαν την ΕΣΣΔ και με πολιτική ηγεμονία στο παγκόσμιο εργατικό κίνημα. Είναι αυτό κυρίως που όχι μόνο λείπει σήμερα αλλά το εργατικό κίνημα είναι διαβρωμένο λίγο ή πολύ ακριβώς από τους νέους χίτλερ, όταν δεν είναι διαβρωμένο από τους δυτικούς καπιταλιστές που κυρίως συνεργάζονται παρά αντιπρόκεινται σε αυτούς.

Αυτή είναι η νέα πραγματικά παγκόσμια και τοπική πραγματικότητα και αυτός είναι ο λόγος που οι νέοι μεγάλοι αντιφασιστικοί αγώνες ξεσπάνε κυρίως ενάντια στις νέες ανατολικές δικτατορίες. Μέσα από αυτούς τους αγώνες πιστεύουμε ότι θα ξεπηδήσει η νέα επαναστατική και προλεταριακή συνείδηση των λαών. Δρόμος σκληρός, παρατεταμένος αλλά πιο συναρπαστικός από οτιδήποτε έχει προηγηθεί στο παρελθόν. Ο ιμπεριαλισμός, δηλαδή ο ανεπτυγμένος καπιταλισμός και οι παραγωγικές επαναστάσεις του καθώς και η κτηνωδία τους έχουν πάει στην άκρη τους, οπότε οι πιο έμπειροι και πιο μορφωμένοι από ποτέ λαοί θα ακολουθήσουν σύντομα πηγαίνοντας στη δική τους άκρη. Τα νέα Πολυτεχνεία θα τους βρουν πολύ ωριμότερους γι αυτό θα είναι πολύ πιο νικηφόρα.

Αθήνα 17.11.2020

ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΤΗΡΙΑ ΔΟΥΛΙΚΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΕΝΔΙΑ ΣΤΟ ΛΑΒΡΟΦ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΠΛΕΙΟΔΟΤΕΙ ΣΕ ΡΩΣΟΔΟΥΛΙΑ ΜΕ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΕΓΚΡΙΣΗ

Ο υπουργός Εξωτερικών Δένδιας υποδέχτηκε με μια χαρά που δεν μπορούσε να κρύψει τον υπουργό εξωτερικών της ρώσικης υπερδύναμης Λαβρόφ. Η συνάντηση Δένδια-Λαβρόφ ήρθε να επιβεβαιώσει το σταθερό προσανατολισμό των ελληνικών κυβερνήσεων στη στρατηγική συμμαχία με τη Ρωσία που συνεχίζει με τη μεγαλύτερη θερμότητα η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Το ότι μπόρεσε να γίνει μια τέτοια συνάντηση τη στιγμή που αυτή η κυβέρνηση εμφανίζεται να έχει τους πιο στενούς δεσμούς με την Ευρώπη και ακόμα πιο πολύ τελευταία με τις ΗΠΑ χωρίς να προκαλέσει την έντονη αντίδρασή τους οφείλεται στο ότι η Ελλάδα εμφανίζεται σήμερα σα θύμα μίας επίθεσης της Τουρκίας, που δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν ούτε η ΕΕ ούτε οι ΗΠΑ, οπότε η Ελλάδα επικαλείται το δικαίωμα της να αξιοποιήσει οποιαδήποτε διαθέσιμη βοήθεια, δηλαδή και της Ρωσίας που σήμερα εκλαμβάνεται αν όχι ακόμα σαν εχθρός αλλά έστω σαν αντίπαλος και στην ΕΕ και στις ΗΠΑ.

Αυτή η πολιτική αν εφαρμοζόταν πριν από πέντε χρόνια θα είχε μια λογική βάση γιατί τότε η Τουρκία βρισκόταν απέναντι από τη Ρωσία, οπότε η Ελλάδα είχε νόημα να συσφίξει τις σχέσεις της με την Ρωσία ενάντια στην Τουρκία και να ρισκάρει να χαλάσει κάπως τις σχέσεις της με NATO και ΕΕ. Όμως τώρα αυτή την πολιτική μπορεί να την εφαρμόσει μόνο ένα τσιράκι της Ρωσίας τη στιγμή. Γιατί τη στιγμή που απαιτεί από την Ευρώπη και τις ΗΠΑ να εφαρμόσουν κυρώσεις κατά της Τουρκίας, η Ρωσία όχι μόνο οποιαδήποτε κύρωση δεν εφαρμόζει κατά της Τουρκίας αλλά δεν έχει πάρει οποιαδήποτε θέση στην ελληνοτουρκική αντιπαράθεση, όπου τουλάχιστον και η ΕΕ και οι ΗΠΑ έχουν καταδικάσει με σαφήνεια και κατ'επανάληψη την πιο ουσιαστική έκφραση της επιθετικής στρατηγικής της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής τον τελευταίο χρόνο, το τουρκολιβυκό μνημόνιο. Χώρια που είναι η Ρωσία που έχει εξοπλίσει την Τουρκία με τους πυραύλους S-400, χωρίς ούτε μια στιγμή η Ελλάδα, η κυβέρνηση της και οποιαδήποτε κοινοβουλευτική της δύναμη να έχει διαμαρτυρηθεί για αυτήν την «ορθόδοξη» μαχαιριά. Το μόνο πίσω από το οποίο κρύβονται όλοι αυτοί είναι ότι η Ρωσία, και μάλιστα ο ίδιος ο Λαβρόφ είπε ότι στηρίζει την Ελλάδα στο δικαίωμα της να επεκτείνει σήμερα τα χωρικά ύδατα στα 12 ναυτικά μίλια. Όμως εκείνο που είπε ο Λαβρόφ είναι ότι μπορεί ενδεχόμενα υπό όρους και προϋποθέσεις να υποστηρίξει κάποια επέκταση των χωρικών υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια, αν και εφόσον γίνει υπό όρους που μπορεί να εγκρίνει η Μόσχα, που σημαίνει να περνάει τον πολεμικό της στόλο από το Αιγαίο το οποίο με τα 12 μίλια κλείνει και για τις δύο υπερδυνάμεις, πράγμα εξαιρετικό. Για μας στα 12 μίλια υπάρχει μια και μόνη ειρηνική απάντηση: Να ισχύουν παντού εκτός από μερικά νησιά και βραχονησίδες που πρέπει το εύρος να είναι μικρότερο μόνο και μόνο για να εξασφαλιστεί διελευση των τουρκικών πολεμικών προς και από τα τουρκικά λιμάνια.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Λαβρόφ δεν ήρθε μόνος του στην Ελλάδα, ήρθε

μαζί με το ρώσικο πολεμικό Κουλάκοφ στον Πειραιά.

Η δήλωση του Λαβρόφ για τα 12 ναυτικά μίλια έχει ως εξής:

«Συγκεκριμένα, το άρθρο 3 της Σύμβασης προβλέπει ότι κάθε κράτος έχει το κυρίαρχο δικαίωμα να καθορίσει το εύρος των χωρικών υδάτων του έως τα 12 ναυτικά μίλια. Την ίδια στιγμή, σε ορισμένες περιπτώσεις οι χώρες για κάποιους λόγους καθορίζουν τα χωρικά ύδατα μικρότερου εύρους. Και όταν προκύπτει το ζήτημα της οριοθέτησης της αιγιαλίδας ζώνης μεταξύ των όμορων χωρών, αυτό πρέπει να επιλυθεί σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο» υπογράμμισε ο κ. Λαβρόφ, διαμνύοντας παράλληλα πως η «Ρωσία τάσσεται υπέρ της διευθέτησης οιοδήποτε διαφορών αποκλειστικά μέσω του πολιτικού διαλόγου, της εκπόνησης των μέτρων εμπιστοσύνης, της αναζήτησης αμοιβαία αποδεκτών λύσεων με βάση τους κανόνες του διεθνούς δικαίου» (από το πολύ ακριβές και έγκυρο σε ότι αφορά την υπεράσπιση των ρώσικων συμφερόντων sputnik, <https://sputniknews.gr/exoteriki-politiki/202010298690193-dendias-me-idiaitero-varos-i-dilosilavrof-gia-ta-12-milia/>). Με λίγα λόγια ο Λαβρόφ ήταν ξεκάθαρος ως προς το ότι η Μόσχα δεν θα στηρίξει μία μονομερή επέκταση των χωρικών υδάτων της Ελλάδας στα 12 ναυτικά μίλια.

Που προσφέρθηκε λοιπόν η Ρωσία να βοηθήσει την Ελλάδα σε ότι η ίδια προβάλλει σα δίκαιο στην ελληνοτουρκική αντιπαράθεση ή έστω στην εφαρμογή του διεθνούς δικαίου και για τις δύο χώρες; Πουθενά. Απλά οι έμπιστοι υπηρέτες της στη χώρα, αξιοποίησαν την ένταξη που η ίδια η ρώσικη πολιτική υποδουλίζει εδώ και καιρό ανάμεσα στις δύο χώρες, για να ισχυροποιήσουν τη θέση του διαμελιστή της Ουκρανίας και σφαγέα της Συρίας μέσα στην Ευρώπη και απέναντι στο NATO και να βοηθήσουν τη Ρωσία να εμφανιστεί τάχα σαν απόλυτος ειρηνοποιός και διαιτητής σε όλα τα θερμά μέτωπα που η ίδια έχει ανοίξει. Ουσιαστικά έσπευσαν να της ανοίξουν το δρόμο στην αρπαγή ελέγχου και εξουσίας σε Λιβύη, Συρία, Αζερμπαϊτζάν, όπου η ΕΕ έχει έστω και αδύναμα υποστηρίξει όσους αντιστέκονται στη ρώσικη επίθεση.

Για αυτό το σκοπό η Ελλάδα ανατρέχει στο 1821, φέρνει στο προσκήνιο την τσαρική βοήθεια για την απελευθέρωση της, που δεν ήταν τίποτα άλλο από την επιβολή της ρώσικης κυριαρχίας. Αυτό είναι το νόημα της χειραψίας Δένδια-Λαβρόφ κάτω από την τέραση προσωπιογραφία του πρώην υπουργού εξωτερικού του τσάρου και κυβερνήτη της Ελλάδας τύραννου Καποδίστρια. Για να δώσει στην ελληνική αστική τάξη μια διαβεβαίωση φιλίας την ώρα που αυτή πίνει πικρά ποτήρια απογοήτευσης για τη σημερινή ρώσικη στάση, λίγο πριν την επίσκεψη ο Λαβρόφ θυμήθηκε με ανάρτηση του στο twitter ότι πριν από 193 χρόνια έγινε η ναυμαχία του Ναυαρίνου, αφήνοντας να πλανηθεί στο αέρα η υπόσχεση ενός νέου ευρω-ρωσικού μετώπου κατά της Τουρκίας, ενώ τώρα κάνει ακριβώς το αντίθετο για να κερδίσει

την Τουρκία απομακρύνοντας την στρατηγικά από τη Δύση για να την καταπιεί αργότερα. Αυτός ο αντιτουρκικός προπαγανδιστικός ελιγμός του Λαβρόφ ενόχλησε τα ΜΜΕ στην Τουρκία αλλά η Ρωσία τον έκανε και σαν βήμα προσέγγισης προς την Ευρώπη, ειδικά προς τη Γαλλία αλλά και για να μην πάρουν πολύ αέρα οι αμερικανόφιλοι στην Ελλάδα πιστεύοντας ότι η τακτική παραπλανητική υπερ-νατοϊκή στροφή της ρωσόφιλης πολιτικής ηγεσίας της Ελλάδας (Τσίπρας, Καραμανλής, Σαμαράς, Μητσοτάκης, Λαλιώτης από το 2016-20) που έγινε για να καθησυχαστούν οι ΗΠΑ ώστε να κοντράρουν χωρίς άγχος την Τουρκία, είναι μια στρατηγική στροφή.

Αυτή την υποτιθέμενη φιλελληνική και αντιτουρκική δήλωση την κάνει τώρα η Ρωσία και όχι χθες, ή προχθές, γιατί τώρα πια όλη η Τουρκία, και όχι μόνο αυτή του Ερντογάν, αλλά και του Κιλιντζιρόγλου και της Ακσενέρ, και των Κούρδων, και του Μπαχτσελί είναι με τη "Γαλάζια Πατρίδα", αγαπάει τη Ρωσία και όχι την Ευρώπη γιατί η δεύτερη κυριολεκτικά την κλώτσησε ενώ παίρνει από την πρώτη το δολοφονικό ναρκωτικό κάθε εθνικισμού που είναι νέα εδάφη και αποκλειστική στρατιωτικο-οικονομική επιρροή: εδάφη στη Συρία, πετρέλαια και δουλειές στη Λιβύη, άμεση στρατιωτική και πολιτική επιρροή στο Αζερμπαϊτζάν, και μόλις πρόσφατα τη μισή διαμελισμένη Κύπρο. Για να δείξει λοιπόν κυρίως προς τα μέσα αλλά και προς τα έξω ποιος ιμπεριαλιστής είναι το αληθινό αφεντικό της χώρας, η επίσημη διακομματική Ελλάδα ετοιμάζεται να στήσει για τα 200 χρόνια από το 1821 ένα θρόνο για τη Ρωσία με την υπογραφή ενός μνημονίου Λαβρόφ Δένδια για να διοργανωθεί το 2021 έτος Ελλάδας-Ρωσίας! (<https://www.cityportal.gr/dendias-labrofy-yrography-koinoy-mnhmonioy-gia-dieksagwgh-etoys-istorias-elladas-rwsias-to-2021,198292,1392,54,7>)

Έτσι ο Λαβρόφ ήρθε με άδεια χέρια και έφυγε με γεμάτα. Δεν πρόκειται μόνο για τη διακήρυξη του Δένδια του δεύτερου κερκυραίου μετά τον Καποδίστρια που έχει αναλάβει εκπρόσωπος του Τσάρου στην Ευρώπη - αυτή τη φορά όχι στο επίπεδο του διπλωματικού στρατηγού, αλλά του τοπικού καρταζοεισπράκτορα - ότι η Ελλάδα επιθυμεί να γίνει ο σύνδεσμος της Ρωσίας με την Ευρώπη και το NATO και μάλιστα σε θεσμικό επίπεδο. Πρόκειται για το ότι όταν ρωτήθηκε αν αυτές οι διακηρύξεις ισχύουν απέναντι στις όποιες αντιδράσεις μπορεί να υπάρξουν από πλευράς ΕΕ αυτός απάντησε ότι η Ελλάδα έχει τις δικές της διμερείς σχέσεις όπως κάθε ευρωπαϊκή χώρα και «σε κάθε περίπτωση έχει πάντα υποστηρίξει και συνεχίζει να υποστηρίζει ότι η Ρωσία είναι εγγενές τμήμα της ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής για την ασφάλεια» (<https://www.mfa.gr/en/current-affairs/top-story/statements-of-the-minister-of-foreign-affairs-nikos-dendias-following-his-meeting-with-the-minister-of-foreign-affairs-of-the-russian-federation-sergey-lavrov-athens-26-october-2020.html>).

Το πιο ωραίο είναι αυτό το απτόητο και θρασύ «πάντα» του Δένδια

για μια φασιστική υπερδύναμη που κατάσφαξε και ανασκόλωπσε την μικρή και ηρωική Τσετσενία, που διамέλισε την Ουκρανία καταπίνοντας ένα κομμάτι της, που διαμέλισε τη Γεωργία και κατάπιε δυο κομμάτια της, που βομβάρδισε με ζήλο νοσοκομεία και σχολεία στη Συρία θάβοντας αρρώστους και παιδάκια κάτω από ερείπια του για να μπορέσει τελικά να την υποδουλώσει, να την τεμαχίσει, και να την μοιράσει σε εξαρτημένα από την ίδια αρπακτικά. Αυτό το «πάντα» έρχεται τώρα να φανερώσει πόσο σκηνοθετημένη αποκλειστικά για τον εφησυχασμό των ΗΠΑ ήταν η απέλαση των ρώσων διπλωματών από τον ΥΠΕΞ του ΣΥΡΙΖΑ Κοτζιά το 2018, μία κίνηση που στη Ρωσία δεν κόστισε τίποτα, αντίθετα χρησίμευσε στο να μπορέσει η Ελλάδα να ξεπλυθεί από την κατηγορία του δούρειου ίππου της Ρωσίας που της είχαν απευθύνει πολλοί στη Δύση, ιδιαίτερα αφού η πρώτη πράξη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ του Κοτζιά ήταν να εμποδίσει περισσότερες κυρώσεις ενάντια στη Ρωσία για το διαμελισμό της Ουκρανίας (<https://www.oakke.gr/afises/2013-02-16-20-47-58/item/976->).

Ο καθησυχασμός των ΗΠΑ συνεχίζεται βέβαια. Κάθε τόσο η κυβέρνηση Μητσοτάκη υπόσχεται στις ΗΠΑ ότι θα δώσει χώρο για επενδύσεις (ναυπηγεία), λιμάνια ή διευκολύνσεις στις βάσεις, αλλά φροντίζει τη τήρηση αυτών των υποσχέσεων να τραβάει σε βάθος χρόνου, και κατά προτίμηση να ματαιώνονται, όχι στα πλαίσια κάποιας εθνικής πολιτικής, αλλά για την αποικιοποίηση της χώρας από τους νέους τσάρους. Ενοείται όταν πρόκειται για παραχώρηση εδαφών με ξεπούλημα σε ρώσικα ή κινέζικα κεφάλαια, αυτό γίνεται χωρίς χρονοτριβή, όσα νομοθετικά και διοικητικά πραξικοπήματα χρειαστούν (δες Cosco, Σαββίδης).

Η επίσκεψη Λαβρόφ στην Ελλάδα έγινε δυνατή την ώρα της μεγάλης διάσπασης και παράλυσης της ΕΕ, και λίγο πριν την αλλαγή προεδρίας στις ΗΠΑ

Η επίσκεψη Λαβρόφ ήρθε νομίζουμε υπολογισμένα σε μία στιγμή διάσπασης και παράλυσης της ΕΕ η οποία εκδηλώθηκε με τον πιο χτυπητό τρόπο ακριβώς στην αποτυχία της στην αντιμετώπιση της ελληνοτουρκικής κρίσης. Ήρθε δηλαδή τη στιγμή που είχε αποτύχει οποιαδήποτε προσπάθεια της Μέρκελ και του NATO να φέρουν τις δύο πλευρές στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, επειδή και οι δύο πλευρές είχαν ρωσόδουλες (Ελλάδα) ή ρωσόφιλες (Τουρκία) ηγεσίες που διατάζονταν ή ενθαρρύνονταν αντίστοιχα από τη Ρωσία να τηρούν αδιάλλακτη στάση.

Μέσα από αυτήν την οξύνση η Ρωσία μπορεί να εμφανιστεί, ήδη έχει αρχίσει να εμφανίζεται σαν ειρηνοποιός. Έτσι αρχικά στηρίξε την Τουρκία με την απόλυτη ουσιαστικά ευνοϊκή σιωπή της να ανοίξει τα νέα μεσογειακά μέτωπα της "Γαλάζιας Πατρίδας" και έτσι να βρεθεί σε σύγκρουση από διπλωματικά αδύναμη θέση με την Ελλάδα και μέσω αυτής με την ΕΕ, τώρα η Ρωσία κάνει πως γέρνει όσο χρειάζεται προς την υποτακτική της Ελλάδα, κυρίως για να μην δυσανασχετεί η Ευρώπη, ιδίως

η Γαλλία, για το ότι η Ρωσία δίνει με τη στάση της αέρα στην Τουρκία. Έτσι η Ελλάδα καλεί τη Ρωσία για βοήθεια χωρίς να εμφανίζεται σαν μια φιλορώσικη αντιευρωπαϊκή δύναμη αλλά σαν σαν ένας αξιόπιστος φύλακας της ασφάλειας της Δύσης. Ειδικά αυτός ο ξαφνικός «φιλελληνισμός» της Ρωσίας σπρώχνει την όλο και πιο αντιτουρκική Γαλλία του Μακρόν να προσεγγίζει την ποτινική Ρωσία σαν συμμαχική δύναμη.

Σε ότι αφορά τις ίδιες τις ελληνοτουρκικές σχέσεις η Ρωσία παριστάνει πάντα τον ενδιάμεσο, δηλαδή τον φίλο και των δύο πλευρών επιβάλλοντας τους δικούς της όρους για μία ψεύτικη, πάντα προσωρινή ειρήνη με συμφωνίες που έχουν μέσα τους το φουνέλο της πολεμικής ανάφλεξης ανά πάσα στιγμή γιατί ποτέ δεν είναι δικαίες. Η Ρωσία μπορεί να γίνει αποτελεσματική σε επιμέρους ειρηνεύσεις και να λύνει προσωρινά ορισμένες αντιθέσεις επειδή έχει δύναμη μέσα και στα δύο αντιπαρτιθέμενα κράτη. Έτσι ο Πούτιν μπορεί να εμφανίζεται σαν μάγος, όπως όταν πχ πρόσφατα μεσολάβησε στη συνοριακή σύγκρουση των δύο ασιατικών γιγάντων της Κίνας και της Ινδίας και τους έκανε τάχα να σφίξουν τα χέρια, ενώ ο Σι είναι ο στρατηγικός του αδελφός και ο ινδός σοβινιστής Μόντι ένας από τους πιο πιστούς τους φίλους μέσα στην αστική τάξη της Ινδίας.

Η επίσκεψη του Λαβρόφ στην Αθήνα, που προετοιμάζει την επίσκεψη Πούτιν στις 25 του Μάρτη, αποδεικνύει την ορθότητα της ανάλυσης της πρόσφατης εφημερίδας τούχου της ΟΑΚΚΕ στα πλαίσια της καμπάνιας της για τα ελληνοτουρκικά. Θυμίζουμε ότι σε αυτήν είχαμε κάνει την εκτίμηση ότι :

«Η Μόσχα πετυχαίνει σήμερα έναν διπλωματικό θρίαμβο με την τελευταία, σπάνια σε ένταση και διάρκεια ελληνοτουρκική κρίση, την πρώτη που η ίδια μπορεί να ελέγχει από τα μέσα, ώστε από τη μία να μην εξελισσεται σε πόλεμο, και από την άλλη να μένει σε καθεστώς απειλής πολέμου ή ενδεχόμενα κι ενός περιορισμένου πολεμικού επεισοδίου. Έτσι η εσωτερικά ασταθής ΕΕ θα διασπείται και θα ταλαντεύεται όσο ποτέ με τη δημιουργία δυο πάλων ενδονατοϊκής αντιπαράθεσης, που και οι δύο είναι ανοιχτοί ή κρυφοί φίλοι της Ρωσίας. Έτσι αυτή γίνεται ταυτόχρονα εμπρηστής και εν δυνάμει πυροσβέστης της ευρωπαϊκής και της μεσογειακής ενότητας, δηλαδή επιδιαιτητής των αυξανόμενων αντιθέσεων του επικεντρου των παγκόσμιων αντιθέσεων απευθείας ή με τη φόρμουλα μιας διεθνούς διάσκεψης στην οποία θα κυριαρχούν οι φίλοι της. Ήδη η Κύπρος του λακ Ένστασιαδάη καλεί τη Μόσχα να μεσολαβήσει για να «μαλακώσει» την Τουρκία, ενώ και ο Μητσοτάκης ήδη έκανε την πρώτη νύξη στον Πούτιν σε αυτή την κατεύθυνση, αντί να καταγγείλει τα γυμνάσια του ρωσικού στόλου του με navtex που η Ρωσία επιτρέπει πολιτικά να τις εκδίδει η Τουρκία, αντί να καλεί τις «αδελφές ορθόδοξες» Λευκωσία και Αθήνα να το κάνουν ή έστω να μην κάνει καθόλου τέτοια γυμνάσια, σε τέτοιες περιοχές, σε τέτοιες στιγ-

Συνέχεια στη σελ. 16

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΝΟΙΧΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟ ΡΩΣΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ ΣΥΡΙΑ ΤΟΥ ΑΣΑΝΤ

Όσο και να παριστάνουν τους φιλοδυτικούς οι Μητσοτάκης – Δένδιας – Τσίπρας και γενικότερα το ελληνικό διακομματικό καθεστώς σε επίπεδο κορυφής θα αφήνει τα ίχνη της πραγματικής του πολιτικής φυσιογνωμίας. Έχουμε εξηγήσει επανειλημμένα το ρόλο που επιφυλάσσει για τη χώρα μας σαν πέρασμα προς τη Δύση ο νεοχιτλερικός άξονας Ρωσίας-Κίνας. Σε προηγούμενο άρθρο μας («Κινέζοι νεοχιτλερικοί: η ΕΕ αρχίζει να αντιστέκεται, ο μεγαλύτερος λακές τους αποκαλύπτεται, η εργατική τάξη στην πρωτοπορία του αντιφασιστικού μετώπου», 18/9) καταγγέλλαμε με στοιχεία τη σκανδαλώδη διπλωματική υποστήριξη που παρέχει το ελληνικό διακομματικό καθεστώς στο φασιστικό καθεστώς του Πεκίνου. Θυμόμαστε επίσης πώς τη δεκαετία του '90 ο επίσημος εγχώριος πολιτικός κόσμος συμμετείχε στο διαμελισμό και τη γενοκτονία της Βοσνίας στο πλευρό των σέρβων διαμελιστών (ΧΑ – ψευτοΚΚΕ – ΠΑΣΟΚ – ΝΔ).

Σήμερα η χώρα μας, συνεχίζοντας την παράδοση της πρόσδεσης της άρχουσας τάξης της στο χειρότερο ιμπεριαλιστή, τον φασιστικό άξονα Ρωσίας Κίνας, παίρνει θέση στα θερμά μέτωπα του πλανήτη. Έτσι προσφάτως επέλεξε να ταχθεί στο πλευρό του δικτάτορα Χαφτάρ στη Λιβύη, ενώ συντάχθηκε ανοιχτά με το ρωσοκρατούμενη Συρία και το δωσιολογικό καθεστώς Ασσαντ.

Το Μάη η πρώτη πρέσβειρα της Ελλάδας στη Συρία και τη Ρωσία, Τασία Αθανασίου, τοποθετήθηκε από τον ΥΠΕΞ Δένδια ειδική απεσταλμένη του υπουργείου στη Συρία, (<https://greekcitytimes.com/2020/05/08/greeces-renewed-relations-with-syria-further-isolates-turkey-in-the-eastern-mediterranean/>) κάτι που αποκάλυψε την επιθυμία της Αθήνας να παίξει ενεργότερο ρόλο στα συριακά πράγματα και κυρίως, να γίνει ο εκπρόσωπος του ρωσοδουλου συριακού καθεστώτος στην ΕΕ. Δεν πρέπει να υπάρχει άλλη ευρωπαϊκή χώρα της οποίας τα ΜΜΕ να έχουν αποκρύψει τόσο απόλυτα και συστηματικά τα εγκλήματα που διαπράττει επί σειρά ετών το αιματοβαμμένο καθεστώς και οι κατοχικοί προστάτες του. Μάλιστα η Ελλάδα ήταν το τελευταίο κράτος-μέλος της ΕΕ που έκλεισε την πρεσβεία του τον Ιούλιο του 2012 όταν ξεκίνησε ο πόλεμος. Αλλά ακόμα και μετά τη διακοπή των διπλωματικών σχέσεων οι οικονομικές σχέσεις συνεχίστηκαν και βοήθησαν σημαντικά στην επιβίωση του δολοφονικού δοσίλογου καθεστώτος της Δαμασκού. Έτσι οι εισαγωγές φωσφορικού άλατος στην Ευρώπη έχουν μετά το ξέσπασμα του πολέμου σχεδόν αποκλειστικό αποδέκτη τη χώρα μας και σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία του 2018 υπέρ-τριπλασιάστηκαν στο διάστημα Δεκέμβρη 2017 – Απρίλη 2018 (<https://www.capital.gr/epikairota/3310021/politico-sanida-sotirias-apo-tin-ellada-ston-asant/>). Όταν διακόπηκαν οι διπλωματικές σχέσεις Συρίας-Ευρώπης η Ελλάδα εναντιώθηκε σθεναρά στην ευρωπαϊκή προσπάθεια να σταματήσει η εισαγωγή του συριακού φωσφορικού άλατος. Το αλάτι εξορύσσεται στα ορυχεία της Παλμύρας που παραχωρήθηκαν το 2017 στη ρωσική κατασκευαστική εταιρία Stroytransgaz του Γκενάντι Τιμτσένκο. Εταιρία και κρατικό-ολιγάρχης είναι ενταγμένοι στη λίστα κυρώσεων που επιβλήθηκαν μετά την προσάρτηση της Κριμαίας στη Ρωσία το 2014.

Όχημα για την παραπέρα διεύθυνση της χώρας μας στη Συρία, σαν μια γέφυρα ανάμεσα στην ΕΕ και τη Δαμασκό για λογαριασμό του Κρεμλίνου, αποτελεί η ορθόδοξη εκκλησία. Ο Δημήτρης Κατσούδας,

πρώην γ.γ. ευρωπαϊκών υποθέσεων και πολιτικός σύμβουλος στη ΝΔ δήλωσε στην al-Monitor: «*Η Ελλάδα έχει τελικά αντιληφθεί ότι το καθεστώς Ασσαντ είναι το μόνο που προστατεύει τους χριστιανούς. Αυτός είναι ο λόγος που τώρα που το καθεστώς σταθεροποιείται ξανά στη Συρία, η Ελλάδα προσπαθεί να διαμορφώσει μια πιο συγκεκριμένη πολιτική για την προστασία των σύριων ορθόδοξων*» (<https://www.al-monitor.com/pulse/originals/2020/10/greece-renew-relations-syria-assad-christians-minority.html>). Στην πραγματικότητα το καθεστώς Ασσαντ και οι ρωσο-ιρανοί προστάτες του κατάφεραν να σκοτώσουν την δημοκρατική και πατριωτική αντίσταση και τώρα παρουσιάζονται σαν δήθεν υπερασπιστές της θρησκευτικής ελευθερίας, επειδή η μόνη αντίσταση που τελικά επιτράπηκε από τη Ρωσία να υπάρχει απέναντι στο καθεστώς Ασσαντ είναι κυρίως οι ναζι προβοκάτορες της Αλ Νούσρα και δευτερευόντως τα πιο συντηρητικά ισλαμικά ρεύματα που τώρα είναι εξαρτημένα από τον επίσης ρωσοκίνητο πρόσφατο τουρκικό επεκτατισμό. Το τι είδους είναι η «συγκεκριμένη πολιτική για την προστασία των σύριων ορθόδοξων» που υποτίθεται προσπαθεί να διαμορφώσει η Ελλάδα το μαρτυράει η είδηση ότι η ορθόδοξη εκκλησία που θα χτίσει το καθεστώς στην επαρχία Χάμα, αντίγραφο της Αγίας Σοφίας, θα χρηματοδοτηθεί από την ίδια τη Ρωσία! Όχι μόνο δεν ενοχλεί καθόλου την κυβέρνηση της ΝΔ και γενικά το ελληνικό πολιτικό καθεστώς που την έγκριση ή αυτή τη «δωρεά» της Ρωσίας την έχει δώσει το ορθόδοξο Πατριαρχείο της Αντιόχειας που είναι το μόνο τόσο εχθρικό στο Φανάρι ακριβώς επειδή είναι το πιο ρωσοδουλο σε όλο τον ορθόδοξο κόσμο, αλλά η κυβέρνηση δήλωσε ότι θα επιδιώξει σύμφωνη των σχέσεων της με το Πατριαρχείο της Αντιόχειας.

Είναι όλα φυσικά αυτά με έναν Δένδια που έχτιζε επί δεκαετίες την εικόνα του ακραιφνούς ευρωπαϊστή και δημοκράτη και τον βλέπουμε σήμερα να είναι ο μεγαλύτερος προωθητής της ρωσικής πολιτικής στη Μεσόγειο (στην Λιβύη με τον Χαφτάρ, στην Αίγυπτο με τον Σίσι, στη Συρία με τον Ασσαντ, στο Ναγκόρνο Καραμπάχ με την Αρμενία) που προσπαθεί και σε μεγάλο βαθμό πετυχαίνει να περάσει -με τη βοήθεια και του ελεεινού γαλλικού ιμπεριαλισμού- αυτή την πολιτική και μέσα στην ΕΕ. Κάνει ακριβώς ό,τι ο επίσης κερκυραϊός υπουργός εξωτερικών του Τσάρου Αλέξανδρου ο μοιραίος Καποδίστριας κάτω από την πελώρια προσωπογραφία του οποίου ο Δένδιας πόζαρε δίπλα στον προϊστάμενο του νυν ΥΠΕΞ του Τσάρου Λαβρόφ.

Συνέχεια από τη σελ. 5

ένα είναι να μεγαλώσει ανεξάρτητα από τις ανάγκες της κοινωνίας τον όγκο της κρατικής υπαλληλίας, που τη θέλει να μην έχει κανένα απολύτως έλεγχο και καμιά αξιολόγηση από τους χρήστες των δημόσιων υπηρεσιών, δηλαδή από το λαό. Ο στόχος της είναι μια τέτοια υπαλληλία να γίνεται παρασιτική, οπότε να εξελίσσεται στην πλατιά κοινωνική βάση αλλά και στον κατ'εξοχήν πολιτικό στρατό του σοσιαλφασισμού μέσα στο κράτος. Το άλλο αίτημα της είναι, με εργαλείο την επίταξη χωρίς αποζημίωση που την εμφανίζει σαν τάχα σοσιαλίζον μέτρο, να περιοριστεί ο ιδιωτικός (αλλά μη ολιγαρχικός υπό κρατική προστασία ανατολικού τύπου) καπιταλιστικός τομέας της οικονομίας. Αυτό το θέλει η ψευτοαριστερά από τα δεξιά γιατί ο ιδιωτικός τομέας σήμερα στη χώρα μας υπόκειται λίγο πολύ στον ελεύθερο οικονομικό ανταγωνισμό, που σύμφωνα με τον Λένιν, είναι αναγκαστικά δεμένος με την πολιτική δημοκρατία, ενώ το μονοπώλιο την απεχθάνεται από τη φύση του. «*Το πολιτικό εποικοδόμημα αυτής της νέας οικονομίας, του μονοπωλιακού καπιταλισμού (ο ιμπεριαλισμός είναι μονοπωλιακός καπιταλισμός), είναι η μετάβαση από την δημοκρατία στην πολιτική αντίδραση. Η Δημοκρατία αντιστοιχεί στον ελεύθερο ανταγωνισμό. Η πολιτική αντίδραση αντιστοιχεί στο μονοπώλιο*»*

Ειδικά στην περίπτωση της Ελλάδας των νεοσσοικιοκρατών της Ρωσίας και της Κίνας οι κρατικοκαπιταλιστές τους τύπου Σαββίδη και ΚΟΣΚΟ και οι ντόπιοι άνθρωποι τους κρατικοολιγάρχες μπορούν να έχουν άνεση μόνο σε μια φασιστική δικτατορία.

Να γιατί σύμφωνα με αυτή τη λογική είναι δευτερεύον ζήτημα το ότι ο λαός πεθαίνει μέσα στις ΜΕΘ όταν κολλάει λόγω μη τήρησης των μέτρων τον ιό, ενώ το πρωτεύον είναι να πεθαίνει με μόνο προσωπικό μέσα στις ΜΕΘ. Να από που προκύπτει αυτή η τραμπική, ταυτόχρονα εφιαλτική και γραφική φιγούρα, ο Πολάκης, που επισκέπτεται το βασικό νοσοκομείο των ΜΕΘ τη «Σωτηρία», για να κάνει τη δική του επιθεώρηση, και βγάζει τη μάσκα μέσα στο νοσοκομείο, χωρίς να τον ενδιαφέρει αν βάζει σε κίνδυνο αυτούς που υποτίθεται ότι πήγε να υποστηρίξει για να βρουν την υγεία τους. Έτσι, μόλις τώρα που γράφεται αυτό το άρθρο, βγήκε η είδηση ότι ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ πρότειναν στην επιτροπή δεοντολογίας της Βουλής να μην επιβληθούν μέτρα στη συριζαία βουλευτή Πούλου που συμμετείχε σε πανηγύρι την περίοδο του ανοίγματος όταν τα πανηγύρια είχαν απαγορευτεί.

Γι' αυτό οι σοσιαλφασίστες δεν έχουν πρόβλημα να συναγελάζονται με τους πιο σκοταδιστές παπάδες, αφού ποτέ δεν τους καταγγέλλουν στις τηλεοράσεις και στο λαό, ποτέ

Συνέχεια από τη σελ. 5

Συνέχεια από τη σελ. 5

ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΩΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΟ ΚΥΜΑ

δεν ζιτάνε από την κυβέρνηση να τους περιορίσει. Γι' αυτό ο Τσίπρας στη συζήτηση που έγινε στη Βουλή, αντί να ζητήσει από μία κυβέρνηση που χαρακτηρίζει εγκληματική να παραιτηθεί, έκανε στον Μητσοτάκη πρόταση συγκυβέρνησης με **κοινή υπουργό υγείας τη λοιμωξιολόγο της κρατικής επιτροπής Αθ. Λινού**. Η επιλογή από τον Τσίπρα για διάδοχο του Πολάκη και αντικαταστάτη του Κικιλία, είπε σε μία συνέντευξη της στο κρατικό κανάλι χωρίς ντροπή ότι **δεν υπάρχει μελέτη που να έχει αποδείξει ότι με το σάλιο κολλάει ο κορωνοϊός (!)** Επειδή αυτό δεν ήταν κατάλληλα πειστικό για τα αυτιά του κάθε ανοχόρωτου πιστού που η εκκλησία του τον πιάνει από το χέρι για να τον ρίξει σε ένα γκρεμό και αν ζήσει έζησε, συμπλήρωσε ότι είναι πιστή χριστιανή ορθόδοξη, ότι τα ζητήματα της πίστης δεν λύνονται με τη λογική, και ότι ασφαλώς θα κοινωνήσει (!!!) Στα χνάρια της Γιαμαρέλλου, η Αθ. Λινού ανοίγει κι αυτή το δρόμο στο σκοταδισμό με έγκριση κυβέρνησης και αντιπολίτευσης. Δεν θα μείνουν όμως για πολύ κλειστά τα στόματα σε αυτή τη χώρα, όσο οι νεκροί αυξάνονται. Η Αθ. Λινού πήρε την απάντηση της από το λοιμωξιολόγο Δερμιτζάκη, που επισήμανε σωστά, ότι το να απαιτεί κανείς μελέτη για το αν ο κορωνοϊός κολλάει με το σάλιο, όταν έχει αποδειχτεί ότι μεταδίδεται από το στόμα, είναι σαν να χρειάζεται να περιμένεις από ένα πείραμα

να μετρήσεις πόσοι θα ζήσουν και πόσοι θα πεθάνουν όταν στέλνεις εκατό να πέσουν από αεροπλάνο με αλεξίπτωτο, και εκατό να πέσουν χωρίς αλεξίπτωτο!

Να λοιπόν, που η εκκλησία χωράει στο αντι-νεοφιλελεύθερο μέτωπο του θανάτου, όπως χώρεσε και ο Βελόπουλος στο δήθεν αντιφασιστικό κάλεσμα του Τσίπρα στους πολιτικούς αρχηγούς για μέτωπο κατά της απαγόρευσης της πορείας του Πολυτεχνείου.

Όταν στο βάθος βρίσκεται ο Πούτιν, εκεί που κοιτάει η ελληνική ορθόδοξη εκκλησία, εκεί που ορκίζεται ο Βελόπουλος, εκεί που δουλικά σκύβουν το κεφάλι οι κοινοβουλευτικές ηγεσίες με επικεφαλής την ψευτοαριστερά, εκεί που υποκλίνεται ο ναζι-Κασιδιάρης που δεν περιμένει να περάσουν οι 34 μήνες του για να δίνει ανενόχλητος δημόσιες συνεντεύξεις μέσα από το κελί από την πρώτη μέρα, όλα τα εγκλήματα χωράνε. Αλλά κανένα δεν θα μείνει ατιμώρητο.

**Το πολιτικό εποικοδόμημα αυτής της νεας οικονομίας, του μονοπωλιακού καπιταλισμού (ο ιμπεριαλισμός είναι μονοπωλιακός καπιταλισμός), είναι η μετάβαση από την δημοκρατία στην πολιτική αντίδραση. Η Δημοκρατία αντιστοιχεί στον ελεύθερο ανταγωνισμό. Η Πολιτική αντίδραση αντιστοιχεί στο μονοπώλιο. (Μια καρικατούρα του μαρξισμού και ο ιμπεριαλιστικός οικονομισμός).*

ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΤΗΡΙΑ ΔΟΥΛΙΚΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΕΝΔΙΑ ΣΤΟ ΛΑΒΡΟΦ

Συνέχεια από τη σελ. 15

μές και με διφορούμενα μηνύματα. Εδώ αποκαλύπτεται και ο αληθινός Μητσοτάκης, που παριστάνει τον ευρωπαϊκό δημοκράτη, ενώ ενώνεται δραστήρια με τη φασιστική τρομοκρατική δικτατορία Σίσι, με τη γενοκτονική δικτατορία της κλίμας Ασσαντ και με την πιο φασιστική πλευρά του λιβυκού εμφύλιου, εκείνη του Χαφτάρ και της ομάδας Βάγκνερ. Την ώρα δηλαδή που καμώνεται πως πολεμάει για την Ευρώπη, δένεται ορμητικά με τους καλύτερους φίλους και τους ίδιους τους μισθοφόρους του Πούτιν. Ακόμα και η συμμαχία του με τη Γαλλία, που θα πληρωθεί αδρά για τα πανάκριβα όπλα που αυτή θα πουλήσει στον βυθισμένο στην ανεργία λαό μας, δεν έχει μέσα της ίχνος φιλοευρωπαϊσμού. Είναι επειδή η Γαλλία λειτουργεί στη Μέση Ανατολή και κυρίως στη μουσουλμανική υποσαχάρια Αφρική σαν νεοσσοικιοκρατική δύναμη, όπου σκοπιάει τα τελευταία χρόνια στον τουρκικό περιφερειακό ιμπεριαλισμό αλλά παντού σε όλα αυτά τα μέτωπα καθώς και κεντρικά κυρίως συνεργάζεται με τη Ρωσία και δευτερευόντως συγκρούεται» (<https://www.oakke.gr/afises/2013-02-16-20-46-50/item/1252->).

Εννοείται ότι σύσσωμα τα κοινοβουλευτικά κόμματα συμπαράταχθηκαν με τον Δένδια στους χειρισμούς του κατά την επίσκεψη του Λαβρόφ.

Μία πολιτική ειρήνης στο Αιγαίο μπορεί να στηριχτεί στην πρόταση της ΟΑΚΚΕ για προσφυγή των δύο χωρών στο Διεθνές Δικαστήριο του Αμβούργου για να εφαρμοστεί το δικαιο της θάλασσας, που σημαίνει ότι η Ελλάδα πρέπει να αναγνωρίσει ότι η Τουρκία έχει δικαίωμα σε υφαλοκρηπίδα στο Καστελόριζο, καθώς και σε μερικές περιοχές του βόρειου Αιγαίου και η Τουρκία να αναγνωρίσει ότι η Ελλάδα δικαιούται τα 12 μίλια στο Αιγαίο που απλά δεν πρέπει να εφαρμόζονται καταχρηστικά και σε μερικά σημεία στο νότιο Αιγαίο να είναι 6 μίλια ώστε να εξασφαλίζονται δίαυλοι ώστε να περνάνε τα τουρκικά πολεμικά πλοία προς τα τουρκικά λιμάνια στο Αιγαίο. Μια τέτοια λύση μπορεί να αποτρέψει τις άνευ όρων επεμβάσεις των στόλων των δύο υπερδυνάμεων στο Αιγαίο, και κυρίως να αποκλείσει τα βρώμικα παιχνίδια πολέμου που πυροδοτούν οι νέοι τσάροι στην περιοχή και τα οποία ακολουθούν κατά πόδας οι ρωσοδουλες ελληνικές κυβερνήσεις και κοινοβουλευτικές αντιπολιτεύσεις.